II

(Ne teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2019/1344

2019 m. rugpjūčio 12 d.

kuriuo importuojamam Indonezijos kilmės biodyzelinui nustatomas laikinasis kompensacinis muitas

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/1037 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių ([1]), ypač į jo 12 straipsnį,

pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

1.1. Inicijavimas

(1) 2018 m. gruodžio 6 d. Europos Komisija (toliau – Komisija), remdamasi 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1037 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (toliau – pagrindinis reglamentas) 10 straipsniu, inicijavo antisubsidijų tyrimą dėl į Europos Sąjungą (toliau – Sąjunga) importuojamo Indonezijos (toliau – nagrinėjamoji šalis) kilmės biodyzelino. Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbė pranešimą apie tyrimo inicijavimą ([2]) (toliau – pranešimas apie inicijavimą).

(2) Šį tyrimą Komisija inicijavo atsižvelgdama į 2018 m. spalio 22 d. Europos biodyzelino tarybos (angl. *European Biodiesel Board*, toliau – EBB arba skundo pateikėjas) gamintojų, pagaminančių 32 proc. viso Sąjungoje pagaminamo biodyzelino, vardu pateiktą skundą. Skundui pritarė gamintojai, pagaminantys 63 proc. viso Sąjungoje pagaminamo biodyzelino.

(3) Prieš inicijuodama antisubsidijų tyrimą, Komisija pagal pagrindinio reglamento 10 straipsnio 7 dalį pranešė Indonezijos vyriausybei gavusi dokumentais tinkamai pagrįstą skundą ir pakvietė ją dalyvauti konsultacijose. Indonezijos vyriausybė šį kvietimą priėmė ir konsultacijos buvo surengtos 2018 m. gruodžio 3 d. Per konsultacijas ir tolesnius informacijos mainus su Indonezijos vyriausybe buvo tinkamai atsižvelgta į Indonezijos vyriausybės pateiktas pastabas. Vis dėlto abi šalis tenkinančio sprendimo priimti nepavyko.

(4) Po pranešimo apie inicijavimą paskelbimo Komisija gavo pastabų dėl jo iš eksportuojančio gamintojo „Wilmar Group“ (toliau – „Wilmar“). Pateiktose pastabose „Wilmar“ pažymėjo, kad:

(a) skunde nebuvo pateikta pakankamai subsidijavimo įrodymų, kad būtų pagrindo pradėti tyrimo procedūrą;

(b) Indonezijos vyriausybė nevykdė jokios subsidijavimo schemos, kuri duotų naudos biodyzelino pramonei, ir

(c) net jei būtų nustatyta, kad Indonezijos vyriausybė subsidijavimo schemą vykdė, „Wilmar“ pagal tą schemą jokios subsidijos negavo.

([1]) OL L 176, 2016 6 30, p. 55.
([2]) OL C 439, 2018 12 6, p. 16.

(5) Indonezijos vyriausybė vėlesniu tyrimo etapu pateikė panašų argumentą, kad skunde nebuvo pateikta pakankamai subsidijavimo įrodymų, kad būtų pagrindo pradėti tyrimo procedūrą.

(6) Dėl įvairių skunde nurodytų subsidijavimo schemų „Wilmar“ preliminariai teigė, kad EBB nepateikė pakankamų įrodymų, kad kokia nors subsidija buvo skirta, todėl skundas yra nepagrįstas.

(7) Konkrečiai dėl Indonezijos vyriausybės nustatyto eksporto mokesčio ir rinkliavos už nerafinuotą alyvpalmių aliejų (toliau – NAA) „Wilmar“ teigė, kad skundo pateikėjas nepateikė pakankamų įrodymų, kad Indonezijos vyriausybė būtų davusi Indonezijos NAA gamintojams reikiamą pavedimą arba nurodymą.

(8) „Wilmar“ taip pat teigė, kad pagal jokią iš skunde paminėtų subsidijavimo schemų eksporto subsidijos neteikiamos. Be to, pasak „Wilmar“, tariamos subsidijavimo schemos neskatina Indonezijos biodyzelino gamintojų parduoti biodyzelino eksportui, pagal jas veikiau siekiama padėti įgyvendinti Indonezijos užsibrėžtus biodyzelino ir mineralinio dyzelino maišymo tikslus ([3]).

(9) Galiausiai „Wilmar“ pažymėjo, kad skunde nepateikta pakankamų įrodymų, kad biodyzelino importas iš Indonezijos į Sąjungą kelia materialinės žalos grėsmę, ir kad bet kuriuo atveju Indonezijos biodyzelino importas tokios žalos nepadarė.

(10) Inicijavimo etapu turėtus žalingo subsidijavimo įrodymus Komisija pateikė paviešindama nekonfidencialią skundo versiją, o tuo etapu turėtų įrodymų analizę pateikė memorandume dėl įrodymų pakankamumo, kuriuo remiantis buvo inicijuotas tyrimas. Todėl priešingai nei tvirtino „Wilmar“, Komisija manė, kad žalingo subsidijavimo įrodymų turėta pakankamai, ir memorandume tai pagrindė.

(11) 2019 m. birželio 19 d. Komisija gavo pranešimą iš „Wilmar“, kuriame, be kita ko, buvo nurodyta, kad Indonezijos biodyzelino importas Sąjungos pramonei nekelia materialinės žalos grėsmės.

(12) Tačiau pranešime apie inicijavimą pažymėta, kad visa informacija negalutinių išvadų etape turėtų būti pateikta per 70 dienų nuo pranešimo paskelbimo dienos. Šis terminas baigėsi 2019 m. vasario 14 d. Todėl pranešimo dalis apie žalos grėsmę negalėjo būti išnagrinėta preliminariame tyrimo etape ir bus išnagrinėta galutiniame etape. Be to, pranešimo apie inicijavimą 5.2 skirsnyje pažymėta, kad visos pastabos dėl skundo, įskaitant klausimus, susijusius su žala ir priežastiniu ryšiu, turėtų būti pateiktos per 37 dienas nuo pranešimo paskelbimo dienos. Suinteresuotosios šalys, raštu pateikusios informaciją arba duomenis po 2019 m. vasario 14 d., kviečiamos kartu su pastabomis dėl laikinųjų priemonių nurodyti, ar, jų nuomone, pateikta informacija vykdomam tyrimui vis dar yra aktuali ir ar į tą informaciją reikėtų atsižvelgti galutiniame tyrimo etape.

1.2. **Tiriamasis laikotarpis ir nagrinėjamasis laikotarpis**

(13) Atliekant subsidijavimo ir žalos tyrimą nagrinėtas 2017 m. spalio 1 d. – 2018 m. rugsėjo 30 d. laikotarpis (toliau – tiriamasis laikotarpis arba TL). Tiriant žalai įvertinti svarbias tendencijas nagrinėtas laikotarpis nuo 2015 m. sausio 1 d. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos (toliau – nagrinėjamasis laikotarpis). Prireikus Komisija taip pat nagrinėjo laikotarpio po TL duomenis.

1.3. **Suinteresuotosios šalys**

(14) Pranešime apie inicijavimą suinteresuotosios šalys paragintos susisiekti su Komisija, kad galėtų dalyvauti tyrime. Be to, Komisija apie tyrimo inicijavimą konkrečiai pranešė skundo pateikėjui, kitiems žinomiems Sąjungos gamintojams, žinomiems eksportuojantiems gamintojams ir Indonezijos vyriausybei, žinomiems importuotojams, tiekėjams ir naudotojams, prekiautojams ir žinomoms susijusioms asociacijoms ir paragino juos dalyvauti tyrime.

(15) Suinteresuotosios šalys turėjo galimybę teikti pastabas dėl tyrimo inicijavimo ir pateikti prašymą išklausyti dalyvaujant Komisijai ir (arba) prekybos bylas nagrinėjančiam pareigūnui.

([3]) Šiame reglamente mineralinis dyzelinas – tradicinis iškastinės kilmės dyzelinas.

1.4. **Atranka**

(16) Pranešime apie inicijavimą Komisija nurodė, kad pagal pagrindinio reglamento 27 straipsnį gali vykdyti suinteresuotųjų šalių atranką.

1.4.1. *Sąjungos gamintojų atranka*

(17) Pranešime apie inicijavimą Komisija nurodė preliminariai atrinkusi Sąjungos gamintojus. Komisija juos atrinko remdamasi didžiausiu tipišku gamybos kiekiu, kurį buvo galima pagrįstai ištirti per turimą laiką.

(18) Preliminariai buvo atrinkti trys plačiai geografiškai pasiskirstę Sąjungos gamintojai. Atrinktiems Sąjungos gamintojams teko daugiau kaip 18 proc. visos Sąjungos pramonės gamybos apimties. Komisija paragino suinteresuotąsias šalis teikti pastabas dėl preliminariai atrinktų gamintojų.

(19) Komisija gavo pastabų dėl preliminariai atrinktų gamintojų iš „Wilmar“. „Wilmar“ pateikė pastabą dėl imties dydžio pažymėdamas, kad iš trijų gamintojų sudaryta imtis yra nepakankamai didelė, ir paprašė, kad į Sąjungos gamintojų imtį būtų įtraukta dar viena bendrovių grupė „Biopetrol“, kurią sudaro du gamintojai.

(20) Komisija nusprendė, kad atrinkti trys didžiausi Sąjungos biodyzelino gamintojai yra tipiški (taip pat ir geografiniu požiūriu) ir kad didesnės imties per turimą laiką tinkamai ištirti nebūtų įmanoma. Todėl prašymas buvo atmestas.

1.4.2. *Importuotojų atranka*

(21) Kad galėtų nuspręsti, ar atranka yra būtina (o jei būtina – kad galėtų atrinkti bendroves), Komisija paprašė nesusijusių importuotojų pateikti pranešime apie inicijavimą nurodytą informaciją.

(22) Prašomą informaciją pateikė ir sutiko, kad gali būti atrenkami, du nesusiję importuotojai. Vienas iš jų per TL importavo nedidelį kiekį ir jo neperpardavė, todėl Komisija nagrinėjo tik kitą nesusijusį importuotoją. Atsižvelgdama į nedidelį bendradarbiavusių nesusijusių importuotojų skaičių, Komisija nusprendė, kad atranka nebūtina.

1.4.3. *Indonezijos eksportuojančių gamintojų atranka*

(23) Kad galėtų nuspręsti, ar atranka yra būtina (o jei būtina – kad galėtų atrinkti bendroves), Komisija paprašė visų Indonezijos eksportuojančių gamintojų pateikti pranešime apie inicijavimą nurodytą informaciją. Be to, Komisija paprašė Indonezijos valdžios institucijų nurodyti kitus eksportuojančius gamintojus, jei tokių yra, kurie galbūt norėtų dalyvauti atliekant tyrimą, ir (arba) su jais susisiekti.

(24) Prašomą informaciją pateikė ir sutiko, kad gali būti atrenkami, keturi nagrinėjamosios šalies eksportuojantys gamintojai. Atsakymus pateikusioms bendrovėms arba bendrovių grupėms tiriamuoju laikotarpiu teko 100 proc. eksporto į Sąjungą. Atsižvelgdama į nedidelį eksportuojančių gamintojų skaičių ir aukštą bendradarbiavimo lygį, Komisija nusprendė atrankos nevykdyti ir tirti visus Indonezijos eksportuojančius gamintojus.

1.4.4. *Klausimyno atsakymai ir tikrinamieji vizitai*

(25) Komisija išsiuntė klausimynus Indonezijos vyriausybei, keturiems eksportuojantiems gamintojams, trims atrinktiems Sąjungos gamintojams ir dviem nesusijusiems biodyzelino importuotojams.

(26) Klausimyno atsakymus Komisijai pateikė Indonezijos vyriausybė, visos eksportuojančių gamintojų grupės, visi atrinkti Sąjungos gamintojai ir abu nesusiję importuotojai.

(27) Komisija rinko ir tikrino visą informaciją, kurią manė esant reikalingą norint padaryti išvadas dėl subsidijavimo, jo daromos žalos (įskaitant žalos grėsmę) ir Sąjungos interesų. Tikrinamasis vizitas buvo surengtas Indonezijos vyriausybės ir Indonezijos Respublikos Prekybos ministerijos patalpose Džakartoje; jame taip pat dalyvavo pareigūnai iš kitų susijusių ministerijų.

(28) Pagal pagrindinio reglamento 26 straipsnį tikrinamieji vizitai surengti šių bendrovių patalpose:

Sąjungos gamintojai ir susijusios bendrovės:

— „Masol Iberia Biofuel, S.L.U.“, El Grao (Kasteljono regionas) ir Barselona (Ispanija),

— „Saipol“, Gran Kuronas (Prancūzija),

— „Verbio Vereinigte BioEnergie AG“, Leipcigas (Vokietija).

Nesusijęs importuotojas:

— „Gunvor BV“, Ženeva (Šveicarija) ([4]).

Indonezijos eksportuojantys gamintojai ir susijusios bendrovės:

— „Wilmar Group“ bendrovės:

  — „PT Wilmar Nabati Indonesia“, Medanas,

  — „PT Wilmar Bioenergi Indonesia“, Medanas,

  — „Wilmar Trading Pte. Ltd.“, Singapūras.

— „Musim Mas Group“ bendrovės:

  — „PT Intibenua Perkasatama“, Medanas,

  — „PT Musim Mas“, Medanas,

  — „Inter-Continental Oils & Fats Pte. Ltd.“, Singapūras,

  — „Campa Iberia S.A.U.“, Barselona (Ispanija),

  — „IM Biofuel Italy S.R.L.“, Milanas (Italija),

— „PT Ciliandra Perkasa“, Džakarta, ir „First Resources Trading Pte. Ltd.“, Singapūras.

— „Permata Group“ bendrovės:

  — „PT Pelita Agung Agrindustri“, Medanas,

  — „PT Permata Hijau Palm Oleo“, Medanas,

  — „Virgoz Oils & Fats Pte. Ltd.“, Singapūras.

(29) Išnagrinėjusi klausimyno atsakymus, atsakymus į raštus dėl informacijos neišsamumo ir tikrinamųjų vizitų rezultatus, kaip paaiškinta 219–227 konstatuojamosiose dalyse, Komisija pažymėjo, kad Indonezijos vyriausybė ir „Wilmar“ per tyrimą nebendradarbiavo visapusiškai. Tiksliau:

(a) „PT Perkebunan Nusantara“ (toliau – PTPN), Indonezijos vyriausybei priklausantis NAA gamintojas, neužpildė Indonezijos vyriausybei skirto klausimyno B priedo iki nurodyto termino, nors yra viena iš bendrovių, turėjusių jį užpildyti, ir

(b) „Wilmar“ neišsamiai užpildė rašte dėl informacijos neišsamumo pateiktą 2 lentelę ir visų pirma pateikė tik dalį prašytų duomenų.

(30) Todėl Komisija, vadovaudamasi 28 straipsniu, nusiuntė Indonezijos vyriausybei ir „Wilmar Group“ raštą dėl konkrečios jų nepateiktos informacijos. Taigi, tais atvejais, kai informacijos trūko, Komisija rėmėsi turimais faktais.

2. **NAGRINĖJAMASIS PRODUKTAS IR PANAŠUS PRODUKTAS**

2.1. **Nagrinėjamasis produktas**

(31) Nagrinėjamasis produktas – Indonezijos kilmės riebalų rūgščių monoalkilesteriai ir (arba) parafininiai gazoliai, gaunami sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neiškastinės kilmės, dažniausiai vadinami biodyzelinu, tiek gryni, tiek mišinio pavidalo (toliau – nagrinėjamasis produktas).

(32) Atlikus tyrimą nustatyta, kad Indonezijoje gaminamas biodyzelinas yra daugiausia iš alyvpalmių aliejaus gaunamas alyvpalmių aliejaus metilesteris (toliau – PME), o Sąjungoje gaminamas biodyzelinas – daugiausia rapsų metilesteris (RME), tačiau jis gaminamas ir iš kitų žaliavų, įskaitant naudotą aliejų ir grynus aliejus.

([4]) Tikrinamasis vizitas Šveicarijoje įsteigtoje nesusijusio importuotojo bendrovėje surengtas dėl importo į ES.

(33) Ir PME, ir RME priklauso riebalų rūgščių monoalkilesterių kategorijai. Sąvoka „esteriai“ susijusi su aliejaus pereste-rinimu, tiksliau – augalinio aliejaus sumaišymu su alkoholiu; taip gaminamas biodyzelinas ir –, kaip šalutinis produktas, – glicerinas. Sąvoka „metil-“ reiškia metanolį – šiame procese dažniausiai naudojamą alkoholį. Riebalų rūgščių monoalkilesteriai taip pat vadinami riebalų rūgščių metilesteriais arba FAME (angl. *fatty-acid methyl esters*).

(34) Nors ir PME, ir RME yra riebalų rūgščių monoalkilesteriai, kai kurios jų fizinės ir cheminės savybės skiriasi, ypač skiriasi jų ribinė filtruojamumo temperatūra (toliau – RFT). RFT – tai temperatūra, kuriai esant degalų filtras užsikemša, nes kai kurios degalų sudedamosios dalys kristalizuojasi arba virsta drebučiais. Rapsų metilesterio RFT gali būti – 14 °C, o alyvpalmių aliejaus metilesterio RFT yra maždaug 13 °C. Biodyzelinas rinkoje dažnai apibūdinamas pagal konkrečią RFT kaip FAMEX, pavyzdžiui, FAME0 arba FAME5.

(35) Nagrinėjamo produkto KN kodai šiuo metu yra ex 1516 20 98 (TARIC kodai 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 ir 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (TARIC kodai 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 ir 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (TARIC kodas 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (TARIC kodai 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 ir 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (TARIC kodai 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 ir 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (TARIC kodai 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 ir 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (TARIC kodai 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 ir 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (TARIC kodai 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 ir 3824 99 92 20), 3826 00 10 ir ex 3826 00 90 (TARIC kodai 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 ir 3826 00 90 30).

2.2. **Panašus produktas**

(36) Atlikus tyrimą nustatyta, kad tokias pačias pagrindines fizines, chemines ir technines savybes ir tokią pačią naudojimo paskirtį turi šie produktai:

(a) nagrinėjamasis produktas;

(b) Indonezijoje gaminamas ir Indonezijos vidaus rinkoje parduodamas produktas;

(c) Sąjungos pramonės gaminamas ir Sąjungoje parduodamas produktas.

(37) Todėl Komisija nusprendė, kad šiame tyrime šie produktai yra laikomi panašiais produktais, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio c punkte.

3. **SUBSIDIJAVIMAS**

3.1. **Subsidijos ir subsidijų programos pagal šio tyrimo aprėptį**

(38) Remdamasi turima informacija, įskaitant skunde, pranešime apie inicijavimą ir atsakymuose į Komisijos klausimyną pateiktą informaciją, Komisija tyrė tariamą Indonezijos vyriausybės subsidijavimą, vykdytą pagal šias subsidijų programas:

(a) tiesioginius lėšų pervedimus, pavyzdžiui, tiesiogines subsidijas, teikiamas per Biodyzelino subsidijų fondą;

(b) vyriausybės paramą biodyzelino pramonei, įskaitant NAA tiekimą už mažesnį nei tinkamas atlygį;

(c) vyriausybės paramą biodyzelino pramonei, įskaitant negautas arba nesurinktas pajamas, pavyzdžiui, pelno mokesčio lengvatas tam tikroms investicijoms, subsidijas pramonės infrastruktūrai, mokesčių lengvatas pradedamoms plėtoti pramonės šakoms, importo muito lengvatas ir atleidimą nuo PVM;

(d) Indonezijos „Eximbank“ lengvatinėmis sąlygomis teikiamą eksporto finansavimą ir garantijas.

3.2. **Vyriausybės parama biodyzelino pramonei tiesiogiai pervedant lėšas per Biodyzelino subsidijų fondą**

3.2.1. *Skundas ir subsidijavimo schema*

(39) Skundo pateikėjas tvirtino, kad Indonezijos vyriausybė remia biodyzelino pramonę teikdama dotacijas Indonezijos biodyzelino gamintojams ir kad dotacijų dydis atitinka Indonezijos vyriausybės nustatytos biodyzelino referencinės kainos ir kainos, už kurią naftos bendrovės perka biodyzeliną, būtent dyzelino referencinės kainos, skirtumą.

(40) Per tyrimą nustatyta, kad Biodyzelino subsidijų fondas, kuris priklauso Alyvpalmių plantacijų fondui (angl. *Oil Palm Plantation Fund*, toliau – OPPF), buvo įsteigtas 2015 m. Prezidento reglamentu Nr. 61/2015.

(41) Prezidento reglamentu Nr. 61/2015 Alyvpalmių plantacijų fondo valdymo agentūrai (toliau – Valdymo agentūra) patikėta rinkti eksporto rinkliavas už alyvpalmių aliejaus biržos prekes, eksportuojamas remiantis Finansų ministro reglamentu Nr. 133/PMK.05/2015.

(42) OPPF lėšos kaupiamos iš muitinės renkamų eksporto rinkliavų už alyvpalmių aliejaus produktus, o šį fondą oficialiai kontroliuoja Valdymo agentūra.

(43) Kuo aukščiau produkto vertės grandinėje tam tikras produktas yra, tuo didesnė eksporto rinkliava: tiriamuoju laikotarpiu nustatyta NAA eksporto rinkliava buvo 50 USD už toną, o išvestinių produktų, įskaitant biodyzeliną, eksporto rinkliava buvo 20 USD už toną.

(44) Prezidento reglamentuose Nr. 24/2016 ir Nr. 26/2016 Indonezijos vyriausybė patikslino, kad Biodyzelino subsidijų fondo įgaliojimai apima biodyzelino pirkimą ir naudojimą vidaus rinkoje. Visų pirma Indonezijos vyriausybė nurodo, kad OPPF naudojamas siekiant teikti paramą vyriausybės organų paskirtiems subjektams biodyzelinui pirkti.

(45) Tiksliau, Prezidento reglamento Nr. 26/2016 9 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad „EBTKE generalinis direktorius paskiria bendrovę „Petrofuel Entity“ biodyzelino pirkimo procedūroms vykdyti, kaip nurodyta 4 straipsnyje, naudojantis Fondo valdymo agentūros skiriamu finansavimu ir laikantis Fondo valdymo agentūros iniciatyvinio komiteto politikos“, o toliau 9 straipsnio 8 dalyje nurodyta, kad „[r]emdamasis 7 dalyje nurodytu ministro patvirtinimu, EBTKE generalinis direktorius ministro vardu: a. paskiria biodyzelino gamintojus, kurie dalyvaus biodyzelino pirkimo procedūrose; b. biodyzelino kiekį paskirsto kiekvienam biodyzelino gamintojui“. Be to, Valdymo agentūros iniciatyvinį komitetą sudaro vien tik įvairių Indonezijos vyriausybės ministerijų pareigūnai.

(46) Biodyzelino gamintojai, kurie nusprendžia dalyvauti pirkimo procedūroje ir kuriems pagal tą reglamentą nustatoma kvota, privalo kiekvieną mėnesį parduoti tą biodyzelino kiekį bendrovei „Petrofuel Entity“. Kol kas Indonezijos vyriausybė bendrovės „Petrofuel Entity“ funkcijas vykdyti pavedė šioms bendrovėms:

(a) „PT Pertamina“ (toliau – „Pertamina“), valstybinei naftos ir dujų bendrovei, ir

(b) „PT AKR Corporindo Tbk“ (toliau – AKR), privačiai naftos ir dujų bendrovei.

(47) OPPF yra numatęs taikyti specialų mokėjimo mechanizmą, pagal kurį „Pertamina“ (ir už nedidelį kiekį AKR) moka biodyzelino gamintojams dyzelino referencinę kainą (ne biodyzelino faktinę kainą, kuri per TL būtų buvusi didesnė), o dyzelino ir biodyzelino referencinės kainos skirtumą biodyzelino gamintojams sumoka Valdymo agentūra iš OPPF.

(48) Remiantis Prezidento reglamento Nr. 61/2015 19 straipsniu, dyzelino ir biodyzelino referencinę kainą Energetikos ir mineralinių išteklių ministras nustato tokia tvarka:

(a) dyzelino referencinė kaina nustatoma pagal „Platts Singapore“ skelbiamas naftos kainas (MOPS) ([5]) ir dyzelino gamybos Indonezijoje sąnaudas;

(b) pagal Finansų ministro dekretą Nr. 2026/2017 biodyzelino referencinė kaina nustatoma pagal NAA vidaus rinkos kainą, prie jos pridėjus apdorojimo išlaidas (iki 2017 m. gegužės 5 d. 125 USD už metrinę toną, nuo tos datos 100 USD už metrinę toną). Per tikrinamąjį vizitą Indonezijos vyriausybė paaiškino, kad prie NAA vidaus rinkos kainos pridedamos apdorojimo išlaidos kasmet peržiūrimos, tačiau jų dydis nebūtinai keičiamas. Iš esmės Indonezijos vyriausybė paaiškino, kad tuo atveju, kai per metinę peržiūrą paaiškėja, kad apdorojimo išlaidų dydis tebėra tinkamas, jokie pakeitimai nedaromi.

(49) Tiksliau, kiekvienas biodyzelino gamintojas, įskaitant visus eksportuojančius gamintojus, išrašo sąskaitas bendrovei „Pertamina“ (arba tam tikrais atvejais bendrovei AKR) už biodyzelino kiekį, kurį pirkėjas privalo panaudoti vykdydamas degalų maišymo įpareigojimą, o „Pertamina“ (arba AKR) sumoka gamintojui to laikotarpio dyzelino referencinę kainą. Atlikus tyrimą nustatyta, kad biodyzelino gamintojai didžiąją dalį biodyzelino pardavė bendrovei „Pertamina“ ir nedidelę jo dalį pardavė bendrovei AKR. Be to, pardavimas bendrovei AKR vyko visiškai tokiomis pačiomis kainų ir kitomis sąlygomis, kaip bendrovei „Pertamina“. Dėl to toliau Komisija daugiausia dėmesio skiria pardavimo bendrovei „Pertamina“ analizei.

([5]) MOPS (*Mean of Platts Singapore* santrumpa) yra „S&P Global Platts“ skelbiamas Singapūre apskaičiuotas naftos produktų kainų įverčių vidurkis.

(50) Tam, kad biodyzelino gamintojui būtų padengtas bendrovių „Pertamina“ ir AKR mokamos kainos (nustatomos pagal dyzelino referencinę kainą) ir biodyzelino referencinės kainos skirtumas, jis už tą patį biodyzelino kiekį siunčia papildomą sąskaitą faktūrą Valdymo agentūrai, prie jos pridėdamas nurodytus dokumentus. Valdymo agentūra, gavusi sąskaitą faktūrą ir patikrinusi jos rekvizitus, sumoka atitinkamam biodyzelino gamintojui dyzelino referencinės kainos (kurią moka bendrovė „Pertamina“ arba tam tikrais atvejais bendrovė AKR) ir tam laikotarpiui nustatytos biodyzelino referencinės kainos skirtumą.

(51) Atlikdama tyrimą Komisija nagrinėjo, ar Indonezijos vyriausybės patvirtintas priemonių rinkinys Indonezijos biodyzelino pramonei remti pasitelkiant Valdymo agentūros mokėjimus laikytinas kompensuotina subsidija.

(52) Siekiant nustatyti, ar yra kompensuotina subsidija, turi būti trys elementai: a) finansinis įnašas arba parama pajamoms ir (arba) kainoms palaikyti; b) nauda ir c) konkretumas (pagrindinio reglamento 3 straipsnis).

3.2.2. *Analizė*

3.2.2.1. Finansinis įnašas

(53) Pirmiausia Komisija pažymėjo, kad tiriamuoju laikotarpiu visi eksportuojantys gamintojai nusprendė dalyvauti biodyzelino pirkimo procedūrose, taigi privalėjo parduoti biodyzeliną bendrovėms „Pertamina“ ir AKR. Komisija taip pat pažymėjo, kad tiriamuoju laikotarpiu biodyzelino referencinė kaina buvo didesnė už mineralinio dyzelino referencinę kainą. Dėl to tiriamuoju laikotarpiu visi eksportuojantys gamintojai gavo išmokas iš OPPF.

(54) Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktyje nustatyta, kad tais atvejais, kai vyriausybė tiesiogiai perveda lėšas, laikytina, kad vyriausybė skiria finansinį įnašą. Pagrindinio reglamento 2 straipsnyje nustatyta, kad „vyriausybė“ yra vyriausybė ar bet kuri valstybinė institucija, esanti kilmės arba eksportuojančios valstybės teritorijoje. Šiuo atžvilgiu reglamentas dera su PPO susitarimu dėl subsidijų ir kompensacinių priemonių (toliau – SKP susitarimas).

(55) PPO apeliacinis komitetas ataskaitoje *US-Anti-Dumping and Countervailing Duties (China)* konstatavo, kad sąvoka „valstybinė institucija“ reiškia subjektą, kuris „turi vyriausybės institucijos įgaliojimus, jais naudojasi arba kuriam vyriausybės institucijos įgaliojimai yra suteikti“ ([6]).

(56) Komisija pažymėjo, kad OPPF įsteigtas Indonezijos vyriausybės aktu, o Valdymo agentūrai yra aiškiai pavesta vykdyti mokėjimus biodyzelino gamintojams.

(57) Pirma, Prezidento reglamento Nr. 66/2018 11 straipsnyje apibrėžta ir išplėsta OPPF veiklos sritis: „1) Sukauptas fondas naudojamas: a. alyvpalmių plantacijų žmogiškųjų išteklių plėtrai; b. alyvpalmių plantacijų moksliniams tyrimams ir technologinei plėtrai; c. alyvpalmių plantacijų viešinimui; d. alyvpalmių plantacijų atnaujinimui ir e. alyvpalmių plantacijų priemonėms ir infrastruktūrai. 2) Fondas naudojamas 1 dalyje nurodytiems tikslams, įskaitant alyvpalmių plantacijų produktų, skirtų maisto poreikiams, gamybą, alyvpalmių plantacijų tolesnės gamybos grandies pramonės plėtrą ir biodyzelino pirkimą bei naudojimą“.

(58) Antra, minėto reglamento 18 straipsnio 1 dalyje aiškiai nurodyta, kad „fondas naudojamas 11 straipsnio 2 dalyje nurodyto biodyzelino tiekimo ir naudojimo tikslais padengiant dyzelino ir biodyzelino referencinės rinkos kainos skirtumą“.

(59) Taigi, Komisija pažymėjo, kad teisės aktuose, pagal kuriuos OPPF veikia, yra aiškiai patvirtinta, kad fondo lėšos naudojamos biodyzelino gamintojų naudai.

(60) Tuo tikslu pagal Prezidento reglamento Nr. 61/2015 1 straipsnio 4 dalį Indonezijos vyriausybė suteikė Valdymo agentūrai teisę rinkti eksporto rinkliavas ir eksporto mokesčius, nustatytus alyvpalmių aliejui ir jo išvestiniams produktams, bei nustatė pareigą pirkti ir naudoti biodyzeliną. Tačiau praktiškai mokesčius renka muitinė. Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad Valdymo agentūra turi vyriausybės institucijos įgaliojimus, jais naudojasi arba jie yra jai suteikti.

([6]) 2011 m. kovo 11 d. Apeliacinio komiteto ataskaita *United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*, WT/DS379/AB, 317 punktas. Taip pat žr. 2019 m. liepos 16 d. Apeliacinio komiteto ataskaitos *United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*, WT/DS437/AB/RW, 5.96 punktą.

(61) Taigi, Komisija padarė išvadą, kad pirmiau nurodytais teisės aktais Valdymo agentūrai yra faktiškai suteikti įgaliojimai vykdyti vyriausybės funkcijas biodyzelino sektoriuje. Todėl Komisija padarė išvadą, kad Valdymo agentūra vykdo valstybinės institucijos funkcijas, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio b punkte kartu su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto i papunkčiu, bei pagal atitinkamą PPO teismo praktiką.

(62) Dėl „tiesioginio lėšų pervedimo“ kriterijaus, atlikus tyrimą nustatyta, kad, gavusi iš biodyzelino gamintojų sąskaitą faktūrą ir visus reikiamus dokumentus ([7]) ir atlikusi reikiamus patikrinimus, Valdymo agentūra tiesiogiai sumoka mokėtiną sumą (t. y. dyzelino ir biodyzelino referencinės kainos skirtumą) biodyzelino gamintojams. Komisija taip pat pažymėjo, kad nei Indonezijos vyriausybė, nei visi eksportuojantys gamintojai neneigė, kad Valdymo agentūra tiesiogiai išmokėjo ir (arba) pervedė lėšas per banką gamintojams, kurie parduoda biodyzeliną bendrovėms „Pertamina“ ir AKR, ir kad tais mokėjimais buvo padengiamas bendrovių „Pertamina“ ir AKR mokamos mineralinio dyzelino referencinės kainos ir biodyzelino referencinės kainos skirtumas. Dėl to Komisija laikėsi nuomonės, kad Valdymo agentūros atlikti mokėjimai prilygsta „tiesioginiam lėšų pervedimui“, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktyje.

(63) Šiuo atžvilgiu Indonezijos vyriausybės argumentą, kad finansiniai ištekliai, kuriuos Valdymo agentūra naudoja, kad sumokėtų biodyzelino gamintojui, yra gauti vien tik iš privačių šaltinių, todėl finansinis įnašas neskiriamas, reikia atmesti. Komisija iš tikrųjų pažymėjo, kad pagrindiniame reglamente, taikomame kartu su SKP susitarimu, nėra nurodyta vyriausybės pervedamų lėšų kilmė arba pobūdis (viešosios ar privačiosios lėšos). Vertinant, ar skiriamas finansinis įnašas, kaip tik atsižvelgiama į sandorio, kuriuo vyriausybė suteikia kokį nors ekonominę vertę turintį dalyką, pobūdį. Kitaip tariant, svarbu tai, kad lėšų pervedimas laikytinas valstybės veiksmu (kad tai ne privačios lėšos, naudojamos privačių veiklos vykdytojų nuožiūra) ([8]). 1.1 straipsnio a punkto 1 papunktyje nurodytą sąvokai „finansinis įnašas“ priskiriama daug įvairių sandorių. Pagal 1.1 straipsnio a punkto 1 papunkčio i ir ii dalis vyriausybė gali skirti finansinį įnašą tiesiogiai pervesdama lėšas arba negaudama vyriausybės pajamų, kurias kitu atveju gautų ([9]). Kaip jau buvo paaiškinta, Valdymo agentūra, valstybinė institucija, pervedė lėšas iš OPPF, surinktas iš viešojo ir privačiojo sektoriaus veiklos vykdytojams privalomų eksporto rinkliavų ir eksporto mokesčių, tiesiogiai biodyzelino gamintojams, todėl tos lėšos visiškai atitinka Apeliacinio komiteto pateiktą finansinio įnašo apibrėžtį.

(64) Be to, kas išdėstyta pirmiau, Komisija taip pat pažymėjo, kad OPPF turimos lėšos gaunamos iš eksporto rinkliavų ir eksporto mokesčių, nustatytų NAA ir jo išvestiniams produktams. Per tikrinamąjį vizitą Indonezijos vyriausybė paaiškino, kad eksporto rinkliavą muitinė surenka prieš prekių eksportą ir, nors Indonezijos vyriausybė tvirtino, kad ši rinkliava renkama tik OPPF finansavimo tikslais, ji negalėjo įrodyti, kad ji renkama į konkrečias Indonezijos vyriausybės biudžeto sąskaitas. Negavusi tai paneigiančių įrodymų Komisija padarė išvadą, kad rinkliava renkama į valstybės bendrąjį biudžetą. Tai, kad mokestis vėliau nukreipiamas į OPPF, rodo, kaip Indonezijos vyriausybė naudoja iš eksporto rinkliavų ir eksporto mokesčių surinktas valstybės pajamas. Bet kuriuo atveju OPPF sudaro lėšos, kurios surenkamos iš Indonezijos vyriausybės nustatytų eksporto rinkliavų ir eksporto mokesčių, o tas lėšas kontroliuoja Valdymo agentūra. Todėl, neatsižvelgiant į tai, ar tos lėšos yra neatskiriama valstybės biudžeto dalis, jos yra valstybiniai ištekliai.

(65) Į Indonezijos vyriausybės argumentą, kad lėšos, pervedamos iš OPPF biodyzelino gamintojams, nesuteikia jokios naudos gavėjams, nes biodyzelino gamintojai sumoka OPPF daugiau negu gauna, Komisija atsako taip. Pirma, OPPF veiklos sritis yra platesnė ir apima ne vien paramą biodyzelino pramonei. OPPF veikiau yra Indonezijos vyriausybės platesnės politikos, apimančios visą alyvpalmių aliejaus vertės grandinę, išraiška. Iš tikrųjų visi NAA

([7]) Pagal Energetikos ir mineralinių išteklių ministro reglamento Nr. 26/2006 13 straipsnį biodyzelino gamintojas prie sąskaitos faktūros prideda šiuos dokumentus: i) ministro vardu priimto Naujos atsinaujinančiosios energijos ir energijos saugojimo generalinio direktorato (EBTKE) sprendimo dėl leidimo bendrovei dalyvauti biodyzelino pirkimo procedūrose ir dėl atitinkamo biodyzelino kiekio priskyrimo pagal atitinkamų gamintojų pajėgumus kopiją; ii) bendrovės „Pertamina“ ir atitinkamo biodyzelino gamintojo sutarties dėl biodyzelino pirkimo kopiją; iii) bendrovės „Pertamina“ ir atitinkamo biodyzelino gamintojo pasirašytą ir Indonezijos vyriausybės antspaudu patvirtintą pažymėjimą, kuriame pateikta informacija apie pristatymo vietą, tiekiamo ir (arba) platinamo biodyzelino kiekį ir rūšį ir apie transporto mokesčių dydį ir iv) Fondo valdymo agentūros ir atitinkamo biodyzelino gamintojo sutarties kopiją.

([8]) 2011 m. kovo 25 d. Apeliacinio komiteto ataskaita *United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*, WT/DS379/AB/R, DSR 2011:V, p. 2869, 284 ir 309 punktai.

([9]) 2005 m. gruodžio 20 d. Apeliacinio komiteto ataskaita *United States – Final Countervailing Duty Determination with Respect to Certain Softwood Lumber from Canada – Recourse by Canada to Article 21.5 of the DSU*, WT/DS257/AB/RW, DSR 2005:XXIII, p. 11357, 52 punktas.

(ir perdirbtų prekių) eksportuotojai moka rinkliavą į fondą, kai jų produktas yra eksportuojamas. NAA galima naudoti pagal įvairią paskirtį, pavyzdžiui, maistui, kosmetikos ir chemijos pramonėje. Todėl į OPPF surenkamos eksporto rinkliavos yra susijusios ne vien su lėšų pervedimais biodyzelino pramonei ir savaime jokia kompensacija nėra galima.

(66) Antra, kaip jau paaiškinta 64 konstatuojamojoje dalyje, Valdymo agentūros naudojamos lėšos gaunamos vien tik iš Indonezijos vyriausybės bendrojo biudžeto (šios lėšos skiriamos OPPF). Eksporto rinkliavas faktiškai renka muitinė ir jos yra sumokamos į valstybės bendrąjį biudžetą. Todėl naudojamos lėšos nėra laikytinos biodyzelino gamintojų savanoriškais mokėjimais, kurie vėliau panaudojami vien tik biodyzelino gamintojų poreikiams (lėšos naudojamos ne biodyzelino gamintojų nuožiūra, nes sprendžiant, kaip panaudoti OPPF lėšas, biodyzelino gamintojai neturi jokio sprendžiamojo balso). Lėšas surenka Indonezijos vyriausybė, nustačiusi privalomas eksporto rinkliavas ir eksporto mokesčius, kurių dalį sumoka biodyzelino gamintojai, taip pat NAA gamintojai ir kiti susijusių NAA produktų gamintojai. Po to Indonezijos vyriausybė nusprendžia panaudoti tuos išteklius per OPPF biodyzelino gamintojų naudai.

(67) Komisija taip pat pažymėjo, kad pateiktuose klausimyno atsakymuose eksportuojantys gamintojai nurodė, kad didžioji dalis biodyzelinui gaminti naudojamo NAA yra vietos kilmės, todėl jam nėra taikomas nei eksporto mokestis, nei eksporto rinkliava. Todėl Komisija padarė prielaidą, kad NAA, už kurį eksportuojantys gamintojai (tiksliau, su jais susiję NAA gamintojai) sumokėjo atitinkamus eksporto mokesčius ir rinkliavas, eksportas yra susijęs su kitomis, ne biodyzelino, vertės grandinėmis.

(68) Todėl Komisija padarė išvadą, kad eksporto mokesčiai ir rinkliavos, kuriuos Indonezijos vyriausybė renka už tą eksportą, nėra susiję su pačia biodyzelino pramone, todėl Indonezijos vyriausybės argumentas, kad lėšos, pervedamos iš OPPF biodyzelino gamintojams, nesuteikia jokios naudos gavėjams, nes biodyzelino gamintojai sumoka OPPF daugiau negu gauna, atmetamas. Faktiškai – priešingai nei teigė Indonezijos vyriausybė – biodyzelino vertės grandinei priklausančių eksportuojančių gamintojų padėtis yra geresnė, nes jie gavo iš OPPF daugiau negu į jį sumokėjo.

(69) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad Valdymo agentūros sumokėtos išmokos laikytinos finansiniu įnašu, kurį sudaro vyriausybės tiesioginis lėšų pervedimas, kaip nurodyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktyje. Neneigiama, kad, bendrovėms „Pertamina“ ir AKR perkant biodyzeliną pagal degalų maišymo reikalavimus, Valdymo agentūra padengė bendrovių „Pertamina“ ir AKR mokėtos kainos (nustatytos pagal mineralinio dyzelino referencinę kainą) ir (didesnės) biodyzelino referencinės kainos skirtumą. Šiuo atžvilgiu biodyzelino gamintojai gauna iš Indonezijos vyriausybės šio skirtumo dydžio dotaciją ([10]).

3.2.2.2. Nauda

(70) Dėl toliau išdėstytų priežasčių Komisija laikėsi nuomonės, kad Valdymo agentūros atliktais tiesioginiais lėšų pervedimais suteikta nauda eksportuojantiems gamintojams.

(71) Iš tikrųjų, eksportuojančių gamintojų padėtis geresnė nei būtų, jeigu schema nebūtų vykdoma. Paprastai kalbant, Valdymo agentūros atlikti lėšų pervedimai prilygsta dotacijoms, o rinkoje dotacijos nemokamai neteikiamos. Dėl tų dotacijų biodyzelino gamintojų padėtis rinkoje geresnė negu būtų kitu atveju ([11]). Jeigu schema nebūtų vykdoma, biodyzelino gamintojams mokėjimus atliktų tik bendrovės „Pertamina“ ir AKR ir jos mokėtų mineralinio dyzelino kainą.

(72) Atsižvelgdama į tai, Komisija nusprendė, kad lėšos, kurias Valdymo agentūra sumokėjo biodyzelino gamintojams už parduotą biodyzeliną, kad padengtų bendrovių „Pertamina“ ir AKR mokėtos dyzelino referencinės kainos ir biodyzelino referencinės kainos skirtumą, sudaro jiems suteiktą naudą, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje.

([10]) Žr. 2013 m. gegužės 24 d. Apeliacinio komiteto ataskaitų *Canada – Certain Measures Affecting the Renewable Energy Generation Sector / Canada – Measures Relating to the Feed-in Tariff Program*, WT/DS412/AB/R / WT/DS426/AB/R, DSR 2013:I, p. 7, 5.119 ir 5.120 punktus.

([11]) 2005 m. kovo 21 d. Kolegijos ataskaitos *United States – Subsidies on Upland Cotton*, WT/DS267/R, Add.1–Add.3 ir Corr.1, su pakeitimais, padarytais Apeliacinio komiteto ataskaita WT/DS267/AB/R, DSR 2005:II, p. 299, 7.1116 punktas.

3.2.2.3. Konkretumas

(73) Pirma, Komisija pažymėjo, kad OPPF lėšomis gali naudotis nedidelis skaičius pramonės bendrovių, kurių visos yra susijusios su NAA vertės grandine. Toks apribojimas tiesiogiai nustatytas taikytinuose teisės aktuose. Pirma, alyvpalmių aliejaus vertės grandinės rėmimas yra pagrindinis aiškus Prezidento reglamento Nr. 61/2015 dėl OPPF įsteigimo tikslas. Reglamento preambulėje yra nurodyta, kodėl OPPF yra reikalingas: „siekiant užtikrinti nuolatinę alyvpalmių plantacijos plėtrą, reikalinga nacionalinė strategija, o jai įgyvendinant būtų naudojamasi nuolatinei alyvpalmių plantacijos plėtrai skirtu fondu“. Toliau, to teisės akto 1 straipsnyje yra konkrečiau nurodyta, kad „alyvpalmių plantacija apima visą gamtinių išteklių, žmogiškųjų išteklių, gamybos infrastruktūros, įrenginių ir mašinų, auginimo, derliaus nuėmimo, perdirbimo ir rinkodaros veiklą, susijusią su alyvpalmių plantacija“.

(74) Reglamento 11 straipsnyje nurodyta, kad „[s]ukauptas fondas yra naudojamas: a. alyvpalmių plantacijų žmogiškųjų išteklių plėtrai; b. alyvpalmių plantacijų moksliniams tyrimams ir technologinei plėtrai; c. alyvpalmių plantacijų viešinimui; d. alyvpalmių plantacijų atnaujinimui ir e. alyvpalmių plantacijų priemonėms ir infrastruktūrai.

(75) Todėl Komisija padarė išvadą, kad, remiantis pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a punktu, OPPF *de jure* turi konkrečią paskirtį, nes teisės akte, pagal kurį veikia subsidiją teikianti institucija, galimybė naudotis subsidija akivaizdžiai suteikiama tik tam tikroms bendrovėms, būtent toms, kurios veikia NAA vertės grandinėje.

(76) Bet kuriuo atveju, net jei *de jure* konkretumo nebūtų, Komisija laikėsi nuomonės, kad Indonezijos vyriausybė duoda nurodymus Valdymo agentūrai remti tik *de facto* biodyzelino pramonę. Per tyrimą surinkti 122 konstatuojamojoje dalyje paminėti įrodymai iš tikrųjų rodo, kad didžioji dalis Valdymo agentūros sumokėtų lėšų skiriamos tam, kad biodyzelino gamintojams būtų padengtas MOPS ir biodyzelino referencinės kainos skirtumas.

(77) Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad Indonezijos vyriausybė valdo OPPF taip, kad fondas *de facto* naudojamas pagal konkrečią paskirtį. Pagal pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies c punktą subsidija gali būti *de facto* konkreti, jeigu atitinka tam tikrus kriterijus, pavyzdžiui, „subsidijų programa naudojasi ribotas tam tikrų įmonių skaičius; daugiausia naudojasi tam tikros įmonės; neproporcingai didelės subsidijos sumos suteiktos tam tikroms įmonėms; būdas, kuriuo priimdama sprendimą suteikti subsidiją, savo nuožiūra, pasinaudojo subsidiją suteikusi institucija“. Šiuo atveju Komisija pažymėjo, kad OPPF elgsena visiškai atitinka šį sąrašą. Ypač pažymėtina, kad, kaip paaiškinta pirmiau, fondu daugiausia naudojosi biodyzelino pramonė ir subsidiją teikianti institucija veiklą vykdė savo nuožiūra.

(78) Ši išvada taip pat atitinka PPO teismo praktiką. Byloje *EC and certain Member States – Large Civil Aircraft* kolegija paaiškino, kad „įprasta žodžio „daugiausia“ reikšmė apima reikšmes „sudarantis pagrindinį arba svarbiausią elementą; dominuojantis“. Taigi žodžių junginį „{subsidijų programa} daugiausia naudojasi tam tikros įmonės“ galima suprasti taip, kad subsidijų programa dažniausiai arba didžiausia subsidijų programos dalimi naudojasi tam tikros įmonės“ ([12]). Tame sprendime kolegija taip pat paaiškino, kad „tais atvejais, kai subsidijų programa įgyvendinama ūkio šakoje, kurioje veikia tik kelios pramonės bendrovės, tai, kad tos pramonės bendrovės galėjo būti pagrindinės subsidijų programos naudos gavėjos nebūtinai reiškia, kad ja daugiausia naudojosi. Anaiptol, tai, kad būtent tos pramonės bendrovės naudojosi subsidijų programa, gali tiesiog būti padarinys to, kad subsidiją teikiančios institucijos jurisdikcijoje ekonominė veikla yra mažai diversifikuota. Kita vertus, jeigu ta pati subsidijų programa vykdoma labai diversifikuotoje ūkio šakoje ir ja dažniausiai arba didžiausia jos dalimi naudojasi keletas pramonės bendrovių, tada tai yra požymis, kad jos programa „naudojosi daugiausia“ ([13]). Šiuo atveju subsidija galima naudotis tik alyvpalmių aliejaus vertės grandinėje, tačiau pačioje pramonės šakoje ja galima naudotis įvairiais tikslais. Tačiau, kolegijos logiką pritaikiusi šiam atvejui, Komisija nusprendė, jog tai, kad didžioji dalis OPPF lėšų panaudojama mokėjimams už biodyzeliną finansuoti, yra požymis, kad jomis „daugiausia naudojosi“ [tam tikros įmonės], kaip aptarta pirmiau, nes pagrindinis jų gavėjas yra biodyzelino pramonė. Komisija taip pat pažymėjo, kad biodyzelino pramonė yra viena iš daugelio diversifikuotos ekonomikos pramonės sričių ([14]) ir kad OPPF nuo pat jo įsteigimo rėmė beveik vien tik biodyzelino pramonę.

([12]) 2010 m. birželio 30 d., WT/DS316/R, *EC and certain Member States – Measure Affecting Trade In Large Civil Aircrafts*, 7.494 punktas.
([13]) 2010 m. birželio 30 d., WT/DS316/R, *EC and certain Member States – Measure Affecting Trade In Large Civil Aircrafts*, 7.495 punktas.
([14]) Remiantis naujausiais Indonezijos centrinio banko duomenimis, nė vienoje ekonominės veiklos srityje nėra sukuriama daugiau kaip 20 proc. Indonezijos BVP. Šaltiniai: https://www.bi.go.id/en/iru/economic-data/real-sector/Contents/Default.aspx., jungtasi 2019 m. liepos 17 d.

(79) Todėl, atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta pirmiau, Komisija padarė išvadą, kad Indonezijos vyriausybės priemonių rinkiniu siekta suteikti tiesioginės naudos vidaus biodyzelino pramonei. Be to, kad priemonės yra ne tik *de jure* konkrečios pagal pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a punktą, bet ir *de facto* konkrečios pagal pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies c punktą.

3.2.3. *Išvada*

(80) Komisija padarė preliminarią išvadą, kad Indonezijos vyriausybės priemonių rinkiniu, įskaitant tiesioginį lėšų pervedimą per Biodyzelino subsidijų fondą, teikta parama biodyzelino pramonei. Indonezijos vyriausybė gavėjams teikė konkrečią naudą, todėl ji prilygsta kompensuotinai subsidijai.

3.2.4. *Subsidijos sumos apskaičiavimas*

(81) Remdamasi pagrindinio reglamento 5 straipsniu, Komisija apskaičiavo kompensuotinos subsidijos sumą kiekvienam eksportuojančiam gamintojui pagal tai, kokią naudą subsidijos gavėjui suteikė subsidija per TL. Komisijos vertinimu, nauda yra lygi iš OPPF per TL gautai dotacijos sumai. Remdamasi pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalimi, Komisija šios subsidijos sumas paskirstė visai eksportuojančių biodyzelino gamintojų tiriamojo laikotarpio biodyzelino pardavimo apyvartai.

(82) Preliminariai nustatyta tokia su šiuo priemonių rinkiniu susijusios subsidijos, teiktos eksportuojantiems gamintojams tiriamuoju laikotarpiu, norma:

Bendrovė	Subsidijos norma
„PT Ciliandra Perkasa“	7,91 %
„PT Intibenua Perkasatama“ ir „PT Musim Mas“ („Musim Mas Group“)	11,83 %
„PT Pelita Agung Agrindustri“ ir „PT Permata Hijau Palm Oleo“ („Permata Group“)	12,76 %
„PT Wilmar Nabati Indonesia“ ir „PT Wilmar Bioenergi Indonesia“ („Wilmar Group“)	12,23 %

3.3. **Vyriausybės parama biodyzelino pramonei, įskaitant alyvpalmių aliejaus (NAA) tiekimą už mažesnį nei tinkamas atlygį**

3.3.1. *Skundas ir subsidijavimo schema*

(83) Skunde nurodyta, kad dėl Indonezijos vyriausybės intervencijos NAA kainos Indonezijoje yra iškreiptos. Skunde pirmiausia nurodyta, kad Indonezijos vyriausybė įgyvendina politiką, pagal kurią nustatomi dideli NAA eksporto mokesčiai. NAA yra pagrindinė Indonezijos biodyzelino gamybos žaliava, jai tenka apie 85 proc. visų biodyzelino gamybos išlaidų. Remiantis skundu, taip elgdamasi Indonezijos vyriausybė užtikrina, kad biodyzelino gamybos žaliavų kaina išliktų daug mažesnė už pasaulines kainas, o tai yra naudinga Indonezijos biodyzelino gamintojams.

(84) Be to, kaip nurodyta skunde, 2015 m. gegužės mėn. Indonezijos vyriausybė nustatė 50 USD už toną NAA eksporto rinkliavą ir mažesnę eksporto rinkliavą už tolesnėje gamybos grandyje pagamintus rafinuoto alyvpalmių aliejaus produktus (konkreti norma priklauso nuo produkto).

(85) Skundo pateikėjas tvirtino, kad nustatydama didelius NAA eksporto mokesčius ir rinkliavas Indonezijos vyriausybė daro spaudimą alyvpalmių aliejaus kainai Indonezijos vidaus rinkoje, tuo suteikdama akivaizdžios naudos biodyzelino gamintojams. Ji taip pat skatina privačius NAA gamintojus parduoti savo produktus Indonezijos biodyzelino gamintojams. Skundo pateikėjas tvirtina, kad Indonezijos vyriausybė paveda arba nurodo Indonezijos alyvpalmių aliejaus gamintojams tiekti NAA biodyzelino gamintojams už mažesnį nei tinkamas atlygį.

(86) Atlikus tyrimą paaiškėjo, kad Indonezijos vyriausybė iš tikrųjų yra nustačiusi ir NAA eksporto mokestį, ir NAA eksporto rinkliavą.

(87) Eksporto mokestis pirmą kartą nustatytas 1994 m. Nuo to laiko mokestis buvo keletą kartų keistas. Pagal naujausią redakciją (Potvarkis Nr. 140/PMK.010/2016) eksporto mokestis mokamas pagal nerafinuoto alyvpalmių aliejaus ir kitų 22 produktų, įskaitant biodyzeliną (kuriam visą laiką taikomas mažesnis tarifas negu NAA), progresinių mokesčių tvarką. Indonezijos eksportuotojai moka kintantį mokestį, kuris yra susietas su Indonezijos vyriausybės nustatoma NAA eksporto referencine kaina. Taigi, kai Indonezijos vyriausybės nustatyta referencinė eksporto kaina didėja, didėja ir eksporto tarifas.

(88) Kai referencinė kaina yra mažesnė negu 750 USD už toną, taikytinas eksporto mokesčio tarifas yra 0 proc. Tiriamuoju laikotarpiu NAA kaina nesiekė 750 USD už toną ribos, todėl prievolės mokėti eksporto mokestį nebuvo.

(89) Be eksporto mokesčio, tiriamuoju laikotarpiu Indonezijos vyriausybė nustatė eksporto rinkliavą NAA ir tolesnės gamybos grandies produktams. Tiriamuoju laikotarpiu taikyta NAA eksporto rinkliava siekė 50 USD už toną, biodyzelino – 20 USD už toną.

(90) Be to, kad NAA ir tolesnės gamybos grandies produktams nustatytas eksporto mokestis ir eksporto rinkliava, Indonezijos vyriausybė NAA rinkoje taiko ir kitas intervencines priemones: *de facto* per valstybės valdomą bendrovę PTPN kontroliuoja NAA kainas vidaus rinkoje ir taip užtikrina, kad NAA būtų parduodamas už dirbtinai mažą kainą. Be to, Indonezijos vyriausybė teikia subsidijas NAA gamintojams, kad jie laikytųsi politikos tiekti NAA už dirbtinai mažas kainas.

3.3.2. *Pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalies nuostatų taikymas*

(91) Komisija informavo Indonezijos vyriausybę, kad tiriant, ar, kaip įtariama, biodyzelino pramonei teikta parama, įskaitant NAA tiekimą už mažesnį nei tinkamas atlygį, ir kiek ši parama teikta, pagal pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalį jai gali prireikti remtis turimais faktais.

(92) Inicijuodama tyrimą Komisija paprašė Indonezijos vyriausybės perduoti antisubsidijų klausimyno (klausimyno, skirto alyvpalmių aliejaus gamintojams) B priedą visiems alyvpalmių aliejaus gamintojams ir platintojams, kurie tiekė alyvpalmių aliejų eksportuojantiems gamintojams. B priedą sudarė „Word“ formato dokumentas („*Appendix B_Input supplier Palm Oil*“) ir „Excel“ formato dokumentas („*Mini questionnaire intended for Suppliers*“). Atsižvelgdama į Indonezijos vyriausybės prašymą ir tai, kad pagrindinę žaliavą nagrinėjamam produktui gaminti tiekiančių bendrovių yra daug, vadovaudamasi gero bendradarbiavimo principu ir siekdama surinkti bent kai kuriuos tyrimui svarbius duomenis, Komisija 2019 m. sausio 7 d. e. laišku sutiko susiaurinti prašymo taikymo sritį ir paprašė, kad Indonezijos vyriausybė B priedą ir glaustą klausimyną išsiųstų dešimčiai pagal vienam eksportuojančiam gamintojui tenkantį kiekį didžiausių NAA tiekėjų.

(93) 2019 m. kovo 1 d. Komisija rašte Indonezijos vyriausybei dėl informacijos neišsamumo pažymėjo, kad negavo užpildyto B priedo iš šių alyvpalmių aliejaus tiekėjų: „P.T. Musim Mas“, „PT Intibenua Perkasatama“, „PT Pelita Agung Agrindustri“ ir „PT Permata Hijau Palm Oleo“. Visų pirma Komisija pabrėžė, kad negavo atsakymo net iš valstybinių NAA tiekėjų, įskaitant PTPN. Kiti NAA tiekėjai, įskaitant tiekėjus, susijusius su eksportuojančiais gamintojais, prašymą įvykdė.

(94) Atsakydama į raštą dėl informacijos neišsamumo Indonezijos vyriausybė nurodė, kad įvykdė įpareigojimą nusiųsti B priedą ir glaustus klausimynus atitinkamiems Indonezijos NAA tiekėjams. Kaip įrodymą Indonezijos vyriausybė pateikė pašto dokumentą, kuriame pažymėti išsiuntimo atitinkamiems Indonezijos NAA tiekėjams kvitai. Kitų įrodymų, kad Indonezijos vyriausybė bandė susisiekti su tais tiekėjais, ypač PTPN, nepateikta. Panašus paaiškinimas pateiktas per tikrinamąjį vizitą Indonezijos vyriausybėje. Vis dėlto, deramai užpildyto B priedo PTPN taip ir nepateikė Komisijai.

(95) Taigi dėl tariamo vyriausybės NAA tiekimo už mažesnį nei tinkamas atlygį, pažymėtina, kad Indonezijos vyriausybė nepateikė būtinos informacijos ir įrodymų, kurių Komisija prašė savo klausimyne ir per tikrinamąjį vizitą.

(96) Kadangi nebuvo pakankamai bendradarbiaujama, Komisija negalėjo surinkti visos informacijos, kurią ji laikė svarbia šio tyrimo faktams nustatyti. Tiksliau, Komisija iš Indonezijos vyriausybės negalėjo gauti informacijos apie alyvpalmių aliejaus rinką, pagrįstos tiesiogiai NAA tiekėjų suteikta informacija, ir negavo išsamios informacijos apie PTPN vaidmenį šioje rinkoje biodyzelino pramonės atžvilgiu.

(97) Indonezijos vyriausybė tvirtino, kad pateikė bendrus duomenis apie PTPN, į kuriuos įtraukti ir duomenys, kurių prašyta klausimyno B priede. Dėl šio argumento Komisija pažymėjo, kad Indonezijos vyriausybė pateikė duomenis apie PTPN pildydama klausimyną, jame pateikė informaciją apie jo valdymo struktūrą, metines ataskaitas ir sandorių duomenis. Tačiau Komisija pažymėjo, kad negavo jokios išsamios informacijos, kurios prašė klausimyno B priede ir iš kurios ji būtų galėjusi visapusiškai suprasti, koks vaidmuo alyvpalmių aliejaus rinkoje tenka PTPN ir kitiems atitinkamiems gamintojams.

(98) Gavusi raštą, kuriame buvo informuota, kad gali būti taikomas pagrindinio reglamento 28 straipsnis, Indonezijos vyriausybė 2019 m. birželio 30 d. pateikė PTPN vardu užpildytą B priedą. Tačiau Komisija pažymėjo, kad atsakymas pateiktas informacijos pateikimo terminui seniai praėjus (2019 m. kovo 12 d., Komisija jį pratęsė iki 2019 m. kovo 14 d.) ir tikrinamajam vizitui, kuris vyko Indonezijos vyriausybės patalpose, pasibaigus. Todėl Komisija nusprendė, kad informacija nebuvo pateikta laiku, jos neįmanoma patikrinti, o Indonezijos vyriausybė nedėjo visų pastangų, kaip to reikalaujama pagrindinio reglamento 28 straipsnyje.

(99) Negavusi iš Indonezijos vyriausybės priešingos informacijos, Komisija, nustatydama faktus šiais tyrimo aspektais, pagal pagrindinio reglamento 28 straipsnį iš dalies rėmėsi turimais faktais.

3.3.3. *Analizė*

(100) Siekiant nustatyti, ar yra kompensuotina subsidija, turi būti trys elementai: a) finansinis įnašas arba parama pajamoms ir (arba) kainoms palaikyti; b) nauda ir c) konkretumas (pagrindinio reglamento 3 straipsnis) ([15]).

(101) Nagrinėdama pirmąjį elementą, Komisija analizavo, ar Indonezijos vyriausybės nustatytu priemonių rinkiniu teiktas finansinis įnašas, nes vyriausybė Indonezijos eksportuojantiems biodyzelino gamintojams tiekė NAA už mažesnį nei tinkamas atlygį, kaip nurodyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkte, ir (arba) ar Indonezijos vyriausybės nustatytas priemonių rinkinys priskiriamas prie paramos biodyzelino pramonės pajamoms ir (arba) kainoms palaikyti kategorijos pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punktą.

3.3.3.1. Finansinis įnašas

(102) Pirmiausia Komisija nustatė, kad visi eksportuojantys gamintojai pirko NAA vidaus rinkoje iš susijusių arba nesusijusių bendrovių ir jį perdirbo į rafinuotą balintą dezodoruotą alyvpalmių aliejų, o paskui – į biodyzeliną.

(103) Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunkčio antroje įtraukoje nurodoma, kad finansinis įnašas yra, jei vyriausybė: „paveda arba nurodo privačiam subjektui atlikti vieną ar kelias i, ii ir iii punktuose nurodytų tipų funkcijas, kurios paprastai suteiktos Vyriausybei ir kurių atlikimo tvarka realiai nesiskiria nuo tvarkos, kurios paprastai laikosi Vyriausybės“. Laikoma, kad pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iii papunktyje nurodyto pobūdžio funkcijos vykdomos tais atvejais, kai „Vyriausybė aprūpina prekėmis ar suteikia paslaugų, nebūdingų bendrajai infrastruktūrai, arba perka prekių <…>“. Šios nuostatos atspindi SKP susitarimo 1.1 straipsnio a dalies 1 punkto iii ir iv papunkčius ir turėtų būti aiškinamos bei taikomos atsižvelgiant į atitinkamą PPO teismo praktiką.

(104) PPO kolegija ataskaitoje *US – Export Restraints* ([16]) nusprendė, kad pagal SKP susitarimo 1.1 straipsnio a dalies 1 punkto iv papunktyje vartojamų dviejų žodžių „pavesti“ ir „nurodyti“ įprastą reikšmę reikia, kad vyriausybės veiksmas apimtų delegavimą (pavedimo atveju) arba įsakymą (nurodymo atveju). Ji atmetė JAV argumentą dėl priežasties ir pasekmės ir paprašė aiškiai ir įtikinamai nurodyti delegavimo arba įsakymo veiksmą.

([15]) Dėl panašios analizės žr. 2016 m. kovo 17 d. Komisijos įgyvendinimo reglamente (ES) 2016/387, kuriuo nustatomas galutinis kompensacinis muitas importuojamiems Indijos kilmės kaliojo ketaus (dar vadinamo ketumi su rutuliniu grafitu) vamzdžiams ir vamzdeliams (OL L 73, 2016 3 18, p. 1).

([16]) Kolegijos ataskaita *US – Export Restraints* (WT/DS194/R), paskelbta 2001 m. birželio 29 d., 8.29 punktas.

(105) Tačiau vėlesnėje byloje ([17]) Apeliacinis komitetas nusprendė, kad žodžių „paveda“ ir „nurodo“ pakeitimas žodžiais „delegavimas“ ir „įsakymas“ yra pernelyg griežtas, kad būtų taikomas kaip standartas. Apeliacinio komiteto nuomone, „pavedimą“ vyriausybė duoda tada, kai įpareigoja privatų subjektą, o „nurodymą“ – kai prieš jį pasinaudoja savo galiomis.

(106) Abiem atvejais skirdama finansinį įnašą vyriausybė kaip tarpininku naudojasi privačiu subjektu ir „daugeliu atvejų tikėtina, kad privačiam subjektui gali būti pavedama ar nurodoma su tam tikra grasinimo arba raginimo forma“. Be to, pagal SKP susitarimo 1.1 straipsnio a dalies 1 punkto iv papunktį narėms neleidžiama nustatyti kompensacinių priemonių produktams, „kai Vyriausybė tik vykdo savo bendro reglamentavimo įgaliojimus“ arba kai vyriausybės įsikišimas „gali arba negali duoti tam tikrų rezultatų pagal esamas aplinkybes ir laisvu rinkos dalyvių pasirinkimu“. Priešingai, pavedimas ir nurodymas reiškia aktyvesnį vyriausybės vaidmenį nei vien tik veiksmų skatinimą.

(107) Be to, PPO nemanė, kad „veikimo laisvės suteikimas privačiam subjektui visada yra nesuderinamas su pavedimu arba nurodymu jam <…> ([18]). Gali būti atvejų, kai privačiam subjektui suteikta tokia plati veiksmų laisvė, kad nebeįmanoma tinkamai padaryti išvados, kad šiam privačiam subjektui buvo pavesta arba nurodyta (vykdyti tam tikrą užduotį), bet tai yra faktinis ir (arba) įrodymo klausimas, kurį reikia išnagrinėti kiekvienu konkrečiu atveju.“

(108) Pagal minėtus PPO sprendimus ne visos vyriausybės priemonės, kuriomis gali būti suteikiama nauda, prilygsta finansiniam įnašui pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnį ir SKP susitarimo 1.1 straipsnio a punktą. Turi būti pateikta įrodymų apie vyriausybės politiką ar programą, kuria siekiama skatinti tiriamosios pramonės (šiuo konkrečiu atveju biodyzelino ir (arba) biodegalų pramonės) plėtrą, pasinaudojant galiomis viešųjų ar privačiųjų subjektų (šiuo atveju NAA gamintojų) atžvilgiu arba juos įpareigojant tiekti NAA biodyzelino pramonei už mažesnį nei tinkamas atlygį.

(109) Trumpai tariant, atitinkamuose PPO sprendimuose nurodyta, kad:

i) nustatant, ar teiktas „finansinis įnašas“ pagal SKP susitarimo 1.1 straipsnio a dalies 1 punktą, daugiausia dėmesio turėtų būti skiriama vyriausybės veiksmų *pobūdžiui*, o ne jų *poveikiui* arba *rezultatams* ([19]). Kitaip tariant, visuotinai pripažįstama, kad vyriausybės kišasi į rinkas kaip *reguliuotojos* ir įsikišdamos daro *poveikį* rinkai ir jos veiklos vykdytojams. Todėl, pvz., vyriausybė gali teisėtai nustatyti eksporto mokesčius, siekdama generuoti pajamas, jei tam tikra biržos prekė tarptautinėse rinkose yra labai konkurencinga. Tačiau tokie eksporto apribojimai nėra nustatomi, jei paaiškėja, kad ši priemonė kartu su kitais mechanizmais yra taikoma siekiant išlaikyti biržos prekes vidaus rinkoje ir priversti tiekėjus parduoti jas už mažesnes negu rinkos kainas, taikant platesnę vyriausybės sukurtą sistemą, skirtą tam tikrai pramonei arba keliems pramonės sektoriams remti, siekiant padidinti jų konkurencingumą. Todėl, vertinant „finansinio įnašo“ elementą, svarbu įvertinti vyriausybės veiksmų pobūdį, įskaitant šių veiksmų aplinkybes, tikslą ir paskirtį;

ii) „pavedimas“ arba „nurodymas“ yra aiškus ir teigiamas veiksmas, skirtas konkrečiai šaliai konkrečios užduoties arba pareigos atžvilgiu, todėl labai skiriasi nuo padėties, kai vyriausybė kaip nors įsikiša į rinką, ir šis įsikišimas, atsižvelgiant į faktines aplinkybes ir laisvą tos rinkos dalyvių pasirinkimą, gali turėti tam tikrą *rezultatą* arba jo neturėti. Galiausiai dėl pavedimo arba nurodymo sąvokų svarbu išsiaiškinti, ar atitinkamą elgesį, t. y. finansinį įnašą teikiant prekes už mažesnį nei tinkamas atlygį, galima susieti su vyriausybe arba galbūt galima laikyti laisvu privačių veiklos vykdytojų pasirinkimu, atsižvelgiant į rinkos sąlygas, pvz., reguliavimo apribojimus ([20]);

([17]) 2005 m. birželio 27 d., WT/DS296/AB/R, *United States – Countervailing duty investigation on Dynamic Random Access Memory Semiconductors (DRAMS) from Korea*, 110 ir 111 punktai. Panašios pozicijos laikytasi 2005 m. birželio 17 d. ataskaitos WT/DS299/R *European Communities – Countervailing Measures on Dynamic Random Access Memory Chips from Korea* 7.25 punkte.

([18]) 2005 m. birželio 27 d., WT/DS296/AB/R *United States – Countervailing duty investigation on Dynamic Random Access Memory Semiconductors (DRAMS) from Korea*, 7.38 punktas.

([19]) Kolegijos ataskaita *US – Export Restraints* (WT/DS194/R), paskelbta 2001 m. birželio 29 d., 8.33–8.34 punktai.

([20]) Kolegijos ataskaita *US – Export Restraints*, 8.29–8.31 punktai.

iii) iš esmės SKP susitarimo 1.1 straipsnio a dalies 1 punkto iv papunktis yra apsaugos nuo vengimo nuostata, todėl, norint nustatyti faktą, kad buvo duotas pavedimas arba nurodymas, reikia, kad vyriausybė būtų suteikusi atsakomybę privačiam subjektui arba naudotųsi savo galiomis prieš privatų subjektą, kad galėtų skirti finansinį įnašą. Būtų galima manyti, kad dažniausiai privačiam subjektui pavedama arba nurodoma kaip nors grasinant arba raginant, ir šis grasinimas arba raginimas būtų įrodymas, kad buvo duotas pavedimas arba nurodymas ([21]). Vis dėlto vyriausybės gali turėti kitų priemonių pasinaudoti savo galiomis prieš privatų subjektą ir šios priemonės gali būti „subtilesnės“ nei įsakymas arba gali būti mažiau priverstinės ([22]);

iv) Vyriausybės veiksmus ir privataus subjekto elgesį turi sieti „įrodomas ryšys“ ([23]). Nėra priežasties, kodėl vyriausybės pavedimo arba nurodymo byla neturėtų būti grindžiama netiesioginiais įrodymais (pvz., numanomais ir neoficialiais įgaliojimais arba įsakymais), jei šie įrodymai yra pagrįsti ir įtikinami ([24]). Šiuo atžvilgiu įrodymai, kad vyriausybė ketino remti tolesnės gamybos grandies pramonę (pvz., viešai skelbiama politika, vyriausybės sprendimais arba kitais vyriausybės veiksmais) arba kad taikytos kitos vyriausybės priemonės, kuriomis užtikrinamas tam tikras rezultatas rinkoje (pvz., eksporto apribojimai kartu su vyriausybės priemone, kuria veiklos vykdytojams, kuriems taikomi šie apribojimai, neleidžiama kaupti savo produktų atsargų), gali būti svarbūs nustatant, ar teiktas „finansinis įnašas“ pagal SKP susitarimo 1.1 straipsnio a dalies 1 punkto iv papunktį (pirmiausia kaip netiesioginis vyriausybės būdas tiekti prekes, kaip nurodyta iii papunktyje). Tam tikromis aplinkybėmis vyriausybės „gairės“ *gali* būti nurodymas ([25]). Tam tikras *poveikis* rinkoje (pvz., kainų mažėjimas) taip pat gali būti veiksnys, į kurį reikia atsižvelgti, kartu vertinant visus kitus turimus įrodymus, įskaitant galimybę tam tikromis aplinkybėmis šį poveikį numatyti. Galiausiai, priklausomai nuo aplinkybių, privatus subjektas, nepaisydamas galimų neigiamų padarinių, gali nuspręsti nevykdyti jam pavestos arba nurodytos funkcijos. Vis dėlto vien tai nerodo, kad privačiam subjektui nebuvo duotas pavedimas arba nurodymas ([26]).

(110) Atsižvelgdama į šią teismo praktiką, Komisija labai atidžiai išnagrinėjo Indonezijos vyriausybės intervencijos pobūdį (t. y. ar Indonezijos vyriausybės intervencija buvo pavedimas arba nurodymas NAA gamintojams), subjektų, kuriems buvo pavesta vykdyti tam tikras funkcijas, pobūdį (t. y. ar NAA gamintojai yra pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje nurodyti privatūs subjektai) ir subjektų, kuriems buvo duotas pavedimas arba nurodymas, veiksmus (t. y. ar NAA gamintojai, kuriems buvo pavesta arba nurodyta vykdyti tam tikras funkcijas, tiekė NAA Indonezijos biodyzelino pramonei už mažesnį nei tinkamas atlygį ir todėl veikė kaip Indonezijos vyriausybės įgaliotiniai). Komisija taip pat tikrino, ar vykdyta funkcija paprastai būtų suteikta vyriausybei (t. y. ar NAA tiekimas už mažesnį nei tinkamas atlygį Indonezijos biodyzelino gamintojams yra įprasta vyriausybės veikla) ir ar ši funkcija realiai nesiskiria nuo paprastai vyriausybių taikomos praktikos (t. y. ar faktinis gamintojų vykdomas NAA tiekimas realiai skiriasi nuo vyriausybės veiksmų, kuriuos ji būtų atlikusi pati).

3.3.3.2. Indonezijos vyriausybės pavedimai arba nurodymai NAA gamintojams

(111) Atsižvelgdama į 104–109 konstatuojamosiose dalyse nurodytą PPO teismo praktiką, Komisija pirmiausia išnagrinėjo, ar Indonezijos vyriausybės parama Indonezijos biodyzelino pramonei yra iš esmės vyriausybės politikos tikslas, o ne tiesiog šalutinis bendro reglamentavimo įgaliojimų vykdymo poveikis. Atliekant tyrimą pirmiausia nagrinėta, ar nustatyti kainų iškraipymai buvo vyriausybės tikslų dalis, ar mažesnės NAA kainos veikiau buvo „atsitiktinis“ šalutinis bendro vyriausybės reglamentavimo poveikis.

(112) Biodyzelino pramonė remiama keletu priemonių – daugiausia per NAA taikomą eksporto mokestį ir rinkliavą ir per biodyzelino subsidijų fondą.

(113) NAA eksporto mokesčio režimą Indonezijos vyriausybė pirmą kartą nustatė 1994 m. Nuo to laiko jis keletą kartų iš esmės keistas.

([21]) Apeliacinio komiteto ataskaita *US –DRAMS (WT/DS296/AB/R)*, paskelbta 2005 m. birželio 27 d., 116 punktas.
([22]) Apeliacinio komiteto ataskaita *US –DRAMS*, 115 punktas.
([23]) Apeliacinio komiteto ataskaita *US –DRAMS*, 112 punktas.
([24]) Žr. kolegijos ataskaitą *Korea – Commercial Vessels* (WT/DS273/R), išplatinta 2005 m. gegužės 7 d., 7.373 punktas.
([25]) Apeliacinio komiteto ataskaita *US –DRAMS* (WT/DS296/A/R), 114 punktas.
([26]) Apeliacinio komiteto ataskaita *US –DRAMS* (WT/DS296/A/R), 124 punktas.

(114) Iš pradžių eksporto mokesčio paskirtis buvo užtikrinti maistinio aliejaus paklausą vidaus rinkoje ir jo kainos stabilumą. Reglamente Nr. 128/PMK.011/2011 nustatytas tikslas apsaugoti maistinio aliejaus pasiūlą vidaus rinkoje ir plėtoti tolesnės gamybos grandies pramonę. Šiame teisės akte konkrečiai nurodyta: „siekiant paremti tolesnės gamybos grandies alyvpalmių aliejaus pramonės plėtrą ir padidinti tolesnės gamybos grandies pridėtinę vertę, reikia pertvarkyti eksporto muito tarifą“.

(115) Indonezijos eksporto mokesčio režimas nuo 1994 m. buvo keletą kartą keistas: be kitų dalykų, keista mažiausia NAA kainos riba, nuo kurios eksporto mokestis pradedamas taikyti, keistas tarifas ir tai, kaip jis apskaičiuojamas pagal procentinę pardavimo kainos dalį į nominaliąją sumą. Eksporto mokestis iš tikrųjų pirmą kartą nustatytas Finansų ministro potvarkiu Nr. 439/KMK.017/1994. 1997 m. liepos mėn. Potvarkiu Nr. 300/KMK.01/1997 eksporto mokesčio skaičiavimo metodika buvo pakeista ir NAA eksportui imtas taikyti nuo 7,5 iki 22,5 proc. mokesčio tarifas (priklausomai nuo Indonezijos vyriausybės nustatytos referencinės kainos). 2007 m. rugsėjo mėn. eksporto mokesčio skaičiavimo metodika Potvarkiu Nr. 94/PMK.011/2007 ir Potvarkiu Nr. 128/PMK.011/2011 pakeista dar kartą. Naujausioje, tiriamuoju laikotarpiu taikytoje, Reglamento Nr. 13/2017 redakcijoje Finansų ministerija nustatė progresinį eksporto mokesčio tarifą, kuris svyruoja nuo 0 USD už toną (kai tarptautinė nerafinuoto alyvpalmių aliejaus (NAA) kaina yra mažesnė negu 750 USD už toną) iki 200 USD už toną (kai NAA kaina viršija 1 250 USD).

(116) Tiriamuoju laikotarpiu pagal Potvarkį Nr. 13/2017 NAA ir kitų alyvpalmių aliejaus produktų eksporto mokesčiai išreiškiami JAV doleriais, o ne procentine kainos dalimi. Be to, Indonezijos eksporto mokestis pradedamas taikyti, kai vyriausybės referencinė kaina viršija tam tikrą kainos lygį. Taigi, taip pat remiantis per JAV vykdytą tyrimą Indonezijos vyriausybės pateiktais argumentais ([27]), „kuo didesnės eksporto kainos, tuo didesni tarifai“. Dėl to Indonezijos vyriausybė susiejo sistemą tiesiogiai su tarptautinėmis NAA kainomis, o ne su kitais veiksniais, tokiais kaip gamybos lygis arba poveikis aplinkai. Vadinasi, poveikis eksportuojančių gamintojų mokamoms kainoms yra ne atsitiktinis, bet tiesioginis ir planuotas Indonezijos vyriausybės suplanuotų priemonių rezultatas ([28]). Remiantis tiriamuoju laikotarpiu taikytais teisės aktais, taikyti tokie NAA eksporto mokesčio tarifai:

1 lentelė

NAA eksporto mokestis

Kainos intervalas JAV doleriais	Nauja sistema USD / tona
< 750	0
750–800	3
800–850	18
850–900	33
900–950	52
950–1 000	74
1 000–1 050	93
1 050–1 100	116
1 100–1 150	144
1 150–1 200	166
1 200–1 250	183
>1 250	200

Šaltinis: skundas.

([27]) *US Decision Memorandum for the Preliminary Affirmative Determination of the Countervailing duty Investigation of Biodiesel from the Republic of Indonesia*; 2017 m. rugpjūčio 21 d., C-560-831 tyrimas, p. 15, 95 išnaša.

([28]) Žr. panašią išvadą, ten pat, p. 15.

(117) Kaip paaiškinta pirmiau, 2015 m. Indonezijos vyriausybė nustatė NAA ir išvestinių jo produktų eksporto rinkliavą. Tiriamuoju laikotarpiu NAA eksporto rinkliava siekė 50 USD už toną, perdirbtų produktų – 30 USD už toną. Eksporto rinkliavos nustatymas sutapo su laikotarpiu, kai Indonezijos kainos buvo beveik tokios pačios kaip pasaulinės. Eksporto rinkliavos nustatymas leidžia biodyzelino gamintojams pirkti NAA už mažesnes kainas, negu būtų įmanoma kitu atveju. Iš tikrųjų, 2016 m. vidaus suvartojimas buvo daug didesnis negu 2015 m. (žr. 2 lentelę).

(118) Iš įvairių dokumentų matyti, kad Indonezijos vyriausybė biodyzelino pramonę aiškiai rėmė ir plėtojo kaip politikos tikslą, nes pirmiausia siekė mažinti žaliavų (NAA) vidaus rinkos kainą ir todėl teikė biodyzelino gamybai finansinį įnašą.

(119) Šiuo atžvilgiu Indonezijos vyriausybė viešai pareiškė, kad parama biodyzelino pramonei iš tiesų yra jos eksporto mokesčio režimo tikslas arba vienas iš tikslų. Indonezijos muitų ir akcizų generalinis direktoratas viešai paaiškino, kad „eksporto muitų tikslas yra užtikrinti žaliavų prieinamumą ir paskatinti šalies vidaus tolesnės gamybos grandies alyvpalmių aliejaus pramonės plėtrą“ ([29]). Todėl Komisija atkreipė dėmesį į tai, kad eksporto mokesčių sistema buvo sukurta ir taikoma būtent siekiant paremti tolesnės gamybos grandies pramonės bendroves, kurios naudoja alyvpalmių aliejų, o biodyzelino gamyba yra neatskiriama šios pramonės dalis.

(120) Ši išvada patvirtinama ir kituose viešuose šaltiniuose, kuriuose analizuojama Indonezijos vyriausybės sukurta eksporto mokesčio sistema. Pavyzdžiui, naujausioje Indonezijos prekybos politikos apžvalgoje PPO padarė tokią išvadą: „Politikos tikslai, susiję su biržos prekių eksporto mokesčiais, yra kainų stabilizavimas, tolesnei gamybos grandžiai priklausančios perdirbimo infrastruktūros plėtros skatinimas ir neatsinaujinančiųjų iškastinių išteklių eikvojimo tempo mažinimas“. Savo ataskaitoje PPO taip pat pažymėjo: „pasak [Indonezijos vyriausybės] institucijų, pirminių biržos prekių eksporto mokesčiai gali būti naudojami siekiant sumažinti pirminių produktų kainą vidaus rinkoje ir taip garantuoti tarpinių žaliavų tiekimą vidaus gamybos bendrovėms mažesnėmis negu pasaulinėmis rinkos kainomis. Tokiu būdu eksporto mokesčiai skatina vidaus gamybos arba perdirbimo pramonės plėtrą ir didina eksporto pridėtinę vertę“.

(121) 2010 m. ataskaitoje dėl žaliavų eksporto apribojimų ekonominio poveikio EBPO taip pat padarė tokią išvadą, kad „alyvpalmių aliejaus eksporto mokesčiai Indonezijoje ir Malaizijoje buvo nustatyti siekiant paremti biodyzelino ir maistinio aliejaus pramonės plėtrą“, o Europos Parlamentas padarė išvadą, kad „Indonezija ir Tailandas eksporto mokesčius taiko ir tam, kad sumažintų (atitinkamai) alyvpalmių aliejaus ir ryžių vidaus rinkos kainas“ ([30]).

(122) Kaip paaiškinta 64–65 konstatuojamosiose dalyse, dėl eksporto rinkliavos Indonezijos vyriausybė aiškino, kad eksporto rinkliavą ji renka OPPF finansuoti, tačiau negalėjo pateikti jokių įrodymų savo teiginiui pagrįsti. Vis dėlto Komisija nusprendė, kad iš esmės tai yra biodyzelino pramonės rėmimo mechanizmas. Nors OPPF veiklos sritis yra platesnė ir apima ne vien paramą biodyzelino pramonei, kaip paaiškinta 77 konstatuojamojoje dalyje, Komisija surinko įrodymus, kad tiriamuoju laikotarpiu tai *de facto* buvo pagrindinė OPPF veikla: didžioji dauguma OPPF lėšų iš tikrųjų buvo panaudotos biodyzelino pramonei remti.

(123) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija laikėsi nuomonės, kad Indonezijos vyriausybės sukurtos eksporto apribojimų sistemos tikslas iš tikrųjų yra tiesiogiai ir netiesiogiai remti biodyzelino pramonę ir kad tai nėra vien naudojimosi reguliavimo įgaliojimais „šalutinis poveikis“. Indonezijos vyriausybė suplanavo, nustatė ir stebėjo eksporto suvaržymus konkrečiu tikslu – kad išlaikytų mažesnes NAA kainas tolesnės gamybos grandies pramonės bendrovių naudai, ir tai toli gražu nebuvo reguliavimo priemonė, kuria vyriausybė būtų siekusi surinkti pajamų ([31]).

(124) Be sukurtos eksporto suvaržymų sistemos Indonezijos vyriausybė rinkoje vykdė papildomus intervencinius veiksmus siekdama per valstybinę bendrovę PTPN *de facto* kontroliuoti NAA kainas.

(125) Indonezijos vyriausybė tvirtina, kad, parduodama NAA vidaus rinkoje, PTPN veikia kaip racionalus rinkos dalyvis ir kad ji veikia rinkoje savarankiškai. Tačiau iš Komisijos turimų įrodymų matyti, kad PTPN veiklai, kai PTPN parduoda NAA vidaus rinkoje, didelę įtaką daro Indonezijos vyriausybė, nes ji *de facto* nustato kainas.

([29]) „Customs and Excise News Magazine“, 47 tomas, Nr. 9, 2015 m. rugsėjo mėn.
([30]) *Export taxes and other restrictions on raw material and their limitation through free trade agreements*: *Impact on developing countries*, 2016 m.
([31]) Dėl panašaus atvejo žr. 2019 m. balandžio 10 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Jindal Saw*, T-300/16, ECLI:EU:T:2019:235, 117 punktą.

(126) Kaip jau paaiškinta 93–96 konstatuojamosiose dalyse, Komisija preliminariai pažymėjo, kad PTPN nebendradarbiavo per tyrimą ir nepateikė prašytos informacijos. Tačiau PTPN atstovai per tikrinamąjį vizitą Indonezijos vyriausybėje dalyvavo. Tuo metu ir pati PTPN, ir Indonezijos vyriausybė pateikė kai kuriuos paaiškinimus dėl PTPN funkcijų, tačiau įrodymų savo teiginiams pagrįsti nepateikė. Todėl atlikdama analizę Komisija rėmėsi turimais faktais.

(127) Komisija rinko informaciją apie valstybės nuosavybę ir ieškojo oficialių požymių, kad vyriausybė vykdė PTPN kontrolę. Komisija taip pat analizavo, ar kontrolė buvo reikšmingai taikoma. Kadangi Indonezijos vyriausybė ir PTPN atsisakė pateikti įrodymus, susijusius su sprendimų priėmimo procesu PTPN struktūrose, Komisija turėjo iš dalies remtis turimais faktais.

(128) PTPN yra 100 proc. valstybei priklausančių bendrovių, gaminančių įvairias biržos prekes, įskaitant NAA, grupė. Komisija taip pat nustatė, kad Indonezijos vyriausybė tiesiogiai kontroliuoja PTPN. Per tikrinamąjį vizitą Indonezijos vyriausybė ir PTPN paaiškino, kad vyriausybė skiria visus PTPN valdymo organus. Tiksliau, Indonezijos vyriausybė ir PTPN paaiškino, kad:

(a) Indonezijos vyriausybė tiesiogiai skiria visą PTPN direktorių valdybą;

(b) direktorių valdybą prižiūri Komisijos narių valdyba, kurią taip pat skiria tik Indonezijos vyriausybė, ir

(c) visi valdymo organai yra atskaitingi Indonezijos vyriausybei.

(129) Be to, kas nurodyta pirmiau, atliekant tyrimą taip pat paaiškėjo, kad direktorių valdyba yra atsakinga už visus PTPN bendrovių grupės priimamus sprendimus, įskaitant sprendimą dėl NAA pardavimo kainodaros strategijos, taip pat sprendimus priimti pasiūlymus dėl NAA aukcionų sistemoje (ši sistema išsamiau aprašyta 132 konstatuojamojoje dalyje). Todėl, atsižvelgdama į pirmiau aprašytą bendrovės valdymo sistemą, Komisija padarė išvadą, kad Indonezijos vyriausybė faktiškai vadovauja visam PTPN sprendimų priėmimo procesui, todėl daro bendrovei lemiamą įtaką.

(130) Todėl, remdamasi turima informacija, Komisija padarė išvadą, kad PTPN yra Indonezijos vyriausybės kontroliuojama bendrovė.

(131) Per tyrimą surinkta papildomų įrodymų, kad, nustatydama ir tvirtindama NAA kainas, Indonezijos vyriausybė reikšmingai kontroliavo PTPN ir kad PTPN nustato Indonezijos NAA vidaus rinkos kainas.

(132) PTPN iš tikrųjų rengia savo NAA dienos aukcionus. Kad galėtų prisijungti prie internetinės platformos, bendrovės turi užsiregistruoti. Iš įrodymų, surinktų atliekant tyrimą, matyti, kad bendrovėms registruojantis keliami reikalavimai yra tik finansinio pobūdžio, t. y. siekiama užtikrinti, kad bendrovės būtų mokios. Komisija padarė išvadą, kad kainą, už kurią NAA parduodamas tuose aukcionuose, nustato Indonezijos vyriausybė ir kad ta kaina neatspindi neiškreiptų rinkos sąlygų.

(133) Komisija susidarė tokią nuomonę dėl PTPN sprendimų priėmimo proceso. Ypač pažymėtinas Indonezijos vyriausybės paaiškinimas, kad, prieš paskelbdama dienos konkurso pradžią, PTPN nurodo tos dienos „kainos lūkestį“. Tačiau Komisija įsitikino, kad PTPN neprivalo atmesti už kainos lūkestį mažesnių pasiūlymų. Priešingai, kai galimo pirkėjo pasiūlyta kaina yra mažesnė už kainos lūkestį, klausimas perduodamas direktorių valdybai, o ši gali nuspręsti priimti pasiūlymą. Komisija per tikrinamąjį vizitą patvirtino, kad tokie pasiūlymai priimami reguliariai. Bet kuriuo atveju, tai, kad sprendimus dėl kainų priima PTPN valdyba, kurioje atstovaujama tik Indonezijos vyriausybė, rodo, kad Indonezijos vyriausybė vykdo reikšmingą PTPN ir jos sprendimų, susijusių su kainomis, kontrolę.

(134) Atsižvelgdama į tai, kad PTPN direktorių valdybą skiria Indonezijos vyriausybė ir kad direktorių valdyba yra pavaldi Indonezijos vyriausybei, Komisija padarė išvadą, kad NAA kainą vidaus rinkoje faktiškai nustato Indonezijos vyriausybė.

(135) Per tyrimą taip pat išsiaiškinta, jog dėl to, kad Indonezijos vyriausybė vykdo reikšmingą kontrolę, PTPN rinkoje veikia ne kaip racionalus veiklos vykdytojas. Iš turimos informacijos matyti, kad, laikydamasi Indonezijos vyriausybės nurodymų, PTPN pastaraisiais metais buvo nuostolinga. Bet kuris racionalus veiklos vykdytojas, juolab racionalus veiklos vykdytojas, kuriam NAA rinkoje tenka toks svarbus vaidmuo, veikdamas racionaliai būtų siekęs kuo didesnio pelno, o ne veikęs nuostolingai.

(136) Per tyrimą taip pat išsiaiškinta, kad dėl Indonezijos vyriausybės nustatyto NAA eksporto mokesčio ir eksporto rinkliavos PTPN atsiduria ekonomiškai neracionalioje padėtyje, nes yra raginama parduoti NAA vidaus rinkoje už mažesnę kainą, nei ji galėtų gauti, jei šių eksporto suvaržymų nebūtų. Todėl PTPN negali racionaliai rinktis ir yra raginama laikytis šiuo eksporto mokesčiu ir rinkliava siekiamo politikos tikslo.

(137) Todėl, atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad PTPN yra valstybinė institucija ([32]). Iš turimų įrodymų matyti, kad PTPN, parduodama NAA rinkoje ir nurodydama kainą, kurios rinkoje turi laikytis visi kiti NAA tiekėjai (ir kurios nuosekliai ir sistemiškai laikomasi), vykdo vyriausybės funkcijas. Kaip paaiškinta 142 konstatuojamojoje dalyje, per tyrimą iš tikrųjų išsiaiškinta, kad nė vienas tiekėjas nepardavė NAA eksportuojantiems gamintojams už didesnes kainas negu nustatė PTPN. Toks kainų nustatymas atitinka Indonezijos vyriausybės politikos, susijusios su NAA ir biodyzelino sektoriais, mastą ir turinį. Kadangi NAA tiekėjai nepateikė pakankamai informacijos, kad buvo kitaip, Komisija padarė išvadą, kad jie derino savo kainas su PTPN nustatomomis kainomis ir taip laikėsi nustatytų politikos tikslų išlaikyti dirbtinai mažas NAA kainas.

(138) Bet kuriuo atveju, jeigu bendrovė PTPN būtų laikoma privačiu subjektu, iš tų pačių įrodymų matyti, kad Indonezijos vyriausybė bendrovei PTPN bent pavedė arba nurodė nustatyti dirbtinai mažas NAA kainas, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje.

(139) Be to, atlikus tyrimą nustatyta, kad NAA rinkos dienos kainą tiksliai atspindi PTPN skelbiamų dienos aukcionų laimėjimo kaina.

(140) Komisija nustatė, jog konkurso duomenys yra viešai skelbiami visoms PTPN informacinėje sistemoje užsiregistravusioms bendrovėms, neatsižvelgiant į tai, ar jos dalyvavo konkrečiuose pasiūlymuose ir ar jų pasiūlymai buvo sėkmingi. Komisija galėjo įsitikinti, kad PTPN visada paskelbia dienos konkurso rezultatus savo internetinėje platformoje konkurso dienos 15.30 val. ir nurodo tikslią laimėjusio pasiūlymo NAA vieneto kainą.

(141) Visi eksportuojantys gamintojai patvirtino, kad kasdien derasi dėl NAA pirkimo su nevalstybiniu tiekėju ir kad šios derybos paprastai vyksta tada, kai sužinomi PTPN konkursų rezultatai ir kad pradinė derybų kaina yra PTPN dienos kaina. Eksportuojantys gamintojai paaiškino, kad skirtumai tarp PTPN kainų ir kainų, dėl kurių deramasi su nepriklausomu NAA tiekėju, paprastai susidaro dėl skirtingų logistikos išlaidų. Šiuo atžvilgiu eksportuojantys gamintojai paaiškino, kad PTPN konkursai skelbiami dėl pristatymo į Dumajų (Sumatros sala) ir Belavaną, kurie logistikos požiūriu užima idealią poziciją. Kiti nepriklausomi tiekėjai kartais būna įsikūrę atokesnėse vietovėse, pavyzdžiui, Borneo saloje, todėl jų logistikos išlaidos būna didesnės. Taigi, eksportuojantys gamintojai paaiškino, kad PTPN kaina yra koreguojama pagal transporto išlaidas.

(142) Komisija galėjo patikrinti, kad eksportuojančių gamintojų nevalstybiniams NAA gamintojams tiriamuoju laikotarpiu mokėta vieneto kaina visada sutapo su tos dienos PTPN kaina arba buvo mažesnė už ją.

(143) Taigi, remdamasi visais turimais įrodymais, Komisija padarė išvadą, kad *de facto* visi nepriklausomi Indonezijos NAA tiekėjai, nepriklausomai nuo jų dydžio, derina savo kainas su PTPN dienos kainomis ir kad bet kokį nukrypimą nuo tos kainos daugiausia lemia logistikos išlaidos.

(144) Pagal PPO teismo praktiką yra aiškinama, kad nurodymai privačiam subjektui yra vyriausybės įgaliojimų vykdymas privataus subjekto atžvilgiu. Apeliacinis komitetas byloje *US – Countervailing Duty on DRAMS* paaiškino, kad nurodymas iš tiesų yra vyriausybės valdžios naudojimas, tačiau taip pat paaiškino, kad sąvokos „nurodymas“ aiškinimas jos reikšmę apribojus „įsakymo“ prasme būtų pernelyg siauras, nes „<…> vyriausybės gali turėti kitų priemonių pasinaudoti savo galiomis prieš privatų subjektą. Kai kurios iš tų priemonių gali būti „subtilesnės“ nei įsakymas arba gali būti mažiau priverstinės“.

([32]) WT/DS379/AB/R (*US – Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*), 2011 m. kovo 11 d. Apeliacinio komiteto ataskaita, DS 379, 318 punktas. Taip pat žr. 2014 m. gruodžio 8 d. Apeliacinio komiteto ataskaitą WT/DS436/AB/R (*US — Carbon Steel (India)*), 4.9, 4.10, 4.17–4.20 punktai, ir 2014 m. gruodžio 18 d. Apeliacinio komiteto ataskaitą WT/DS437/AB/R (*United States – Countervailing Duty Measures on Certain Products from China*), 4.92 punktas, taip pat Apeliacinio komiteto ataskaitą *United States – Countervailing Duty Measures on Certain Products from China*, WT/DS437/AB/RW, priimta 2019 m. liepos 16 d., 5.96 punktas.

(145) Komisija laikėsi nuomonės, kad sukurdama skaidrų kainos nustatymo mechanizmą Indonezijos vyriausybė naudojasi viena iš tokių subtilesnių Apeliacinio komiteto paminėtų priemonių, kuriomis išreiškiami nurodymai Indonezijos NAA tiekėjams. Remdamasi surinktais įrodymais, Komisija mano, kad viešai paskelbdama NAA dienos vieneto kainą, Indonezijos vyriausybė faktiškai nustato maksimalią kainą, už kurią biržos prekė bus parduodama tą konkrečią dieną. Rinkos skaidrumas leidžia pirkėjams netiesiogiai derinti savo elgseną neperkant NAA iš tų tiekėjų, kurie nustato didesnę kainą negu Indonezijos vyriausybė.

(146) Atlikus tyrimą taip pat nustatyta, kad, kalbant apie derybinę galią, rinkoje yra susiklostęs didelis disbalansas NAA pirkėjų naudai. NAA rinka iš tikrųjų yra gana susiskaidžiusi: 40 proc. NAA gaunama iš pavienių ūkininkų, 6–9 proc. – iš PTPN, likusioji dalis – iš „didesnių“ tiekėjų (palyginti su pavieniais ūkininkais), kurie vis tiek užima nedideles rinkos dalis. Pirkėjai – priešingai, ypač priklausantys biodyzelino pramonės sektoriui – yra didesnės bendrovės, kurioms reikalingas nemažas žaliavos kiekis ir kurios dažniausiai savo paklausos negali patenkinti iš nuosavų išteklių. Tokiomis sąlygomis bet kurio pirkėjo perkamoji galia yra gana didelė – tokia, kad pirkėjas gali atremti bet kurio savo tiekėjo bandymus nustatyti didesnę kainą negu nustato Indonezijos vyriausybė. Todėl Komisija padarė išvadą, kad skaidriai skelbdama NAA dienos kainas Indonezijos vyriausybė per PTPN faktiškai nustato maksimalią Indonezijos NAA dienos kainą. Tokia referencinė kaina prilygsta gairėms, kad NAA tiekėjai parduotų NAA Indonezijoje laikydamiesi siekiamų viešųjų tikslų.

(147) Komisija taip pat nusprendė, kad dėl Indonezijos vyriausybės nustatyto NAA eksporto mokesčio ir eksporto rinkliavos NAA gamintojai atsiduria ekonomiškai neracionalioje padėtyje, nes yra raginami parduoti savo prekes vidaus rinkoje už mažesnę kainą, nei galėtų gauti, jei šių eksporto suvaržymų nebūtų. Todėl jie negali racionaliai rinktis ir yra raginami laikytis šiuo eksporto mokesčiu ir rinkliava siekiamo politikos tikslo.

(148) Nors tiriamuoju laikotarpiu prievolės mokėti eksporto mokestį dar nebuvo, eksporto rinkliava jau buvo renkama. Dėl to NAA tiekėjų elgesys buvo suvaržytas, nes, nustačiusi rinkliavą, Indonezijos vyriausybė faktiškai suvaržė NAA gamintojų veiksmų laisvę, nes *de facto* apribojo jų verslo sprendimus, už kokią kainą ir kam parduoti savo produktą. Jeigu eksporto rinkliavos nebūtų, racionaliai veikiantys NAA gamintojai būtų pabandę gauti kuo didesnį pelną, t. y. būtų pardavę didesnį kiekį NAA eksporto rinkoje užuot pardavę jį vidaus rinkoje.

(149) Dėl Indonezijos vyriausybės nustatytų suvaržymų NAA gamintojai negali padidinti savo pajamų tiek, kiek galėtų gauti, jei nebūtų renkama eksporto rinkliava.

(150) Atsižvelgdama į Apeliacinio komiteto išvadą byloje *US – Countervailing Duty on DRAMS*, Komisija laikėsi nuomonės, kad Indonezijos vyriausybė duoda nurodymus NAA tiekėjams, kaip apibrėžta SKP susitarimo 1.1 straipsnio a punkto iv papunktyje. Toje byloje Apeliacinis komitetas iš tikrųjų padarė išvadą, kad „gali būti sunku tiksliai, bet abstrakčiai apibrėžti, kokie vyriausybės veiksmai laikytini, o kurie nelaikytini pavedimu arba nurodymu. Konkretus vyriausybės veiksmų apibūdinimas nebūtinai yra dispozityvus. Iš tikrųjų, Korėja pripažįsta, kad tam tikromis aplinkybėmis vyriausybės „gairės“ gali būti laikomos nurodymu. Būtų galima manyti, kad dažniausiai privačiam subjektui pavedama arba nurodoma kaip nors grasinant arba raginant, ir šis grasinimas arba raginimas yra įrodymas, kad buvo duotas pavedimas arba nurodymas. Tai, ar pavedimas arba nurodymas duotas, nustatoma kiekvienu atveju atskirai, pagal konkrečius faktus“. Šiuo atveju, remdamasi turimais įrodymais, Komisija taip pat padarė išvadą, kad Indonezijos vyriausybė sukūrė sistemą, kurioje tiekėjai skatinami parduoti NAA už konkrečią kainą, ir kad taip tiekėjams duodami nurodymai taip elgtis. Kaip paaiškinta 168 ir 169 konstatuojamosiose dalyse, Komisija nustatė, kad PTPN skelbiama kaina yra maksimali Indonezijos vidaus rinkos kaina, kurios visi rinkoje veikiantys biodyzelino gamintojai *de facto* laikosi. Galiausiai, atsižvelgiant į vyriausybės dalyvavimo tam tikru mastu sąlygą, reikia priminti, kad bendrovė PTPN yra valstybinė institucija, todėl jos veiklą galima laikyti Indonezijos vyriausybės veikla rinkoje ir PTPN veiklą aiškiai galima priskirti politikos ir privačių subjektų, kurie veikia savo politiką įgyvendinančios Indonezijos vyriausybės vardu, elgsenos „įrodomam ryšiui“.

(151) Todėl šiomis priemonėmis Indonezijos vyriausybė ragina NAA tiekėjus išlaikyti NAA Indonezijoje, nes NAA tiekėjai negali jo parduoti didesnėmis kainomis, kurios Indonezijoje vyrautų, jei šios priemonės nebūtų taikomos.

(152) Taigi žaliavų gamintojams Indonezijos vyriausybė „paveda“ arba „nurodo“ tiekti prekes NAA naudotojams, įskaitant biodyzelino gamintojus, vidaus rinkoje už mažesnį negu tinkamas atlygį. NAA gamintojai įpareigojami sukurti Indonezijoje dirbtinai mažų kainų vidaus rinką.

(153) Kitaip tariant, taikydama aprašytą priemonių rinkinį Indonezijos vyriausybė žino, kaip NAA tiekėjai reaguos į jos priemones ir kokius padarinius tos priemonės sukels. Komisija taip pat surinko įrodymus, kad Indonezijos vyriausybė NAA rinkoje aktyviai vykdo intervencinius veiksmus siekdama paraginti privačius NAA tiekėjus laikytis jiems nustatyto įgaliojimo. Pavyzdžiui, viename spaudoje skelbtame straipsnyje paaiškinta: „Indonezijos vyriausybė toliau remia tvarų alyvpalmių plantacijų valdymą – išmokėjo persodinimui skirtus 6,35 milijardus IDR 135 smulkiesiems ūkininkams, užmezgusiems partnerystės ryšius su „Asian Agri““. Tame straipsnyje OPPF direktorius nurodė, kad „alyvpalmių sektorius yra svarbiausias sektorius, daug prisidedantis prie Indonezijos ekonomikos. Praėjus 25 metams, turime atnaujinti alyvpalmių aliejaus pramonę ir užtikrinti didelį našumą, kad jis atitiktų pramonės poreikius, tvarios plėtros, didesnės smulkiųjų ūkininkų ir bendruomenių gerovės tikslus“ ([33]). Iš šio teiginio aiškiai matyti, kaip Indonezijos vyriausybė remia NAA gamintojus tuo iš esmės suteikdama naudos biodyzelino gamintojams,

(154) Kitame spaudoje skelbtame straipsnyje nurodyta: „Indonezija šiuo metu vykdo smulkiesiems ūkininkams skirtą subsidijuojamą palmių persodinimo programą, pagal kurią siekiama padidinti pelningumą nedidinant plantacijos dydžio. Vyriausybė siekia iki 2025 m. persodinti palmes 2,4 milijono hektarų ploto palmių auginimo teritorijoje“ ([34]), o tai irgi rodo, kaip Indonezijos vyriausybė subsidijuoja NAA gamintojus siekdama paskatinti juos laikytis politikos tikslų.

(155) Reaguodami į eksporto mokesčius ir kitas ribojamąsias priemones, NAA tiekėjai gali šiek tiek sumažinti savo gamybą vidaus rinkoje, tačiau gamyba nei sustojo, nei labai sumažėjo. Priešingai, išskyrus 2015 m., Indonezijos NAA gamyba kasmet pastoviai augo daugiau kaip 5 proc., o 2018 m. ji pasiekė 41 500 metrinių tonų. Spaudoje skelbtame straipsnyje apie tai rašoma: „Be to, kad kuriama nauja valstybės finansų pusiausvyra, B20 programa taip pat siekiama paskatinti alyvpalmių aliejaus suvartojimą vidaus rinkoje, tuo tikslu mažinant šių metų kainas“ ([35]). Tai yra įrodymas, kad Indonezijos vyriausybė, siekdama garantuoti, kad NAA tiekėjai laikytųsi jiems nustatyto įpareigojimo, remia juos dirbtinai didindama jų pardavimą.

(156) Komisija padarė išvadą, kad taip nutiko dėl Indonezijos vyriausybės pavedimo ir nurodymo NAA gamintojams tiekti NAA už mažesnį nei tinkamas atlygį.

(157) Šiuo atžvilgiu Komisija laikėsi nuomonės, jog vien dėl to, kad eksporto mokesčiai ir (arba) rinkliavos pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkte aiškiai nepaminėti, nereiškia, kad jie negali būti finansinio įnašo pobūdžio ir todėl patektų į subsidijos apibrėžties pagal pagrindinį reglamentą ir SKP susitarimą taikymo sritį. Komisija pateikė išsamių įrodymų, kad NAA taikytu eksporto mokesčiu ir rinkliava naudotasi kaip priemone raginti NAA gamintojus laikytis valstybės politikos tikslų taip, kad jis prilygsta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytai kompensuotinai subsidijai.

3.3.3.3. Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje nurodytas pavedimas arba nurodymas privatiems subjektams

(158) Toliau Komisija vertino, ar Indonezijos NAA gamintojai yra privatūs subjektai, kuriems Indonezijos vyriausybė davė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje nurodytą pavedimą arba nurodymą.

(159) Per tyrimą išsiaiškinta, kad dalis PTPN, visi Indonezijos NAA gamintojai yra arba nepriklausomi ūkininkai, ar privačios bendrovės ir nėra susiję su Indonezijos vyriausybe. Nepriklausomi NAA gamintojai užima daugiau kaip 90 proc. rinkos ir visi eksportuojantys gamintojai dalį NAA paklausos patenkina naudodamiesi jais.

([33]) https://www.asianagri.com/en/medias/media/press-release/indonesian-oil-palm-estate-fund-agency-bpdpks-handed-the-idr-6-75-billion-of-replanting-fund-to-asian-agri-s-smallholders

([34]) https://www.reuters.com/article/us-indonesia-palmoil/palm-oil-watchdog-to-create-separate-standards-for-smallholders-indonesia-director-idUSKCN1SU1DL

([35]) https://www.theborneopost.com/2018/11/18/indonesia-boosts-domestic-palm-oil-consumption-as-currency-pressures-mount/

(160) Todėl, remdamasi turima informacija, Komisija nusprendė, kad visi NAA gamintojai yra privatūs subjektai, kuriems Indonezijos vyriausybė davė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje nurodytą pavedimą tiekti NAA už mažesnį nei tinkamas atlygį.

3.3.3.4. NAA tiekimas už mažesnį nei tinkamas atlygį

(161) Paskui Komisija tikrino, ar NAA gamintojai iš tikrųjų vykdė Indonezijos vyriausybės politiką tiekti NAA už mažesnį nei tinkamas atlygį. Dėl to reikėjo išsamiai išnagrinėti Indonezijos rinkos raidą taikant atitinkamą lyginamąjį rodiklį.

(162) Priemonių rinkiniu Indonezijos vyriausybė ragino NAA gamintojus parduoti savo produktą vietos rinkoje už mažesnes kainas, nei jis būtų parduodamas kitomis aplinkybėmis, t. y. jei tos priemonės nebūtų taikytos, gamintojai būtų eksportavę NAA už daug didesnę pasaulinę rinkos kainą arba būtų tiesiog pritaikę savo pasiūlą prie rinkos suvaržymų.

(163) Komisija taip pat laikėsi nuomonės, kad, nors Indonezijos vyriausybė tvirtina, kad PTPN nustatyta kaina už jos NAA yra sąžininga, nes kainos lūkestis nustatomas remiantis Malaizijos NAA indeksu, Indonezijos vidaus rinkos kainos yra mažesnės už pasaulines. Šią išvadą Komisija padarė palyginusi Indonezijos NAA vidaus rinkos ir Malaizijos kainas. Iš palyginimo rezultatų matyti, kad Indonezijos NAA vidaus rinkos kainos nuolat yra mažesnės už Malaizijos NAA kainas ir kad NAA vidutinė kaina tiriamuoju laikotarpiu Indonezijoje buvo 540 USD už toną, o Malaizijoje – 599 USD už toną.

(164) Šiuo atžvilgiu pildydama klausimyną Indonezijos vyriausybė pateikė ankstesnių laikotarpių duomenis apie vidaus rinkos NAA kainų raidą, palygindama jas su tarptautinėmis kainomis.

(165) Komisija netikrino Indonezijos vyriausybės pildant lentelę taikytos CIF koregavimo metodikos. Tačiau iš pateiktų duomenų aiškiai matyti, kad, net jei taikyta metodika buvo palanki Indonezijos vyriausybei, Indonezijos vidaus rinkos kainos buvo nuolat mažesnės už tarptautines rinkos kainas.

(166) Panašią išvadą galima padaryti palyginus NAA vidaus rinkos kainų raidą tiriamuoju laikotarpiu ir iš Indonezijos eksportuojamo NAA kainų raidą.

(167) Remiantis Indonezijos vyriausybės pateikta informacija, Indonezijos NAA vidaus rinkos kainos tiriamuoju laikotarpiu buvo maždaug 10 proc. mažesnės už Indonezijos NAA eksporto kainas (remiantis Indonezijos eksporto statistika).

(168) Kalbant apie NAA kainas, kurias nustato nevalstybiniai tiekėjai, atlikus tyrimą taip pat paaiškėjo, kad visas Indonezijoje perkamas NAA yra perkamas už PTPN dienos kainą, kuri pakoreguojama atsižvelgiant į transporto išlaidas. Taigi, ypač sudarant neatidėliotinus sandorius, PTPN kaina buvo *de facto* maksimali tos dienos NAA kaina. Eksportuojančių gamintojų užpildytuose klausimynuose pateikta informacija šią išvadą patvirtina. Komisija peržiūrėjo keletą sandorių ir pastebėjo, kad visuose sandoriuose atitinkamam nepriklausomam tiekėjui mokėta vieneto kaina buvo mažesnė už PTPN dienos kainą arba jai lygi. Nė viename iš peržiūrėtų sandorių Komisija nepastebėjo, kad kaina būtų didesnė už PTPN tos dienos kainą.

(169) Taigi, Komisija laikėsi nuomonės, kad savo veiksmais *de facto* nustatydama maksimalią Indonezijos NAA vidaus rinkos kainą Indonezijos vyriausybė nurodo NAA tiekėjams tiekti NAA gavėjams, įskaitant biodyzelino gamintojus, už mažesnį nei tinkamas atlygį.

3.3.3.5. Funkcija, kuri paprastai suteikiama vyriausybei, ir praktika, kuri realiai nesiskiria nuo praktikos, kurios paprastai laikosi vyriausybės

(170) Dėl kriterijaus „paprastai suteikiama“, kurio kolegija dar nėra išsamiau paaiškinusi, Komisija laikėsi nuomonės, kad šalyje esančių žaliavų tiekimas nacionalinėms bendrovėms yra funkcija, kuri paprastai suteikiama vyriausybei. Pagal bendrą tarptautinę teisę valstybės turi suverenią teisę į savo gamtos išteklius. Kadangi jos turi didelę veiksmų laisvę nustatyti, kaip eksploatuoti savo gamtos išteklius, jų suverenumas paprastai išreiškiamas vyriausybei suteikiant reglamentavimo įgaliojimus tai nustatyti. Šiuo atžvilgiu nėra svarbu, ar vyriausybė paprastai imasi šios funkcijos. Todėl Komisija padarė išvadą, kad Indonezijos teritorijoje esančio NAA tiekimas Indonezijos biodyzelino pramonei yra funkcija, kuri paprastai suteikiama vyriausybei.

(171) Dėl kriterijaus „realiai nesiskiria“ Komisija pažymėjo, kad ši formuluotė pirmą kartą pavartota 1960 m. kolegijos ataskaitoje dėl peržiūros pagal XVI:5 straipsnį, kuriame buvo pavartotas panašus posakis nusakant gamintojo finansuojamas rinkliavas, kurios, kaip buvo laikoma, realiai nesiskyrė nuo vyriausybės apmokestinimo ir subsidijavimo praktikos. Atsižvelgiant į šias aplinkybes, norint patenkinti šį kriterijų būtina teigiama išvada, kad privačių subjektų (kuriems tai pavesta) vykdomas prekių tiekimas realiai nesiskiria nuo prielaidos, kad vyriausybė tokias prekes tiekė pati. Komisija mano, kad taip ir yra. Užuot tiekusi žaliavas tiesiogiai biodyzelino pramonei, kad galėtų įgyvendinti savo viešosios politikos tikslus skatinti biodyzelino pramonės plėtrą, įskaitant jos eksporto galimybių didinimą, Indonezijos vyriausybė savo priemonių rinkiniu skatina privačius subjektus tai daryti jos vardu. Be to, ta apimtimi, kuria toks vyriausybės vykdomas prekių tiekimas yra susijęs su tam tikromis išlaidomis (pavyzdžiui, teikiamos subsidijos žaliavoms arba atsisakoma pajamų sutikus tiekti prekes už mažesnį negu tinkamas atlygį), tokius veiksmus reikėtų laikyti tipinėmis funkcijomis, kurios paprastai suteikiamos vyriausybei ([36]).

3.3.3.6. Išvada

(172) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta pirmiau, Komisija padarė išvadą, kad Indonezijos vyriausybės nustatytu priemonių rinkiniu teiktas finansinis įnašas, nes vyriausybė biodyzeliną eksportuojantiems Indonezijos gamintojams tiekė NAA už mažesnį nei tinkamas atlygį, kaip nurodyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje.

3.3.3.7. Parama kainoms arba pajamoms palaikyti

(173) Be to, kas išdėstyta pirmiau, dėl toliau nurodytų priežasčių Komisija nusprendė, kad Indonezijos vyriausybės NAA rinkoje taikytas priemones taip pat galima laikyti parama pajamoms ir kainoms palaikyti, kurią Indonezijos vyriausybė teikė Indonezijos biodyzelino gamintojams, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punkte.

(174) Iš tikrųjų, finansinio įnašo ir (arba) paramos pajamoms arba kainoms palaikyti kategorijos nėra tarpusavyje nesuderinamos. Apeliacinis komitetas yra patvirtinęs, kad „Vyriausybės priemonės, kuriomis galima teikti subsidijas [kaip „finansinį įnašą“], dar labiau išplečiamos 1.1 straipsnio a dalies 2 punkte nurodyta paramos pajamoms arba kainoms palaikyti sąvoka“ ([37]). Šis aiškinimas taip pat dera su SKP susitarimo tikslu ir paskirtimi, t. y. „didinti ir gerinti su naudojimusi subsidijomis ir kompensacinėmis priemonėmis susijusias GATT drausmines priemones“ ([38]). Todėl išvada, kad priemonė prilygsta finansiniam įnašui, netrukdo pripažinti, kad ta pati priemonė gali būti laikoma parama pajamoms arba kainoms palaikyti. Panašiai padarius išvadą, kad priemonė neatitinka būtinų reikalavimų, kad būtų laikoma pavedimu arba nurodymu, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje, priemonė visai gali patekti į platesnę paramos pajamoms ir kainoms palaikyti kategoriją, kaip nurodyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punkte.

(175) Sąvoka „parama pajamoms arba kainoms palaikyti“ pirmą kartą pavartota GATT XVI straipsnyje, į kurio nuostatas pateikiama nuoroda pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punkte. GATT XVI straipsnis taikomas „bet kokiai subsidijai, įskaitant bet kokios formos paramą pajamoms arba kainoms palaikyti, kuria tiesiogiai arba netiesiogiai siekiama didinti bet kurio gaminio eksportą iš jos teritorijos arba mažinti bet kurio gaminio importą į ją“. Šia prasme parama pajamoms arba kainoms palaikyti yra dar vienos rūšies subsidijavimas ([39]).

(176) Sąvoka „bet kokia forma“ rodo šios kategorijos platumą, nes apima visų vyriausybės pasirinktų formų teikiamą paramą pajamoms arba kainoms palaikyti. Žodyne sąvoka „forma“ apibrėžiama kaip „vienas iš įvairių buvimo arba reiškimosi būdų; rūšis, tipas arba veislė“, taip pat „būdas, metodas“ ([40]). Taigi „bet kokia forma“ apima bet kokį būdą, kuriuo vyriausybė kam nors teikia paramą pajamoms arba kainoms palaikyti ([41]).

([36]) Žr. kolegijos ataskaitą *United States – Countervailing Duty Investigation on Dynamic Random Access Memory Semiconductors (Drams) from Korea*, WT/DS296, 2005 m. vasario 21 d., 57 išnaša („[M]anome, kad teiginį, jog funkcijos „paprastai suteikiamos vyriausybei“, reikėtų suprasti, kad omeny turimos ir apmokestinimo bei išlaidų funkcijos. <…> Ta apimtimi, kuria paskolos ir restruktūrizavimo priemonės yra susijusios su apmokestinimu arba išlaidomis, jos gali būti įtrauktos į tos nuostatos taikymo sritį“).

([37]) Apeliacinio komiteto ataskaita *United States – Final Countervailing Duty Determination with Respect to Certain Softwood Lumber from Canada – Recourse by Canada to Article 21.5 of the DSU*, WT/DS257/AB/R, priimta 2004 m. vasario 17 d., DSR 2004:II, p. 571, 52 punktas.

([38]) Apeliacinio komiteto ataskaita *Countervailing Duties on Certain Corrosion-Resistant Carbon Steel Flat Products from Germany*, WT/DS213/AB/R ir Corr. 1, priimta 2002 m. gruodžio 19 d., DSR 2002:IX, p. 3779, 73 punktas, 65 išnaša.

([39]) Žr. 1989 m. kovo 7 d. generalinio advokato M. Van Gerven nuomonę byloje *Fediol / Komisija*, C-70/87, ECLI:EU:C:1989:110, 33 išnaša.

([40]) Internetinis žodynas *Oxford English Dictionary*, I.5.b ir I.10 įrašai.

([41]) GATT Subsidijų ir valstybės prekybos kolegijos ataskaita dėl subsidijų, L/1160, 1960 m. kovo 23 d. (Kolegija sutiko, kad „sistema, kurioje vyriausybė tiesiogiai arba netiesiogiai išlaiko tokią kainą perpirkimo ir nuostolingo perpardavimo būdu, yra subsidija“).

(177) „Parama“ reiškia „veiksmus, kuriais padedama užtikrinti sėkmę arba išlaikyti kieno nors vertę“ ([42]). Sąvoka „parama“ žemės ūkio srityje dažnai vartojama kalbant apie vyriausybės paramos programas ([43]). Taigi, pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punkte „parama“ apibrėžiama kaip vyriausybės veiksmai, kuriais padedama užtikrinti sėkmę arba išlaikyti kainų ar kieno nors gaunamų pajamų vertę.

(178) Komisija pripažįsta, kad bet kurie vyriausybės veiksmai gali padaryti netyčinį šalutinį įvairaus dydžio poveikį kieno nors pajamoms arba kaip nors palaikyti kainas ([44]). Tam, kad tokia parama patektų į pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punkto taikymo sritį, reikia įrodyti, kad tarp vyriausybės veiksmų ir paramos kieno nors pajamoms arba kainoms palaikyti yra ryšys. Toks ryšys turėtų būti nustatytas remiantis turimų įrodymų visuma, įskaitant vyriausybės pritaikytų priemonių pobūdį, struktūrą, numatomą veikimą.

(179) Galiausiai formuluotė „kaip nurodyta GATT 1994 XVI straipsnyje“ reiškia visų formų paramą pajamoms arba kainoms palaikyti, kuria tiesiogiai arba netiesiogiai didinamas „bet kurio gaminio“ eksportas iš PPO valstybės narės teritorijos arba mažinamas to gaminio importas į jos teritoriją. Šis galimas arba faktinis poveikis aiškiai nurodytas GATT 1994 XVI:1 straipsnyje: „<…> įskaitant bet kokios formos paramą pajamoms arba kainoms palaikyti, kuria tiesiogiai arba netiesiogiai siekiama didinti bet kurio gaminio eksportą iš jos teritorijos arba mažinti bet kurio gaminio importą į ją“.

(180) Apibendrinant pažymėtina, kad pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punktas, kaip SKP susitarimo 1.1 straipsnio b punktas, apima bet kokios formos vyriausybės priemones, kuriomis kam nors teikiama parama pajamoms arba kainoms palaikyti ir kurių galimas arba faktinis poveikis ([45]) yra kurio nors produkto eksporto iš PPO narės teritorijos didinimas arba šio produkto importo į jos teritoriją mažinimas.

(181) Atsižvelgdama į šį aiškinimą, Komisija nagrinėjo ne tik tai, ar Indonezijos vyriausybės nustatytų priemonių rinkinį būtų galima apibūdinti kaip „finansinį įnašą“, bet ir tai, ar Indonezijos vyriausybės priemonių rinkinį taip pat būtų galima apibūdinti kaip į pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punkto taikymo sritį patenkančią paramą pajamoms arba kainoms palaikyti. Šiuo atžvilgiu Komisija, pirma, nagrinėjo, ar Indonezijos vyriausybė ketina remti biodyzelino pramonės kūrimą ir plėtrą; antra, kokias priemones Indonezijos vyriausybė nustatė siekdama remti biodyzelino pramonę, ir trečia, ar šios priemonės priskiriamos prie GATT 1994 XVI straipsnyje nurodytos bet kokios formos paramos pajamoms ir (arba) kainoms palaikyti. Apibendrinant pažymėtina, kad Komisija nagrinės, ar Indonezijos vyriausybė ketino, kaip deklaruojama pagal politikos tikslą, remti biodyzelino pramonės plėtrą, vyriausybės tam tikslui naudotas priemones ir tai, ar tos Indonezijos vyriausybės priemonės arba veiksmai galėtų būti apibūdinami kaip parama pajamoms arba kainoms palaikyti, kaip apibrėžta GATT 1994 XVI straipsnyje.

(a) ***Indonezijos vyriausybės ketinimas remti vidaus biodyzelino pramonę siekiant valstybės politikos tikslo***

(182) Indonezijos vyriausybė pagal Prezidento reglamentą Nr. 66/2018 vykdo aiškią politiką remti vidaus biodyzelino pramonės plėtrą. Iš kai kurių pirmiau 119 konstatuojamojoje dalyje jau išdėstytų Indonezijos vyriausybės viešų teiginių jau matyti, kad Indonezijos vyriausybė ketina kontroliuoti NAA kainas biodyzelino gamintojų naudai: „politikos tikslai, susiję su biržos prekių eksporto mokesčiais, yra kainų stabilizavimas, tolesnei gamybos grandžiai priklausančios perdirbimo infrastruktūros plėtros skatinimas <…>“ arba „eksporto muitų tikslas yra užtikrinti žaliavų prieinamumą ir paskatinti šalies vidaus tolesnės gamybos grandies alyvpalmių aliejaus pramonės plėtrą“.

(183) Komisija taip pat surinko įrodymus, kad Indonezijos vyriausybė ilgus metus vykdo aiškią politiką skatinti ir remti biodyzelino pramonės plėtrą. Už atsinaujinančiosios energijos sritį atsakingas generalinis direktorius spaudoje skelbtame straipsnyje nurodė, kad Indonezija siekia pasinaudoti nuo 2018 m. rugsėjo 1 d. įsigaliojusiu privalomu reikalavimu visuose automobiliuose ir sunkiasvorėse transporto priemonėse naudoti degalus, į kuriuos įmaišyta biodyzelino. Tame straipsnyje toliau nurodyta: „Įsigaliojus naujosioms taisyklėms, Indonezijos degalinėms nebus

([42]) Internetinis žodynas *Oxford English Dictionary*, I.3.b įrašas.
([43]) SKP susitarimo 15.4 straipsnis („<…> ar padidėjo našta vyriausybinėms paramos programoms“); taip pat žr. Susitarimo dėl žemės ūkio 6 straipsnį ir II bei III priedus („vidaus parama“).
([44]) Kolegijos ataskaita *China – Countervailing and Anti-Dumping Duties on Grain Oriented Flat-Rolled Electrical Steel from the United States*, WT/DS414/R ir Add.1, priimta 2012 m. lapkričio 16 d., patvirtinta Apeliacinio komiteto ataskaita WT/DS414/AB/R, DSR 2012:XII, p. 6369, 7.86 punktas.
([45]) „Galimas“ poveikis reiškia poveikį, kuris natūraliai daromas dėl bendros priemonės architektūros, dizaino ir struktūros, nebūtinai nustatant „pastebimą“ arba faktinį poveikį rinkoje.

leidžiama prekiauti nemaišytais dyzeliniais degalais“, o toliau nurodyta, kad „pastebėjus, kad bendrovės prekiauja nemaišytais degalais, joms bus skiriamos baudos“ ([46]). Šia tema parašytame kitame spaudoje skelbtame straipsnyje paaiškinta, kad „Indonezija planuoja reikalauti, kad į visus šalyje naudojamus dyzelinius degalus nuo kito mėnesio [2018 m. rugsėjo mėn.] būtų įmaišoma biodyzelino siekiant paskatinti alyvpalmių aliejaus suvartojimą, sumažinti degalų importą ir sumažinti šiuo metu didelį einamosios sąskaitos deficitą“ (paryškinta papildomai) ([47]).

(184) Dar viename spaudoje skelbtame straipsnyje paaiškinta: „Indonezijos „Jakarta Post“ praneša, kad vyriausybė imasi visų priemonių, kad padidintų alyvpalmių biodyzelino paklausą, ir dabar nagrinėja galimybę valstybinio energijos tiekėjo PLN dyzelinui pritaikytą infrastruktūrą pertvarkyti pritaikant biodyzelinui. Ji taip pat svarsto galimybę leisti privatiems energijos tiekėjams, naudojantiems biodyzeliną, o ne iškastinės kilmės dyzeliną, gaminti elektros energiją ir tiekti ją tiesiai PLN. Vyriausybė jau padidino biodyzelino kiekį, įmaišomą ne tik į geležinkelio ir sunkiasvorių transporto priemonių, bet ir kelių transporto priemonių degalus“ ([48]).

(185) Pirmiau išdėstytas tikslas remti biodyzelino pramonę taip pat patvirtintas viešais maisto ir žemės ūkio viceministro teiginiais. Spaudoje skelbtame straipsnyje jis pareiškė: „**Įgyvendinant naują vietos biodyzelino suvartojimo skatinimo programą**, 2019 m. Indonezijos biodyzelino gamybą būtų galima padidinti 40 proc., kad ji viršytų 7 metrines tonas, o šiais metais [2018 m.] pasiektų 5 metrines tonas“ (paryškinta papildomai) ([49]).

(186) Indonezijos vyriausybė akivaizdžiai parodė remianti biodyzelino pramonę nuo pat to laiko, kai buvo įsteigtas OPPF, kurio vienintelis *de facto* politikos tikslas yra remti biodyzelino pramonę. Ši parama buvo teikiama ir tiriamajam laikotarpiui pasibaigus, nes per tą laikotarpį ir iki 2018 m. rugpjūčio mėn. OPPF mokėjo lėšas biodyzelino gamintojams. Toks OPPF tikslas jau aiškiai deklaruotas viešuose pareiškimuose. Viename spaudoje skelbtame straipsnyje OPPF nurodė, kad yra „įsitikinęs, jog yra pajėgus likusią metų dalį padengti papildomas gamintojams pagal naująją vyriausybės biodyzelino politiką sumokėtas subsidijas“, o fondo direktorius pažymėjo, kad „į fondą iš alyvpalmių aliejaus eksporto rinkliavos per 2018 m. pirmąjį pusmetį surinkta 6,4 trilijono rupijų, o tai sudaro beveik 60 procentų šių metų tikslo surinkti 10,9 trilijono rupijų. Didžioji dalis šių lėšų panaudojama skatinant gaminti atsinaujinančiųjų išteklių energiją“. Tame pačiame straipsnyje taip pat buvo paaiškinta: „Tačiau dėl šios politikos [degalų maišymo įpareigojimo] padidės 19 biodegalų gamintojų, įskaitant „Wilmar“ ir „Sinar Mas Group“, mokamos subsidijos. Fondo, taip pat vadinamo BPDPKS, vertinimu, dėl tokios politikos biodegalų paklausa šių metų antrąjį pusmetį padidės dvigubai ir pasieks 2,1 milijono kilolitrų“ ([50]).

(187) Todėl Komisija padarė išvadą, kad Indonezijos vyriausybė akivaizdžiai ketino remti biodyzelino pramonės kūrimą ir plėtrą.

(b) ***Vyriausybės veiksmai siekiant plėtoti biodyzelino pramonę***

(188) Indonezijos vyriausybė įvairiomis priemonėmis kišasi į NAA rinką stengdamasi paskatinti biodyzelino pramonės plėtrą. Pirma, Indonezijos vyriausybė yra sukūrusi eksporto apribojimų sistemą (nustačiusi eksporto mokesčius ir eksporto rinkliavas), kuri yra naudojama kaip priemonė daryti spaudimą NAA kainoms Indonezijoje tolesnės gamybos grandies pramonės bendrovių, įskaitant biodyzelino gamintojus, naudai. Antra, Indonezijos vyriausybė per valstybės valdomą bendrovę PTPN *de facto* nustato dirbtinai mažas NAA kainas, o kiti NAA tiekėjai jų laikosi pagal deklaruojamą politiką remti biodyzelino pramonės plėtrą. Indonezijos vyriausybė taiko ir kitas priemones, pavyzdžiui, tiesiogines subsidijas NAA gamintojams, siekdama užtikrinti, kad NAA gamintojai laikytųsi politikos tikslų.

(189) Visus šiuos veiksmus reikėtų vertinti atsižvelgiant į platesnį biodyzelino pramonės plėtros skatinimo kontekstą, pavyzdžiui, privalomus degalų maišymo reikalavimus ir OPPF įsteigimą biodyzelino gamintojų naudai. Iš tikrųjų, Indonezijos vyriausybė sukūrė sistemą, kurioje, nustačius degalų maišymo įpareigojimą, dirbtinai sukuriama didelė biodyzelino paklausa. Indonezijos vyriausybė įgyvendina vadinamąjį B20 degalų maišymo įsipareigojimą ([51]). Pagal šią programą įvairių sričių, pavyzdžiui, viešojo transporto, veiklos vykdytojai yra teisiškai

([46]) https://www.reuters.com/article/us-indonesia-biodiesel/indonesia-to-make-biodiesel-use-compulsory-from-september-1-official-idUSKBN1KM4WK, jungtasi 2019 m. liepos 17 d.
([47]) https://www.reuters.com/article/us-indonesia-biodiesel/indonesia-bets-big-on-biodiesel-to-limit-costs-of-oil-imports-idUSKBN1KS0CC, jungtasi 2019 m. liepos 17 d.
([48]) https://www.biofuelsdigest.com/bdigest/2019/01/08/indonesia-wants-to-push-for-power-production-from-palm-oil-biodiesel/, jungtasi 2019 m. liepos 17 d.
([49]) https://www.ofimagazine.com/news/indonesian-biodiesel-production-could-grow-by-40, jungtasi 2019 m. liepos 17 d.
([50]) https://jakartaglobe.id/context/indonesia-oil-palm-estate-fund-adequate-to-support-b20-biodiesel-policy/, jungtasi 2019 m. liepos 17 d.
([51]) Degalų maišymo įpareigojimas įtvirtintas Energetikos ir mineralinių išteklių reglamente Nr. 12/2015.

įpareigoti kaip degalus naudoti mineralinio dyzelino ir biodyzelino mišinį, kurio bent 20 proc. sudarytų biodyzelinas. Artimiausioje ateityje šią dalį numatoma padidinti iki 30 proc. Šiuo atžvilgiu Komisija nusprendė, kad, jeigu nebūtų kartu taikomas ir dyzelino maišymo įpareigojimas, ir naudojamas OPPF, biodyzelino paklausa Indonezijoje būtų mažesnė, todėl iš biodyzelino pardavimo gaunamos pajamos tikrai būtų daug mažesnės.

(190) Todėl, remdamasi turima informacija, Komisija padarė išvadą, kad Indonezijos vyriausybė sukūrė priemonių rinkinį siekdama imtis intervencinių veiksmų rinkoje ir užtikrinti konkretų jų rezultatą, t. y. kad biodyzelino gamintojai pasinaudotų dirbtinai mažomis NAA kainomis, kurios sudaro apie 90 proc. jų gamybos sąnaudų.

(c) ***Indonezijos vyriausybės nustatytų priemonių rinkinys priskiriamas prie GATT 1994 XVI straipsnyje nurodytos „bet kokios formos paramos pajamoms ir (arba) kainoms palaikyti“***

(191) Taikydama pirmiau aprašytą priemonių rinkinį, Indonezijos vyriausybė biodyzelino pramonei teikia paramą pajamoms palaikyti. Indonezijos vyriausybės patvirtintos reguliavimo sąlygos neturi tokio šalutinio poveikio, kad NAA tiekėjai parduotų savo žaliavas biodyzelino gamintojams už mažesnę kainą, palyginti su tarptautinėje rinkoje parduodamomis žaliavomis. Tokio rezultato siekiama ir jis sėkmingai pasiekiamas Indonezijos vyriausybės veiksmais. Indonezijos vyriausybės nustatytas priemonių rinkinys leidžia biodyzelino gamintojams naudotis pagrindine žaliava ir sąnaudų elementais už mažesnę negu pasaulinės rinkos kainą, dėl to vėliau (daugiausia iš eksporto į trečiąsias rinkas) gaunamas dirbtinai didelis pelnas. Šia prasme Indonezijos vyriausybė savo veiksmais padeda biodyzelino gamintojams uždirbti pajamas. Jei tokių veiksmų nebūtų, biodyzelino gamintojai negalėtų gauti naudos dėl valstybės vykdomų intervencinių veiksmų NAA daromo iškreipiamojo poveikio.

(192) Visos šios priemonės rodo, kad Indonezijos biodyzelino pramonė yra Indonezijos vyriausybės remiama ir dirbtinai skatinama. Šią išvadą patvirtina tai, kad biodyzelino gamintojų Indonezijoje daugėja, taip pat tai, kad per pastaruosius 10 metų gamybos pajėgumai ir eksportas labai padidėjo, kaip parodyta šioje lentelėje:

2 lentelė

Indonezijos biodyzelino pramonės raida (milijonais litrų)

Metai	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Gamybos pajėgumai (nominalioji galia)	3 128	3 921	3 921	4 881	5 670	5 670	6 887	10 898	11 547	11 357
Pajėgumų panaudojimas (%)	10,5 %	19,9 %	46,2 %	46,5 %	52,0 %	69,9 %	24,0 %	33,5 %	29,6 %	34,3 %
Gamyba	330	780	1 812	2 270	2 950	3 962	1 653	3 656	3 416	3 900
Biodyzelino eksportas iš Indonezijos	204	563	1 440	1 608	1 942	1 569	343	476	187	1 772
Eksportas (procentinė gamybos dalis)	62 %	72 %	79 %	71 %	66 %	40 %	21 %	13 %	5 %	45 %
Suvartojimas	119	223	359	669	1 048	1 845	860	3 008	2 572	3 300
Laikotarpio pabaigos atsargos	22	16	29	27	11	559	1 009	1 181	1 839	1 439
Gamintojų skaičius	20	22	22	22	26	26	27	30	32	31

Šaltinis: Indonezijos vyriausybės klausimyno atsakymai, Indonezijos 2018 m. metinė biodegalų ataskaita GAIN ir „Global Trade Atlas“ eksporto statistika (2018 m. duomenys, išskyrus eksporto statistiką, remiantis įverčiais).

(193) Kaip matyti iš šios lentelės, biodyzelino pramonė – daugiausia į eksportą orientuotas sektorius. Kai praeityje, daugiausia dėl Sąjungoje taikomų prekybos apsaugos priemonių, eksportas sumažėjo, labai padaugėjo atsargų.

(194) Todėl Komisija padarė išvadą, kad Indonezijos vyriausybė teikia paramą biodyzelino pramonei pajamoms arba kainoms palaikyti, kaip nurodyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punkte.

3.3.3.8. Nauda

(195) Kadangi daugumos Indonezijos vyriausybės priemonių tikslas buvo dirbtinai mažinti NAA vidaus rinkos kainą, Komisija aiškinosi, ar Indonezijos vyriausybei teikiant paramą biodyzelino pramonei buvo suteikta nauda. Tuo tikslu Komisija rėmėsi vidaus biodyzelino gamintojų mokėtų kainų perkant NAA vietos rinkoje ir lyginamojo rodiklio, grindžiamo Indonezijos NAA rinkos sąlygomis, skirtumu.

(196) Komisija mano, kad dėl to skirtumo Indonezijos biodyzelino gamintojai gavo naudos, nes galėjo įsigyti pagrindines gamybos procesui reikalingas žaliavas už mažesnę negu tarptautinę rinkos kainą. Šiuo lyginamuoju metodu taip pat užtikrinta, kad į skaičiavimus nebūtų du kartus įtrauktos kitos vykdant šį tyrimą kompensuotos subsidijos, kuriomis Indonezijos biodyzelino gamintojams taip pat teikiama parama pajamoms ir (arba) kainoms palaikyti.

(197) Pirkimo kainas reikėjo palyginti su atitinkamu lyginamuoju rodikliu. Pagal pagrindinio reglamento 6 straipsnio d punktą atlygio tinkamumas nustatomas atsižvelgiant į valstybėje, kurioje tiektas aptariamas produktas, t. y. Indonezijoje, vyravusias rinkos sąlygas, įskaitant kainą, kokybę, prieinamumą, paklausą, transportavimą ir kitas pirkimo sąlygas ([52]).

(198) Komisija mano, kad NAA eksporto iš Indonezijos į kitas pasaulio šalis FOB kaina, remiantis Indonezijos eksporto statistika, yra tinkamas lyginamasis rodiklis, nes ši kaina nustatoma pagal laisvos rinkos principus, atspindi Indonezijoje dominuojančias rinkos sąlygas ir nėra iškreipta dėl vyriausybės intervencinių veiksmų. Komisija tokią nuomonę susidarė dėl to, kad NAA importas į Indoneziją buvo nedidelis, taigi netipiškas, todėl negalėjo būti pagrindas nustatyti neiškreiptą NAA vidaus rinkos kainą. Komisija taip pat nusprendė, kad naudojamas lyginamasis rodiklis yra artimiausias rodiklis tam, kokia būtų Indonezijos vidaus rinkos kaina, jeigu nebūtų taikomos Indonezijos vyriausybės intervencinės priemonės. Galiausiai pažymėtina, kad Komisija analizavo ir kitus galimus lyginamuosius rodiklius, pavyzdžiui, NAA CIF kainą Roterdamo uoste. Kadangi šią kainą sudaro įvairių šalių kilmės, ne tik Indonezijos, NAA kainos, Komisija nusprendė, kad atsižvelgiant į Indonezijos rinkoje vyraujančias sąlygas, šis rodiklis yra mažiau tinkamas. Bet kuriuo atveju Komisija pažymėjo, kad kainų skirtumas pagal įvairius lyginamuosius rodiklius yra minimalus.

(199) Komisija apskaičiavo tiriamojo laikotarpio vidutines pasaulines eksporto iš Indonezijos FOB mėnesio kainas ir mano, kad tokiu būdu apskaičiuotos kainos yra neiškreiptoms Indonezijos NAA vidaus rinkos kainoms artimiausias rodiklis.

(200) Paskui Komisija palygino Indonezijos gamintojų mokamas NAA vidaus rinkos kainas su lyginamuoju rodikliu, kuris apskaičiuotas taip, kaip paaiškinta 199 konstatuojamojoje dalyje.

(201) Bendra skirtumo suma atitinka tai, kiek lėšų Indonezijos biodyzelino gamintojai sutaupė pirkdami NAA iškraipytoje Indonezijos vidaus rinkoje, palyginti su kaina, kurią jie būtų mokėję, jei šių iškraipymų nebūtų buvę. Galiausiai pažymėtina, kad ši bendra suma atitinka naudą, kurią tiriamuoju laikotarpiu Indonezijos vyriausybė suteikė Indonezijos gamintojams.

3.3.3.9. Konkretumas

(202) Indonezijos vyriausybės priemonių rinkiniu siekta suteikti naudos tam tikriems pramonės sektoriams, įskaitant vidaus biodyzelino pramonę. Iš tikrųjų, nors su NAA susiję iškraipymai naudingi ir kitiems tolesnės gamybos grandies produktams, ne tik biodyzelinui, naudą gali gauti tik tam tikros Indonezijos pramonės bendrovės, būtent tos, kurios veikia alyvpalmių aliejaus vertės grandinėje. Šią išvadą patvirtina pačios Indonezijos vyriausybės politiniai pareiškimai, taip pat vėlesni teisės aktai, kuriais įgyvendinama ir iš dalies keičiama eksporto mokesčio ir rinkliavos mokėjimo tvarka. Pavyzdžiui, Reglamente Nr. 128/PMK.011/2011 konkrečiai nurodyta: „siekiant paremti tolesnės gamybos grandies alyvpalmių aliejaus pramonės plėtrą ir padidinti tolesnės gamybos grandies pridėtinę vertę, reikia pertvarkyti eksporto muito tarifą“. Todėl jos yra konkrečios pagal pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a punktą.

3.3.4. *Išvada*

(203) Priemonių rinkiniu, įskaitant eksporto mokesčius ir rinkliavą, ir tuo, kad *de facto* nustatinėjo rinkos kainas, Indonezijos vyriausybė skatino vidaus NAA gamintojus parduoti NAA vidaus rinkoje ir pavedė arba nurodė jiems tiekti šią žaliavą Indonezijoje už mažesnį nei tinkamas atlygį. Šiomis priemonėmis buvo pasiektas norimas

([52]) Žr. WT/DS436/AB/R *United States – Countervailing Measures on Certain Hot-Rolled Carbon Steel Flat Products From India*, 2014 m. gruodžio 8 d., 4.244 punktą.

tikslas – iškraipyti Indonezijos NAA vidaus rinką ir sumažinti kainą iki dirbtinai mažo lygio tolesnės gamybos grandies biodyzelino pramonės naudai. Funkcija tiekti NAA už mažesnį nei tinkamas atlygį paprastai yra suteikiama vyriausybei atsižvelgiant į viešąjį tikslą remti biodyzelino pramonę, o NAA tiekėjų praktika jį vykdyti realiai nesiskiria nuo paprastai vyriausybių taikomos praktikos siekiant panašių politikos tikslų, teikiant kitokią paramą (pvz., dotacijas arba negaunant pajamų).

(204) Todėl Komisija padarė išvadą, kad, kaip aiškinta ir taikoma atsižvelgiant į atitinkamą PPO standartą pagal SKP susitarimo 1.1 straipsnio a punkto 1 papunkčio iv dalį, Indonezijos vyriausybė teikė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje nurodytą finansinį įnašą. Komisija padarė alternatyvią išvadą, kad Indonezijos vyriausybė teikia biodyzelino gamintojams paramą pajamoms arba kainoms palaikyti savo interveniciniais veiksmais NAA rinkoje, kaip nurodyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punkte, taikomame kartu su SKP susitarimo 1.1 straipsnio a dalies 2 punktu.

(205) Komisija padarė išvadą, kad tokiu finansiniu įnašu jo gavėjams suteikiama konkreti nauda.

(206) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad Indonezijos vyriausybės priemonių rinkiniu, įskaitant alyvpalmių aliejaus (NAA) tiekimą už mažesnį nei tinkamas atlygį, teikta parama biodyzelino pramonei. Indonezijos vyriausybė gavėjams teikė konkrečią naudą, todėl ji prilygsta kompensuotinai subsidijai.

3.3.5. *Subsidijos sumos apskaičiavimas*

(207) Remdamasi pagrindinio reglamento 5 straipsniu, Komisija apskaičiavo kompensuotinos subsidijos sumą kiekvienam eksportuojančiam gamintojui pagal tai, kokią naudą subsidijos gavėjui suteikė subsidija per TL. Komisijos vertinimu, nauda yra lygi skirtumui tarp kainų, kurios mokėtos už vidaus rinkoje pirktą NAA, ir NAA lyginamosios kainos, apskaičiuotos vienam tiriamojo laikotarpio mėnesiui. Remdamasi pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalimi, Komisija šias subsidijos sumas kaip atitinkamą vardiklį paskirstė visai NAA grindžiamos atrinktų eksportuojančių gamintojų produkcijos apyvartai per tiriamąjį laikotarpį, nes, teikiant šią subsidiją, nauda suteikta ne tik nagrinėjamam produktui arba eksportui skirtai produkcijai, bet visai NAA grindžiamų produktų gamybai.

(208) Nustatyta tokia su šiuo priemonių rinkiniu susijusi šio tiriamojo laikotarpio eksportuojančių gamintojų subsidijos norma:

Bendrovė	Subsidijos norma
„PT Ciliandra Perkasa“	0,13 %
„PT Intibenua Perkasatama“ ir „PT Musim Mas“ („Musim Mas Group“)	4,40 %
„PT Pelita Agung Agrindustri“ ir „PT Permata Hijau Palm Oleo“ („Permata Group“)	5,15 %
„PT Wilmar Nabati Indonesia“ ir „PT Wilmar Bioenergi Indonesia“ („Wilmar Group“)	3,43 %

3.4. **Vyriausybės parama, kurią sudaro negautos pajamos Laisvosios zonos schema**

3.4.1. *Subsidijavimo schema*

(209) Laisvosios zonos schemą sukūrė Indonezijos vyriausybė Finansų ministerijos Reglamentu Nr. 147/PMK.04/2011. Vėliau šis reglamentas iš dalies pakeistas Finansų ministro reglamentais Nr. 255/PMK.04/2011 ir Nr. 120/PMK.04/2013.

(210) Laisvosiomis zonomis vadinamos Indonezijos Respublikos muitų teritorijoje esančios vietovės, kuriose importuojamų prekių apmokestinimas importo muitu yra sustabdytas, o PVM netaikomas. Ir apmokestinimo sustabdymas, ir atleidimas nuo mokesčių taikomi gamybos priemonėms, žaliavoms ir pagalbinėms medžiagoms.

(211) Per tikrinamąjį vizitą Indonezijos vyriausybė paaiškino, kad Indonezijos Respublikos teritorijoje nėra laisvosiomis zonomis pažymėtų vietovių. Bendrovės gali teikti prašymus, o jei prašymas patenkinamas, tų bendrovių teritorija tampa laisvąja zona.

3.4.1.1. Tinkamumas finansuoti

(212) Per tikrinamąjį vizitą Indonezijos vyriausybė taip pat paaiškino, kad laisvųjų zonų schemą galima taikyti tik „bendrovėms, kurių veikla orientuota į eksportą“, tai yra, bendrovėms, kuriose daugiau kaip 50 proc. apyvartos sudaro eksportas. Per tikrinamąjį vizitą Indonezijos vyriausybė taip pat paaiškino, kad pagal Finansų ministerijos reglamentą Nr. 4/2014 pirmiau išdėstytų reikalavimų galima netaikyti, kad schema galėtų naudotis ir tos bendrovės, kurių veikla nėra orientuota į eksportą. Tačiau iš įrodymų, surinktų per tyrimą, nebuvo galima nustatyti jokių objektyvių teisės aktuose nustatytų kriterijų, pagal kuriuos būtų galima suteikti tokią išimtį. Neoficialiame teisės akto vertime nurodyta, kad „*1 straipsnyje nurodytą rekomendaciją galima teikti, įvertinus*:

(a) prašymą teikiančios bendrovės produktą, ar yra panašios prekės tiesioginio importo pakaitinė rinka, kurioje būtų galima patenkinti vidaus rinkos paklausą;

(b) visą eksporto padidėjimą ir (arba)

(c) vidaus pramonės bendrovių, gaminančių panašius produktus į laisvosios zonos produktus, atsižvelgiant į vietos pramonės pajėgumą patenkinti vidaus paklausą“.

(213) Dėl to, kas išdėstyta pirmiau, per tikrinamąjį vizitą Indonezijos vyriausybė paaiškino, kad biodyzelino pramonės bendrovėms paprastai leidžiama nesilaikyti reikalavimo, kad daugiau kaip 50 proc. apyvartos sudarytų eksportas. Remiantis paaiškinimu, pateiktu per tikrinamąjį vizitą, taip siekiama paremti biodyzelino bendroves, kad būtų pasiekti Indonezijos vyriausybės užsibrėžti degalų maišymo tikslai.

(214) Todėl Komisija padarė išvadą, kad minėta išimtis suteikiama vien tik Indonezijos vyriausybės nuožiūra.

(215) Galiausiai Indonezijos vyriausybė paaiškino, kad schema gali naudotis tik tos bendrovės, kurios importuoja prekes į Indonezijos Respubliką tolesniam perdirbimui. Taigi, tiesiog importuotojai negali įgyti laisvosios zonos statuso.

3.4.1.2. Buvimo laisvąja zona teikiami pranašumai

(216) Laisvojoje zonoje importo procesas sustabdomas, kol bendrovės parduoda pagamintas prekes Indonezijos Respublikos teritorijoje. Kitaip tariant, importo muito mokėjimas už prekes, importuotas į laisvąsias zonas, sustabdomas, kol prekės parduodamos Indonezijos vidaus rinkoje. Jeigu produktas lieka laisvojoje zonoje (pavyzdžiui, mašinos) arba yra tiesiogiai eksportuojamos, prievolė mokėti importo mokestį neatsiranda.

(217) Kaip importo muito, taip ir PVM mokėjimas už importuotas prekes yra sustabdomas, kol pagamintos prekės yra parduodamos vidaus rinkoje. Jeigu produktas lieka laisvojoje zonoje (pavyzdžiui, mašinos) arba yra tiesiogiai eksportuojamos, prievolė mokėti PVM neatsiranda.

(218) Pagal šią schemą nuo importo muito ir PVM yra atleidžiamos importuotos gamybos priemonės, pavyzdžiui, biodyzelino gamybos procese naudojamos mašinos, žaliavos ir atsarginės dalys.

3.4.1.3. Pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalies nuostatų taikymas

(219) Dėl informacijos, kurią Komisija prašė pateikti per procedūrą dėl Laisvųjų zonų schemos, pažymėtina, kad „Wilmar“ su Komisija nebendradarbiavo visapusiškai. Todėl Komisija informavo „Wilmar“, kad tiriant, ar, kaip įtariama, biodyzelino pramonei teikta parama į laisvąją zoną importuotų mašinų ir prekių neapmokestinant importo muitu, ir kokiu mastu ši parama teikta, pagal pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalį jai gali prireikti remtis turimais faktais.

(220) 2019 m. vasario 15 d. išsiųstame rašte dėl informacijos neišsamumo Komisija paprašė „Wilmar“ pateikti tam tikrą informaciją apie žaliavų ir mašinų importą nuo kiekvieno iš atitinkamų subjektų (biodyzelino gamintojų ir NAA tiekėjų) įsteigimo dienos. Atsakyme į raštą dėl informacijos neišsamumo „Wilmar“ iš dalies atsakė į prašymą pateikti informaciją, tvirtindama, kad visų prašytų duomenų nesurinko dėl techninių sunkumų. Panašus paaiškinimas pateiktas per tikrinamąjį vizitą. Todėl Komisija galėjo patikrinti tik ribotą duomenų rinkinį.

(221) Taigi, kalbant apie paramą, kuri, kaip įtariama, suteikta biodyzelino pramonei į laisvąją zoną importuotų mašinų ir prekių neapmokestinant importo muitu, „Wilmar“ nepateikė Komisijos rašte dėl informacijos neišsamumo nurodytos ir per tikrinamąjį vizitą prašytos reikalingos informacijos ir įrodymų.

(222) Tai, kad nėra reikalingos ir svarbios informacijos ir (arba) dokumentų, kaip aprašyta pirmiau, yra reikšminga kliūtis tyrimui. Iš tiesų, Komisijai dėl to buvo labai sudėtinga padaryti tikslias ir pagrįstas išvadas dėl šios subsidijavimo schemos.

(223) „Wilmar“ pažymėjo, kad informacija, kurią pirmiausia prašyta pateikti, nėra reikalinga, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 28 straipsnyje, ir kad bet kuriuo atveju pateikta informacijos dalis atitinka reglamento 28 straipsnio 3 dalį. „Wilmar“ taip pat tvirtino, kad neturi informacijos, kurios nepateikė.

(224) Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, jog argumento, kad „Wilmar“ negalėjo surinkti tos informacijos, negalima priimti, nes tos informacijos, kurią esą pernelyg sudėtinga surinkti, surinkimas tėra techninis dalykas. Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad „Wilmar Group“ turi tą informaciją, galėjo ją surinkti ir išsamiai atsakyti į raštą dėl informacijos neišsamumo.

(225) Antra, informacija, kurią prašyta pateikti, yra reikalinga, ypač atsižvelgiant į tai, kad svarbaus kiekio duomenų apie muito, nuo kurio importas buvo atleistas, sumą nėra apskritai. Todėl Komisija negali nustatyti, kokio tiksliai dydžio subsidiją „Wilmar Group“ gavo pagal šią schemą.

(226) Komisija taip pat pažymėjo, kad „Wilmar“ argumentas, jog ji daugiau neprašė tos informacijos, taip pat nepriimtinas. Per tikrinamąjį vizitą Komisija klausė, ar trūkstama informacija yra prieinama ir pasižymėjo, kad ji nėra prieinama.

(227) Todėl Komisija, darydama išvadas dėl šių tyrimo aspektų, pagal pagrindinio reglamento 28 straipsnį iš dalies rėmėsi turimais faktais.

3.4.2. *Analizė*

3.4.2.1. Finansinis įnašas

(228) Dėl toliau nurodytos priežasties Komisija mano, kad atleidimas nuo mašinoms taikomo importo muito pagal laisvųjų zonų schemą yra Indonezijos vyriausybės finansinis įnašas eksportuojantiems gamintojams, suteiktas negautų pajamų forma.

(229) Kaip pažymėta pirmiau, 216–218 konstatuojamosiose dalyse, laisvosiose zonose esančios bendrovės i) atleidžiamos nuo importo muito už importuojamas mašinas ir žaliavas ir ii) atleidžiamos nuo PVM už importuojamas mašinas ir žaliavas. Ir nuo importo muito, ir nuo PVM atleidžiama tol, kol importuotos prekės neparduodamos vidaus rinkoje. Vadinasi, gali būti, kad už prekes, kurios neišvežamos iš laisvosios zonos, pavyzdžiui, už mašinas, arba už prekes, kurios tiesiogiai eksportuojamos, laisvosiose zonose esančios bendrovės niekada nemoka nei importo muito, nei PVM.

(230) Komisija taip pat pažymėjo, kad visi eksportuojantys gamintojai gavo naudos pagal šią schemą tik tada, kai importavo mašinas ir atsargines dalis savo biodyzelino gamykloms. Kadangi pagrindinė biodyzelino gamybos žaliava iš tikrųjų yra NAA, o visas NAA yra vietos kilmės, sumos, kurios galėjo būti surinktos už importuotas žaliavas, yra nedidelės.

(231) Todėl, atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta pirmiau, Komisija pažymi, kad eksportuojantys gamintojai už mašinas, kurias importuoja, iš esmės niekada nemokėjo importo mokesčio ir PVM. Mašinos faktiškai yra importuojamos į atitinkamą laisvąją zoną kuriant gamybos infrastruktūrą ir, jas sumontavus, iš laisvosios zonos nebeišvežamos.

(232) Todėl Komisija padarė išvadą, kad importo muito už importuotas mašinas ir įrangą, nuo kurio atleista, suma yra lygi negautoms arba nesurinktoms pajamoms, kaip nurodyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies ii punkte. Dėl atleidimo nuo PVM Komisija nusprendė, kad Indonezijos vyriausybė taip pat netenka viešųjų pajamų, nes įprastomis sąlygomis eksportuojantys gamintojai pirmiausia sumokėtų PVM valstybei, o vėliau kompensuotų tą PVM pardavimu vidaus rinkoje ([53]).

([53]) Apeliacinio komiteto ataskaitos *Brazil – Certain Measures Concerning Taxation and Charges*, WT/DS472/AB/R ir Add.1 / WT/DS497/AB/R ir Add.1, priimtos 2019 m. sausio 11 d., 5.212–5.221 punktai.

3.4.2.2. Nauda

(233) Per tyrimą paaiškėjo, kad laisvosiose zonose naudojamos mašinos dažniausiai yra importuojamos. Jas sumontavus, iš laisvosios zonos jos nebeišvežamos. Taigi, už tas mašinas prievolė sumokėti importo muitą niekada neatsiranda. Dėl atleidimo nuo PVM už importuotas mašinas ir atsargines dalis Komisija padarė išvadą, kad eksportuojantys gamintojai naudos gavo ir dėl to, kad galėjo išnaudoti pinigų prieinamumo teikiamus pranašumus ([54]).

(234) Todėl, atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta pirmiau, Komisija mano, kad pagal šią schemą eksportuojantys gamintojai gauna naudos, nes atsiduria palankesnėje finansinėje padėtyje negu būtų, jeigu schema nebūtų įgyvendinama. Iš esmės, jeigu schema nebūtų įgyvendinama, jie, importuodami mašinas ir atsargines dalis, būtų turėję sumokėti muitą ir PVM.

3.4.2.3. Konkretumas

(235) Schema yra konkreti, nes yra skirta tik tam tikroms bendrovėms, priklausomai nuo jų eksporto rezultatų ir padėties tam tikrose geografinėse vietovėse, priklausančiose paramą suteikusios institucijos jurisdikcijai, kaip nurodyta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a punkte ir 3 dalyje.

3.4.3. *Išvada*

(236) Komisija padarė išvadą, kad Indonezijos vyriausybė priemonių rinkiniu teikė paramą biodyzelino pramonei ir kad ta parama, be kitų dalykų, buvo lygi pajamoms, kurių negauta dėl laisvųjų zonų schemos ir atleidimo nuo importo muito ir PVM už importuotas mašinas ir atsargines dalis. Indonezijos vyriausybė suteikė konkrečią naudą paramos gavėjams, todėl ši nauda prilygsta kompensuotinai subsidijai.

3.4.4. *Subsidijos sumos apskaičiavimas*

(237) Komisija apskaičiavo eksportuojančių gamintojų pagal tą schemą dėl atleidimo nuo importo muito už importuotas mašinas gautą naudą apskaičiuodama visą nesumokėto muito sumą, tenkančią tiriamajam laikotarpiui pagal nagrinėjamo turto naudingo tarnavimo laikotarpį. Dėl atleidimo nuo PVM už importuotas mašinas ir žaliavas pažymėtina, kad gauta nauda buvo nedidelė, todėl galutiniams rezultatams ji nepadarė reikšmingos įtakos.

(238) Nustatyta tokia su šiuo priemonių rinkiniu susijusi šio tiriamojo laikotarpio eksportuojančių gamintojų subsidijos norma:

Bendrovė	Subsidijos norma
„PT Ciliandra Perkasa“	0,03 %
„PT Intibenua Perkasatama“ ir „PT Musim Mas“ („Musim Mas Group“)	0,12 %
„PT Pelita Agung Agrindustri“ ir „PT Permata Hijau Palm Oleo“ („Permata Group“)	0,16 %
„PT Wilmar Nabati Indonesia“ ir „PT Wilmar Bioenergi Indonesia“ („Wilmar Group“)	0,11 %

3.5. **Kitos schemos**

(239) Skunde buvo nurodytos ir kitos subsidijos bei subsidijų programos, kurias įgyvendinant negautos arba nesurinktos pajamos, pavyzdžiui, pelno mokesčio lengvatos, taikomos tam tikroms investicijoms, subsidijos pramonės infrastruktūrai, mokesčių lengvatos pradedamoms plėtoti pramonės šakoms, „Eximbank“ lengvatinėmis sąlygomis teikiamas eksporto finansavimas ir garantijos.

(240) Kadangi Komisija nerado įrodymų, kad eksportuojantys gamintojai jomis naudojosi, visos jos bus aptartos viename skirsnyje.

([54]) Kolegijos ataskaitos Brazil – *Certain Measures Concerning Taxation and Charges*, WT/DS472/R, Add.1 ir Corr.1 / WT/DS497/R, Add.1 ir Corr.1, priimta 2019 m. sausio 11 d., su pakeitimais, padarytais Apeliacinio komiteto ataskaitomis WT/DS472/AB/R / WT/DS497/AB/R, 7.491–7.494 punktai.

3.5.1. *Pelno mokesčio lengvatos tam tikroms investicijoms*

(241) Skunde nurodyta, kad pagal šią schemą investicijoms tam tikrose verslo srityse ir (arba) tam tikruose regionuose yra taikomos pelno mokesčio lengvatos, taip siekiant paskatinti tiesiogines užsienio ir vidaus investicijas Indonezijoje. Visų pirma skunde nurodoma, kad pagal šią schemą suteikiama:

(a) 30 proc. grynoji mokesčių atskaita, taikoma visai investicijai ir skaičiuojama šešerius metus po 5 proc.;

(b) galimybė taikyti paspartintą nusidėvėjimą ir amortizaciją;

(c) pelno mokestis už dividendus, mokamus užsienio mokesčių subjektui, yra 10 proc. arba mažesnis, remiantis galiojančia dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartimi; ir

(d) nuostolių kompensacija daugiau kaip penkerius metus, bet ne daugiau kaip 10 metų.

(242) Skunde išdėstyti teiginiai per tyrimą iš esmės patvirtinti. Per tyrimą iš tikrųjų buvo atskleista, kad programa sukurta 2007 m. sausio 1 d. Vyriausybės reglamentu Nr. 1/2007, o 2015 m. balandžio 6 d. Vyriausybės reglamentu Nr. 18/2015, kuris vėliau iš dalies pakeistas Vyriausybės reglamentu Nr. 9/2016, buvo atnaujinta ir pakeista. Nors Vyriausybės reglamentu Nr. 18/2015 Vyriausybės reglamentas Nr. 1/2007 buvo panaikintas, paramą pagal Vyriausybės reglamentą Nr. 1/2017 gavusios bendrovės galėjo ta parama naudotis iki iš pradžių numatyto jos galiojimo termino.

(243) Pagal šią schemą bendrovės, kurios įgyvendina investicijas tam tikruose Indonezijos Respublikos regionuose ir tam tikruose pramonės sektoriuose, gali naudotis tokiomis skatinamosiomis priemonėmis:

(a) 30 proc. grynąja mokesčių atskaita, taikoma visai investicijai ir skaičiuojama šešerius metus po 5 proc.;

(b) galimybe taikyti paspartintą nusidėvėjimą ir amortizaciją;

(c) pelno mokestis už dividendus, mokamus užsienio mokesčių subjektui, yra 10 proc. arba mažesnis, remiantis galiojančia dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartimi; ir

(d) nuostolių kompensacija daugiau kaip penkerius metus, bet ne daugiau kaip 10 metų.

(244) Per tikrinamąjį vizitą Indonezijos vyriausybė paaiškino, kad schema taikoma regionuose, išskyrus Džavą ir Sulavesį, įgyvendinamoms investicijoms ir kad, vertinant vietovės tinkamumą finansuoti, svarbi yra investicijos įgyvendinimo vieta, o ne investuojančios bendrovės buveinės vieta. Indonezijos vyriausybė taip pat patvirtino, kad NAA vertės grandinei, įskaitant biodyzelino gamintojus, šią schemą taikyti galima.

(245) Atliekant tyrimą, paaiškėjo, kad dėl įvairių priežasčių schema nepasinaudojo nė vienas eksportuojantis gamintojas. Bendrovės buvo nuostolingos, dėl to negavo pelno mokesčio, kurį būtų galėjusios atskaityti, arba negalėjo naudotis schema, nes neatitiko konkretaus investicijų regiono sąlygos.

(246) Kadangi nė vienas eksportuojantis gamintojas schema nepasinaudojo, Komisija jos išsamiau neanalizavo.

3.5.2. *Subsidijos pramonės infrastruktūrai*

(247) Skundo pateikėjas tvirtina, kad pagal pramonės infrastruktūros schemą Indonezijos vyriausybė subsidijuoja Indonezijos biodyzelino gamintojus įvairiomis skatinamosiomis priemonėmis. Tiksliau, skunde tvirtinama, kad Indonezijos vyriausybė pagal Reglamentą Nr. 142/20145 sukūrė „subsidiją pramonės infrastruktūrai“. Pagal šią schemą bet kuriai „pramonės bendrovei“, priklausančiai „pramonės infrastruktūrai“, suteikiamos mokesčių paskatos ir papildomai gali būti taikomos regioninės skatinamosios priemonės.

(248) Remiantis skundu, pagal šią programą Indonezijos gamintojams skiriamą finansinį įnašą sudaro Indonezijos vyriausybės negautos pajamos, o Indonezijos biodyzelino eksportuotojų gaunama nauda yra lygi sutaupytiems mokesčiams. Skunde taip pat teigiama, kad ši schema yra konkreti, nes programoje gali dalyvauti tik tam tikros pramonės infrastruktūrai priklausančios bendrovės ir tik reglamente nustatytomis sąlygomis.

(249) Atlikus tyrimą nustatyta, kad Indonezijos vyriausybė sukūrė šią schemą siekdama paremti pramonės veiklą, vykdomą tam tikrose geografinėse vietovėse, kuri 2015 m. Vyriausybės reglamento Nr. 142 1 straipsnio 4 dalyje apibrėžta kaip pagrindinė pramonės veiklos zona, kurioje yra sukurta pagalbinė infrastruktūra ir kurią valdo Pramonės infrastruktūros bendrovė.

(250) Atliekant tyrimą taip pat pažymėta, kad pagal šią schemą jos gavėjai gali gauti naudos, nes Finansų ministro reglamente Nr. 105/2016 numatytos tam tikros juridinių asmenų pelno mokesčio, PVM ir importo muito lengvatos.

(251) Tačiau per tyrimą paaiškėjo, kad nė vienas iš eksportuojančių gamintojų šia schema nesinaudojo, todėl Komisija jos išsamiau neanalizavo.

3.5.3. *Mokesčių lengvata pradedamai plėtoti pramonės šakai*

(252) Skunde tvirtinama, kad pagal mokesčių lengvatų pradedamai plėtoti pramonės šakai programą Indonezijos vyriausybė suteikia įvairių mokesčių paskatų siekdama padidinti tiesiogines investicijas į vadinamąsias „pradedamas plėtoti pramonės šakas“. Tiksliau, skunde tvirtinama, kad schema sukurta 2011 m. Finansų ministro reglamentu Nr. 130/2011. Vėliau schema buvo keletą kartų keista. Ši programa neseniai, 2018 m. kovo 29 d. Finansų ministro reglamentu Nr. 35/2018 buvo pakeista.

(253) Remiantis skundu, pagal šią schemą gavėjams skiriamą finansinį įnašą sudaro Indonezijos vyriausybės negautos pajamos, jie taip pat gauna naudos dėl sutaupytų mokesčių.

(254) Atlikus tyrimą nustatyta, kad nagrinėjamą schemą iš esmės sudaro tam tikra veikla užsiimančioms bendrovėms (vadinamoms pradedamoms plėtoti pramonės šakoms), nurodytoms Finansų ministro reglamente Nr. 159/2015, su pakeitimais, padarytais Finansų ministro reglamentu Nr. 103/2016, taikomas juridinių asmenų pelno mokesčio sumažinimas. Atliekant tyrimą taip pat nustatyta, kad bendrovės, norinčios dalyvauti toje schemoje, turi ne tik vykdyti veiklą „pradedamoje plėtoti pramonės šakoje“, kaip ją apibrėžia Finansų ministerija, bet ir investuoti ne mažiau kaip 1 000 000 000 000,00 IDR (vieną trilijoną rupijų) į bet kurį pradedamos plėtoti pramonės šakos sektorių, įskaitant informacijos, ryšių ir technologijų sektorius, kuriuose kuriamos aukštosios technologijos. Tam, kad gautų lengvatą, bendrovės į IRT sektorių gali investuoti ne mažiau kaip 500 000 000 000,00 IDR (penkis šimtus milijardų rupijų). Be to, kas nurodyta pirmiau, taikomi ir kiti tinkamumo finansuoti kriterijai, būtent reikalavimas padėti ne mažiau kaip 10 proc. investicijoms suplanuotų lėšų į Indonezijos bankus, išlaikyti bent 4:1 skolos ir nuosavo kapitalo santykį ir būti įgijus Indonezijos juridinio asmens statusą iki 2011 m. rugpjūčio 15 d.

(255) Tačiau per tyrimą paaiškėjo, kad nė vienas iš eksportuojančių gamintojų šia schema nesinaudojo, todėl Komisija jos išsamiau neanalizavo.

3.5.4. *Indonezijos „Eximbank“ lengvatinėmis sąlygomis teikiamas eksporto finansavimas ir garantijos*

(256) Skunde tvirtinama, kad „Lempabaga Pembiyaan Ekspor Indonesia“ (toliau – „Eximbank“), 100 proc. valstybei priklausantis bankas, veikia kaip Finansų ministerijos speciali finansų įstaiga, kurios pareiga yra remti Indonezijos užsienio prekybą. Pasak skundo pateikėjo, vykdydamas savo funkcijas, „Eximbank“ lengvatinėmis sąlygomis teikia finansavimą eksportui Indonezijos tolesnės gamybos grandies alyvpalmių aliejaus rinkos pramonės bendrovėms, tarp jų – biodyzelino gamintojams.

(257) Remiantis skundu, „Eximbank“ tikslas yra remti vyriausybės politiką pagal nacionalinę eksporto skatinimo programą teikiant finansavimą nacionaliniam eksportui, o 2017 m. metinėje ataskaitoje „Eximbank“ taip pat pažymėjo, kad yra įsipareigojęs aktyviai remti Indonezijos alyvpalmių aliejaus pramonės bendroves – jos sudaro pagrindinę banko klientų bazės dalį.

(258) Skunde toliau tvirtinama, kad įvairios „Eximbank“ teikiamos finansinės paslaugos, tokios kaip eksporto finansavimas, eksporto garantijos, eksporto draudimas ir konsultavimo paslaugos gali būti laikomos Indonezijos vyriausybės finansiniu įnašu. Skunde priduriama, kad pagal Įstatymą Nr. 2/2009 „Eximbank“ funkcija yra teikti finansavimą visiems sandoriams ir projektams, kurie nėra perspektyvūs komerciniams bankams, ir taip skatinti eksportą. Šiuo atžvilgiu skunde teigiama, kad pagal „Eximbank“ 2017 m. metinę ataskaitą „Eximbank“ turėjo finansavimo ir gautinų sumų poziciją su 0 proc. nominaliomis palūkanų normomis ir rupijomis, ir užsienio valiuta. Todėl skundo pateikėjas tvirtina negalįs tiksliai nurodyti „Eximbank“ biodyzelino gamintojams taikytos palūkanų normos, tačiau tvirtina, kad palūkanų norma yra bet kuriuo atveju mažesnė už rinkos kainą, todėl tai yra biodyzelino gamintojams teikiama nauda.

(259) Atlikus tyrimą nustatyta, kad Įstatymu Nr. 2/2009 „Eximbank“ įsteigė Indonezijos vyriausybė ir kad „Eximbank“ teikia finansavimą apyvartinio kapitalo ir (arba) investicijų forma. Tiksliau, atliekant tyrimą išsiaiškinta, kad „Eximbank“ vykdo šią veiklą:

— teikia garantijas Indonezijos eksportuotojams, užsienio importuotojams ir konkursams, susijusiems su projektų vykdymu;

— teikia draudimą eksportuotojams, kai esamos draudimo bendrovės negali teikti paslaugų, ir

— teikia konsultacijų paslaugas (konsultuojamojo ugdymo paslaugas ir rekomendacijas) bankams, finansų įstaigoms, eksportuotojams - eksportuojamų prekių gamintojams, ypač mažosioms ir vidutinėms įmonėms ir kooperatyvams.

(260) Atliekant tyrimą atskleista, kad nė vienas eksportuojantis gamintojas, išskyrus vieną, nebuvo užmezgęs sutartinių santykių su „Eximbank“. Vis dėlto, Komisija patikrino visas paskolas, dėl kurių eksportuojantys gamintojai yra sudarę sutartis su valstybiniu banku. Šiuo atžvilgiu Komisija galėjo įsitikinti, kad valstybinių bankų paskoloms nustatytos palūkanos buvo panašios į tarptautines lyginamąsias palūkanas tiek paskolų, išduotų Indonezijos rupijomis (IDR), tiek paskolų, išduotų JAV doleriais, atvejais. Dėl paskolų, išduotų IDR, pažymėtina, kad Komisija palygino eksportuojančių gamintojų per paskolos terminą mokėtinas palūkanų normas su tokio paties laikotarpio Indonezijos obligacijų pelningumu (remiantis „Bloomberg“ duomenimis). Komisija nustatė, kad abu rodikliai yra panašūs.

(261) Todėl, kadangi Komisija negalėjo nustatyti, kad pagal šią schemą būtų buvusi suteikta nauda, ji šios schemos išsamiau nenagrinėjo.

3.6. **Išvada dėl subsidijavimo**

(262) Remdamasi pagrindinio reglamento nuostatomis, Komisija apskaičiavo kiekvieno eksportuojančio gamintojo kompensuotinas subsidijas – išnagrinėjo kiekvieną subsidiją arba subsidijų programą ir sudėjo jų sumas, taip apskaičiuodama visą bendrą kiekvieno eksportuojančio gamintojo per tiriamąjį laikotarpį gautų subsidijų sumą. Bendram subsidijų lygiui apskaičiuoti Komisija pirmiausia apskaičiavo subsidijavimo procentinį dydį, t. y. subsidijos sumos, palyginti su bendra bendrovės apyvarta, procentinį dydį. Paskui šis procentinis dydis taikytas skaičiuojant nagrinėjamo produkto eksportui į Sąjungą per tiriamąjį laikotarpį suteiktą subsidiją. Vėliau apskaičiuota subsidijos suma už į Sąjungą per tiriamąjį laikotarpį eksportuoto nagrinėjamojo produkto toną, o toliau nurodyti skirtumai buvo apskaičiuoti kaip to paties eksportuoto produkto vienos tonos kainos, draudimo ir frachto (CIF) vertės procentinis dydis.

(263) Kadangi Indonezijos eksportuojantys gamintojai visapusiškai bendradarbiavo, visoms kitoms bendrovėms preliminariai nustatyta didžiausios sumos, nustatytos bendradarbiavusioms bendrovėms, dydžio suma.

Bendrovė	Subsidijos norma
„PT Ciliandra Perkasa“	8,0 %
„PT Intibenua Perkasatama“ ir „PT Musim Mas“ („Musim Mas Group“)	16,3 %
„PT Pelita Agung Agrindustri“ ir „PT Permata Hijau Palm Oleo“ („Permata Group“)	18,0 %
„PT Wilmar Nabati Indonesia“ ir „PT Wilmar Bioenergi Indonesia“ („Wilmar Group“)	15,7 %
Visos kitos bendrovės	18,0 %

4. **ŽALA**

4.1. **Sąjungos pramonės apibrėžtis ir Sąjungos gamyba**

(264) Tiriamuoju laikotarpiu panašų produktą Sąjungoje gamino 44 gamintojai – EBB nariai, ir dar 196 žinomi gamintojai ne nariai. Visi šie gamintojai sudaro Sąjungos pramonę, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 9 straipsnio 1 dalyje.

(265) Kaip nurodyta 17–20 konstatuojamosiose dalyse, Komisija atrinko tris Sąjungos gamintojus, kurių pagaminamas kiekis sudarė 18 proc. viso Sąjungoje pagaminamo panašaus produkto kiekio.

(266) Remdamasi EBB suteikta informacija apie Sąjungos pramonę, Komisija nustatė, kad tiriamuoju laikotarpiu Sąjungoje iš viso pagaminta apie 13 mln. tonų biodyzelino.

(267) EBB renka duomenis apie gamybą iš savo narių, o jiems tenka apie 70 proc. Sąjungoje pagaminamo biodyzelino. Su gamintojų ne narių, kurių produkcija sudaro apie 30 proc. Sąjungoje pagaminamo biodyzelino, gamyba susijusią informaciją ji renka iš atitinkamų nacionalinių pramonės asociacijų ir kitų viešai prieinamų šaltinių.

(268) EBB taikyta metodika ir surinktų duomenų teisingumas tikrintas per EBB surengtą tikrinamąjį vizitą pagal pagrindinio reglamento 26 straipsnį.

3 lentelė

Sąjungos biodyzelino gamyba (tonomis)

	2015 m.	2016 m.	2017 m.	TL
Visa Sąjungos gamyba	11 789 896	11 958 862	13 071 053	13 140 582
Indeksas	*100*	*101*	*111*	*111*

Šaltinis: EBB.

(269) Visa Sąjungos biodyzelino gamyba 2015–2017 m. laipsniškai padidėjo 11 proc. Nuo 2017 m. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos ji nekito. Palyginti su 4 lentelėje parodytu Sąjungos suvartojimu, Sąjungos pramonė nebuvo pajėgi patenkinti paklausos, tad skirtumas padengtas importuotu biodyzelinu.

4.2. **Sąjungos suvartojimas**

(270) Sąjungos biodyzelino suvartojimą Komisija apskaičiavo pridėdama biodyzelino importą į Sąjungą prie Sąjungos pramonės pardavimo Sąjungos rinkoje.

(271) Sąjungos suvartojimo raida:

4 lentelė

Sąjungos suvartojimas (tonomis)

	2015 m.	2016 m.	2017 m.	TL
Visas Sąjungos suvartojimas	11 791 953	11 435 468	14 202 128	15 634 102
Indeksas	*100*	*97*	*120*	*133*

Šaltinis: EBB, ES importo statistika.

(272) Iki 2016 m. Sąjungos biodyzelino suvartojimas nekito. 2017 ir tiriamuoju laikotarpiu, palyginti su 2015 m., jis padidėjo 33 proc. Biodyzelino suvartojimas priklauso nuo dviejų svarbiausių veiksnių: dyzelino suvartojimo ir biodyzelino kiekio jame.

(273) Nuolatinį paklausos ir Sąjungos gamybos didėjimą lėmė Sąjungos energetikos politika. Atsinaujinančiųjų išteklių energijos direktyvoje 2009/285/EB (AED) ([55]) nustatyta, kad „kiekviena valstybė narė užtikrina, kad 2020 m. jos atsinaujinančių išteklių energijos dalis, sunaudojama visų rūšių transporte, sudarytų bent 10 proc. tos valstybės narės transporto sektoriaus galutinio energijos suvartojimo“ (degalų maišymo įpareigojimas). Pagal direktyvą kiekvienai valstybei narei leidžiama nustatyti savo šalyje taikomus įgaliojimus.

(274) 2018 m. gruodžio 21 d., tiriamajam laikotarpiui pasibaigus, paskelbta Antroji atsinaujinančiųjų išteklių energijos direktyva 2018/2001 (AED II) ([56]). Remiantis šia direktyva, tęsiama politika transporto sektoriuje naudoti atsinaujinančiųjų išteklių degalus. Direktyvoje paliktas tikslas užtikrinti, kad transporto sektoriuje 10 proc. suvartojamos energijos sudarytų atsinaujinančioji energija, ir nustatyti vis ES pagaminamų arba suvartojamų biodegalų tvarumo kriterijai.

(275) Tai, kad į mineralinį dyzeliną įmaišoma daugiau biodyzelino, yra svarbus biodyzelino rinkos tendencijų Sąjungoje analizės aspektas. Biodyzelino gamybos sąnaudos ir kainos paprastai yra didesnės už mineralinio dyzelino gamybos sąnaudas ir kainas. ES teisės aktuose reikalaujama, kad degalų gamintojai (naftos perdirbimo bendrovės) pirktų biodyzeliną ir maišytų jį su iškastinės kilmės degalais.

([55]) 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/28/EB dėl skatinimo naudoti atsinaujinančių išteklių energiją (OL L 140, 2009 6 5, p. 16).

([56]) 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/2001 dėl skatinimo naudoti atsinaujinančiųjų išteklių energiją (OL L 328, 2018 12 21, p. 82).

(276) Biodyzelino suvartojimas yra tiesiogiai susijęs su kiekvienoje valstybėje narėje įgyvendinamomis priemonėmis siekiant laikytis reikalavimo į iškastinės kilmės degalus įmaišyti tam tikrą kiekį biodyzelino. Nustatyta, kad biodyzelino suvartojimas padidės, kai daugiau valstybių narių perkels ES direktyvos tikslus į savo nacionalinės teisės aktus.

(277) Dar vienas svarbus veiksnys yra susijęs su dyzelinių degalų vartojimu Sąjungoje kelių transporto priemonėse. Šį suvartojimą lemia bendra Sąjungos ekonominė padėtis, dėl kurios didėja prekių ir keleivių pervežimo poreikis.

(278) Dar vienas veiksnys, susijęs su dyzelinių degalų (taigi ir biodyzelino) vartojimu Sąjungoje, yra dyzelinių sunkvežimių, autobusų ir automobilių degalų vartojimo efektyvumas. Didesnis degalų vartojimo efektyvumas tiesiogiai susijęs su mažesniu dyzelino suvartojimu. Kitas veiksnys – perėjimas nuo dyzelinių variklių prie variklių, kuriuose vartojami kitų rūšių degalai, pavyzdžiui, benzinas, SNG / SGD, hibridinių ir visiškai elektrinių variklių.

4.3. **Importas iš nagrinėjamosios šalies**

4.3.1. *Importo iš nagrinėjamosios šalies apimtis ir rinkos dalis*

(279) Biodyzelino importo apimtį ir jo rinkos dalį Komisija nustatė remdamasi iš duomenų bazės „Surveillance 2“ ([57]) gautais duomenimis.

(280) Biodyzelino importo iš nagrinėjamosios šalies į Sąjungą raida. Tiriamasis laikotarpis suskirstytas pagal ketvirčius siekiant parodyti muitų panaikinimo 2018 m. kovo mėn. poveikį:

5 lentelė

Importo apimtis (tonomis) ir rinkos dalis

	2015 m.	2016 m.	2017 m.	TL
Importo iš Indonezijos apimtis (tonomis)	13 340	31 115	24 984	516 088
Indeksas	*100*	*233*	*187*	*3 869*
Rinkos dalis	0,1 %	0,3 %	0,2 %	3,3 %
Indeksas	*100*	*241*	*156*	*2 918*

Šaltinis: „Surveillance 2“ duomenų bazė.

6 lentelė

Importo iš Indonezijos apimtis (tonomis) tiriamuoju laikotarpiu pagal ketvirčius

	2017 m. IV ketv.	2018 m. I ketv.	2018 m. II ketv.	2018 m. III ketv.
Importo iš Indonezijos apimtis (tonomis)	0	25 275	227 114	263 678

Šaltinis: „Surveillance 2“ duomenų bazė.

(281) Dėl Reglamentu (ES) 1194/2013 ([58]) 2013 m. lapkričio 26 m. importui iš Indonezijos nustatytų antidempingo muitų nuo 2015 m. iki 2018 m. vasario mėn. importas iš Indonezijos į Sąjungą buvo nedidelis.

([57]) Mokesčių ir muitų sąjungos generalinio direktorato prižiūrima konkrečių į Sąjungos muitų teritoriją importuotų produktų, kuriems taikoma priežiūra arba stebėsena, duomenų bazė.

([58]) 2013 m. lapkričio 19 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 1194/2013, kuriuo importuojamam Argentinos ir Indonezijos kilmės biodyzelinui nustatomas galutinis antidempingo muitas ir galutinai surenkamas laikinasis muitas (OL L 315, 2013 11 26, p. 2).

(282) Tačiau Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimu 2018 m. kovo mėn. šie muitai buvo panaikinti ([59]), todėl po to importas iš esmės išaugo, kaip matyti 6 lentelėje.

4.3.2. *Importo iš nagrinėjamosios šalies kainos ir priverstinis kainų mažinimas*

(283) Kaip nurodyta pirmiau, visą nagrinėjamą laikotarpį importas iš Indonezijos buvo vykdomas. Kainų raida nagrinėjamuoju laikotarpiu nuo 2015 m. iki tiriamojo laikotarpio

7 lentelė

Importo kaina

	2015 m.	2016 m.	2017 m.	TL
Importo iš Indonezijos kaina (EUR už toną)	853	619	803	671

Šaltinis: „Surveillance 2“ duomenų bazė.

(284) Per TL skirtumas tarp importo kainų ir ES pardavimo kainų buvo apie 15 proc. (10 lentelė). Nuo 2015 iki 2017 m. jis siekė nuo 5 iki 10 proc.

(285) Priverstinį kainų mažinimą per tiriamąjį laikotarpį Komisija nustatė lygindama:

(1) iš Indonezijos gamintojų importuoto kiekvienos rūšies produkto atitinkamas vidutines svertines kainas pirmam nepriklausomam pirkėjui Sąjungos rinkoje, nustatytas remiantis CIF (kaina, draudimas ir frachtas) ir tinkamai pakoreguotas atsižvelgiant į sąnaudas, ir

(2) vidutines svertines atrinktų Sąjungos gamintojų kiekvienos rūšies produkto pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungos rinkoje kainas.

(286) Komisija lygino prireikus tinkamai pakoreguotas to paties prekybos lygio sandorių kiekvienos rūšies produkto kainas, atskaičius lengvatas ir nuolaidas.

(287) Lyginant kiekvienos rūšies produkto kainas daugiausia dėmesio skirta RFT palyginimui, neatsižvelgiant į naudotą žaliavą. Kita savybė, į kurią atsižvelgė Komisija, buvo, ar produktas daugumoje valstybių narių buvo įtrauktas į apskaitą du kartus. Dėl Vokietijos, kurioje taikomas skirtingas išmetamo CO_2 kiekio mažinimo veiksmingumo skaičiavimo būdas, Komisija taip pat atsižvelgė į šią Vokietijos rinkos ypatybę.

(288) Komisija pažymėjo, kad kai kurie Indonezijos eksportuotojai pranešė apie eksportą į ES be pažymėjimo (vadinamojo AED pažymėjimo), kuris pagal Atsinaujinančiosios energijos direktyvą yra reikalingas, kad biodyzeliną būtų galima įskaičiuoti vertinant ES taikomą degalų maišymo įpareigojimą. Komisija mano, kad šiuo pardavimu sukurta tiesioginė konkurencija su Sąjungos pramonės bendrovių, turinčių AED pažymėjimus, pardavimu, nes importuoti produktai buvo laisvoje apyvartoje, o produktų techninės specifikacijos yra tokios pačios.

(289) Komisija nustatė, kad dauguma galutinių biodyzeliną perkančių klientų nežino, kokios žaliavos naudotos gaminant, ir tuo nesidomi, bet reikalauja tam tikrą maksimalią RFT atitinkančio produkto. Temperatūros lygis svyruoja atsižvelgiant į sezoną ir klimato sąlygas. Vasaros mėnesiais ir šiltesniuose regionuose galima parduoti didesnės RFT biodyzeliną, o žiemos mėnesiais ir šaltesniuose regionuose reikalingas žemesnės RFT biodyzelinas.

([59]) Europos Sąjungos Bendrasis Teismas (toliau – Bendrasis Teismas) 2016 m. rugsėjo 15 d. priėmė sprendimus T-80/14, T-111/14 – T-121/14 (5) ir T-139/14 (6) (toliau – Bendrojo Teismo sprendimai), kuriais reglamento dėl galutinių muitų 1 ir 2 straipsniai panaikinti tiek, kiek jie taikomi minėtų bylų ieškovams (toliau – nagrinėjamieji eksportuojantys gamintojai). Europos Sąjungos Taryba iš pradžių Bendrojo Teismo sprendimus apskundė. Tačiau, Tarybai priėmus sprendimą skundus atšaukti, bylos iš Europos Sąjungos Teisingumo Teismo registro 2018 m. kovo 2 ir 5 d. išbrauktos (2018 m. vasario 15 d. Teismo pirmininko sprendimai sujungtose bylose C-602/16 P ir C-607/16 P – C-609/16 P ir 2018 m. vasario 16 d. sprendimai bylose C-603/16 P – C-606/16 P). Todėl sprendimai tapo galutiniai ir privalomi nuo jų paskelbimo datos.

(290) Kadangi gryno PME RFT yra didesnė (paprastai +13), jis paprastai maišomas su mineraliniu dyzelinu ne pats, jis dažniausiai maišomas su kitais biodyzelinais, kurių RFT yra žemesnė, kad gauto mišinio RFT būtų +5 arba 0, o tada šis mišinys maišomas su mineraliniu dyzelinu.

(291) Tai, koks PME kiekis yra mišinyje, priklauso nuo sezono ir vietos Europoje. Pietinėse Europos šalyse RFT – 5 naudojama žiemą, o + 5 vasarą. Šiaurinėse Europos šalyse RFT – 10 naudojama žiemą, o RFT 0 vasarą. Kuo aukštesnė RFT, tuo didesnę procentinę PME dalį galima įmaišyti į biodyzelinų mišinį ([60]).

(292) Siekdama apskaičiuoti, kiek kaina priverstinai sumažinta, pagal kiekvieną eksportuojantį gamintoją, Komisija pirmiausia palygino gryno alyvpalmių aliejaus biodyzelino importą iš Indonezijos ir Sąjungos pramonės bendrovių parduodamą gryną alyvpalmių aliejaus biodyzeliną.

(293) Remiantis PPO kolegijos ataskaita dėl biodyzelino iš Indonezijos ([61]), Sąjungoje parduodamos rūšies biodyzelinas tiesiogiai konkuruoja su biodyzelinu, importuojamu iš Indonezijos. Lyginant analizuota maždaug 20 proc. viso atrinktų Sąjungos gamintojų pardavimo. Remiantis PPO teismo praktika, reikalavimo, kokią konkrečią procentinę vidaus pramonės bendrovių pardavimo dalį reikia įvertinti analizuojant poveikį kainoms, nėra ([62]).

(294) PME importo ir PME pardavimo tiesioginio palyginimo rezultatą Komisija išreiškė procentine atrinktų Sąjungos gamintojų PME pardavimo apyvartos tiriamuoju laikotarpiu dalimi. Paaiškėjo, kad eksportuotojų importo iš nagrinėjamosios šalies Sąjungos rinkoje vidutinis svertinis priverstinio kainų mažinimo skirtumas buvo 6,0–11,6 proc.

(295) Likusios atrinktų Sąjungos gamintojų parduodamo biodyzelino dalies RFT yra mažesnė, tad tuos produktus galima naudoti esant žemesnei temperatūrai. Kadangi lyginant importą iš Indonezijos ir Sąjungos pramonės bendrovių pardavimą, kaip minėta pirmiau, analizuota tik apie 20 proc. atrinktų Sąjungos gamintojų pardavimo, Komisija parengė dar dviejų rūšių kainų palyginimus, kad galėtų įvertinti išvados dėl priverstinio kainų mažinimo patikimumą.

(296) Antruoju atveju Komisija palyginimą išplėtė, įtraukdama biodyzeliną, kurio RFT yra apie 0 laipsnių (toliau – FAME0), populiariausią biodyzeliną, kurį parduoda lyginti atrinkti Sąjungos gamintojai. Tuo tikslu FAME0 kainos buvo pamažintos atsižvelgiant į rinkos vertę dėl fizinių savybių skirtumo. Rinkos vertė apskaičiuota pagal FAME10 ir FAME0 kainų skirtumą Sąjungos rinkoje. Į palyginimą įtraukta 55 proc. viso Sąjungos pramonės bendrovių pardavimo. Apskaičiuota, kad priverstinis kainų sumažinimas sudaro 7,4 proc.

(297) Atliekant šį palyginimą atsižvelgta į tai, kad RFT0 – FAME0 biodyzeliną dažniausiai sudaro įvairių rūšių biodyzelino mišinys, į kurį dažnai įeina iki 20 proc. PME. Todėl Komisija nusprendė, kad FAME0 pardavimo Sąjungos rinkoje kainai įtaką daro biodyzelino, naudojamo mišiniui pagaminti, kaina, todėl tikslinga palyginti panašius produktus.

(298) Trečiuoju atveju Komisija lygino visą Indonezijos eksportuojančių gamintojų importą ir visą atrinktų Sąjungos gamintojų pardavimą, neatsižvelgdama į produkto rūšį. Atlikus šį palyginimą, apskaičiuotas priverstinis kainų sumažinimas sudaro 17,5 proc. ([63])

(299) Atliekant šį palyginimą paaiškėjo, kad PME importas iš Indonezijos subsidijuojamomis kainomis darytų poveikį daugumos Sąjungos rinkoje parduodamų mišinių kainai ją mažindamas.

(300) Taigi, visais trimis palyginimų atvejais nustatytas reikšmingas priverstinis kainų sumažinimas. Todėl, neatsižvelgdama į taikytą metodiką, Komisija preliminariai nusprendė, kad dėl Indonezijos importo Sąjungos pramonės bendrovių produktų kainos buvo labai priverstinai sumažintos.

(301) Be to, 328 konstatuojamojoje dalyje Komisija analizavo, ar subsidijuojamas importas darė spaudimą Sąjungos pramonės kainoms.

([60]) WT/DS480/R, *European Union - Anti-Dumping Measures on Biodiesel from Indonesia*, 7.152 punktas.
([61]) WT/DS480/R, *European Union - Anti-Dumping Measures on Biodiesel from Indonesia*, 7.143–7.161 punktai.
([62]) WT/DS480/R, *European Union - Anti-Dumping Measures on Biodiesel from Indonesia*, 7.160 punktas.
([63]) Byloje WT/DS480/R, 7.160 punktas, Indonezija tvirtino, kad palyginti Indonezijos importą ir RFT0 biodyzelino mišinį, kurį parduoda Sąjungos pramonės bendrovės ir kuris sudaro 37 proc. viso Sąjungos pardavimo, nepakanka. Indonezija taip pat tvirtino, kad Komisija turėjo palyginti likusio 63 proc. Sąjungos pardavimo kainas. Šis palyginimas, kaip ir kainų skirtumas, nurodytas 284 konstatuojamojoje dalyje, patvirtina, kad per TL kainos buvo stipriai priverstinai mažinamos.

4.4. **Sąjungos pramonės ekonominė padėtis**

4.4.1. *Bendrosios pastabos*

(302) Pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnio 5 dalį nagrinėjant importo dempingo kaina poveikį Sąjungos pramonei buvo įvertinti visi ekonominiai rodikliai, nagrinėjamuoju laikotarpiu turėję įtakos Sąjungos pramonės būklei.

(303) Kaip nurodyta 17–20 konstatuojamosiose dalyse, siekiant nustatyti žalos grėsmę ir neigiamą įtaką Sąjungos pramonės pardavimo kainų lygiui, parduodamam kiekiui, rinkos daliai ir pelnui, taikytas atrankos metodas.

(304) Siekdama nustatyti žalą, Komisija atskirai nagrinėjo makroekonominius ir mikroekonominius žalos rodiklius. Makroekonominius rodiklius Komisija įvertino remdamasi atrinktų Sąjungos gamintojų atsakymais į klausimyno klausimus ir Europos biodyzelino tarybos (EBB) pateikta informacija.

(305) Komisija tikrino Europos biodyzelino tarybos pateiktų duomenų rinkimo metodiką ir tai, kiek informacija yra pagrįsta tinkamais dokumentais bei mokslinių tyrimų procedūromis.

(306) Nustatyta, kad abu duomenų rinkiniai atspindi Sąjungos pramonės ekonominę padėtį.

(307) Makroekonominiai rodikliai – tai gamyba, gamybos pajėgumai, pajėgumų naudojimas, pardavimo apimtis, rinkos dalis, augimas, užimtumas, našumas, subsidijavimo suma ir atsigavimas po buvusio subsidijavimo arba dempingo.

(308) Mikroekonominiai rodikliai – tai vidutinės vieneto kainos, vieneto sąnaudos, darbo sąnaudos, atsargos, pelningumas, pinigų srautas, investicijos, investicijų grąža ir pajėgumas padidinti kapitalą.

4.4.2. *Makroekonominiai rodikliai*

4.4.2.1. Gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas

(309) Visos Sąjungos gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimo raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

8 lentelė

Gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas

	2015 m.	2016 m.	2017 m.	TL
Gamybos pajėgumai (tonomis)	16 009 878	16 561 814	16 594 853	17 031 230
Indeksas	*100*	*103*	*104*	*106*
Pajėgumų naudojimas	74 %	72 %	79 %	77 %

Šaltinis: EBB.

(310) Dėl didėjančios paklausos gamybos pajėgumai nagrinėjamuoju laikotarpiu pamažu didėjo. Tačiau, kadangi Sąjungos pramonė tegalėjo labai ribotai pasinaudoti rinkos augimu, nes labai išaugo subsidijuojamas importas, ypač tiriamuoju laikotarpiu, gamybos pajėgumai didėjo daug mažiau nei augo paklausa.

(311) Su pajėgumais susijusius duomenis, panašiai kaip informaciją apie gamybą (309 konstatuojamoji dalis), EBB renka iš savo narių, įskaitant nacionalines asociacijas, o informaciją apie ne narių pajėgumus ji renka iš kitų viešai prieinamų šaltinių.

(312) Į su gamybos pajėgumais susijusius skaičius neįtraukta daug nepanaudotais laikomų pajėgumų. EBB paaiškino, kad kai kurios įrengtos biodyzelino gamyklos kelerius metus nebuvo naudojamos, todėl turėtų būti laikomos ilgą laiką nenaudojamomis. Šiose gamyklose, nors jos formaliai įrengtos, gamybą būtų galima pradėti tik investavus į techninį pritaikymą ir tik po ilgo laikotarpio.

(313) Sąjungos pramonės pajėgumų naudojimas nagrinėjamuoju laikotarpiu padidėjo 3 procentiniais punktais nuo 74 iki 77 proc. Didžiausią pajėgumų naudojimo lygį pramonė pasiekė 2017 m. ir tiriamuoju laikotarpiu.

4.4.2.2. Pardavimo apimtis ir rinkos dalis

(314) Sąjungos pramonės pardavimo apimties ir rinkos dalies raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

9 lentelė

Pardavimo apimtis ir rinkos dalis

	2015 m.	2016 m.	2017 m.	TL
Pardavimo apimtis Sąjungos rinkoje (tonomis)	11 305 117	10 920 665	13 004 462	12 741 791
Indeksas	*100*	*97*	*115*	*113*
Rinkos dalis	95,9 %	95,5 %	91,6 %	81,5 %

Šaltinis: EBB, statistiniai importo ir eksporto duomenys.

(315) 2015–2016 m. Sąjungos pardavimas sumažėjo, o 2017 m. padidėjo, tačiau vėliau, tiriamuoju laikotarpiu, šiek tiek sumažėjo.

(316) Pardavimui poveikį daro tie patys veiksniai, kaip Sąjungos suvartojimui. 2015–2016 m. importas didelės įtakos pardavimo lygiui neturėjo, todėl pardavimo lygis ir rinkos dalis išliko gana stabilūs.

(317) 2018 m. rinkos padėtis pasikeitė, kai importui iš Indonezijos panaikinti muitai. Panaikinus muitus, Sąjungos pramonė prarado didelę rinkos dalį, palyginti su 2016 m. (beveik 15 proc.), ypač nuo 2017 m. iki tiriamojo laikotarpio.

4.4.2.3. Augimas

(318) Nors nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos rinka išaugo 33 proc., Sąjungos pramonės pardavimo kiekis ir gamyba padidėjo atitinkamai tik 13 ir 11 proc. Todėl tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonė tegalėjo labai nedaug pasinaudoti rinkos augimo pranašumais, nes didelę dalį šio augimo absorbavo padidėjęs subsidijuojamo importo iš Indonezijos kiekis.

4.4.2.4. Užimtumas ir našumas

(319) Užimtumo ir našumo raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

10 lentelė

Užimtumas ir našumas

	2015 m.	2016 m.	2017 m.	TL
Darbuotojų skaičius	2 763	2 762	2 733	2 841
Indeksas	*100*	*100*	*99*	*103*
Našumas (tonomis vienam darbuotojui)	4 267	4 329	4 782	4 625
Indeksas	*100*	*101*	*112*	*108*

Šaltinis: EBB.

(320) Užimtumas Sąjungos pramonės sektoriuje išliko stabilus visą nagrinėjamąjį laikotarpį. 2016 ir 2017 m. našumas šiek tiek padidėjo, bet vėliau sumažėjo 4 procentiniais punktais.

4.4.2.5. Kompensuotinų subsidijų sumos dydis ir atsigavimas po ankstesnio subsidijavimo arba dempingo

(321) Subsidijuojamo importo iš Indonezijos poveikis Sąjungos pramonei, atsižvelgiant į didelę šio importo apimtį ir mažas kainas, greičiausiai bus didelis.

(322) 2013 m. lapkričio 26 d. ES nustatė galutinius antidempingo muitus iš Indonezijos importuojamam biodyzelinui. Muitai buvo nuo 8,8 iki 20,5 proc.

(323) Kaip nurodyta 282 konstatuojamojoje dalyje, šie antidempingo muitai 2018 m. kovo mėn. buvo panaikinti, todėl importas iš Indonezijos ėmė labai didėti. Kaip pažymėta 280 konstatuojamojoje dalyje, per tiriamąjį laikotarpį (beveik vien per antrąją jo pusę) Indonezijos importui tenkanti rinkos dalis pasiekė 3,3 proc.

(324) Kadangi importas mažomis kainomis didėjo, Sąjungos pramonės bendrovių kainos buvo priverstinai labai sumažintos arba joms buvo daromas spaudimas, todėl Sąjungos pramonė prarado tam tikrą rinkos dalį ir negalėjo pasinaudoti rinkos augimo teikiamomis galimybėmis.

4.4.3. *Mikroekonominiai rodikliai*

4.4.3.1. Kainos ir kainoms poveikį darantys veiksniai

(325) Atrinktų Sąjungos gamintojų vidutinių svertinių vieneto pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje kainų raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

11 lentelė

Pardavimo kainos Sąjungoje

	2015 m.	2016 m.	2017 m.	TL
Vidutinė vieneto pardavimo kaina visoje Sąjungos rinkoje (EUR už toną)	715	765	832	794
Indeksas	*100*	*107*	*116*	*111*
Vieneto gamybos sąnaudos (EUR / t)	728	767	827	791
Indeksas	*100*	*105*	*114*	*109*

Šaltinis: atrinkti Sąjungos gamintojai.

(326) Atrinktų Sąjungos gamintojų pardavimo nesusijusiems pirkėjams vidutinė svertinė vieneto kaina 2015–2017 m. padidėjo 16 proc. Vėliau, nuo 2017 m. iki tiriamojo laikotarpio kainos sumažėjo 5 procentiniais punktais.

(327) Atrinktų Sąjungos gamintojų vieneto gamybos sąnaudos atitiko kainų tendenciją ir 2015–2017 m. padidėjo 14 proc. Vėliau, nuo 2017 m. iki tiriamojo laikotarpio sąnaudos sumažėjo 5 procentiniais punktais.

(328) Biodyzelino rinka yra kainoms jautri biržos prekių rinka. Kai tokioje biržos prekės rinkoje kaina priverstinai sumažinama apie 10 proc., tai daro reikšmingą poveikį – kyla spaudimas mažinti kainas. Dėl tokio spaudimo kainoms Sąjungos pramonė negalėjo pasinaudoti tiriamuoju laikotarpiu sumažėjusiomis sąnaudomis, nes šį sąnaudų sumažėjimo poveikį turėjo išnaudoti tam, kad galėtų sumažinti kainas pirkėjams ir neprarastų dar didesnės rinkos dalies.

(329) Dėl to, kadangi dėl didelės importo mažomis subsidijuojamomis kainomis apimties buvo daromas spaudimas kainoms, Sąjungos pramonė negalėjo pagerinti nepatenkinamo pelno dydžio, nors rinkos padėtis kitais atžvilgiais buvo palanki.

4.4.3.2. Darbo sąnaudos

(330) Atrinktų Sąjungos gamintojų vidutinių darbo sąnaudų raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

12 lentelė

Vieno darbuotojo vidutinės darbo sąnaudos

	2015 m.	2016 m.	2017 m.	TL
Vieno darbuotojo vidutinės darbo sąnaudos (EUR)	71 573	65 237	65 874	65 730
Indeksas	*100*	*91*	*92*	*92*

Šaltinis: atrinkti Sąjungos gamintojai.

(331) 2015–2016 m. vidutinės darbo sąnaudos sumažėjo, o vėliau iki tiriamojo laikotarpio pabaigos iš esmės nekito.

4.4.3.3. Atsargos

(332) Atrinktų Sąjungos gamintojų atsargų raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

13 lentelė

Atsargos

	2015 m.	2016 m.	2017 m.	TL
Laikotarpio pabaigos atsargos (tonomis)	85 725	92 291	87 864	88 457
Indeksas	*100*	*108*	*102*	*103*

Šaltinis: atrinkti Sąjungos gamintojai.

(333) Atrinktų Sąjungos gamintojų atsargų lygis nagrinėjamuoju laikotarpiu buvo gana stabilus. Kadangi nagrinėjamasis produktas parduodamas nesupakuotas, per vieną kartą gali būti pristatomas didelis daugiau kaip 10 000 tonų kiekis ir tai gali padaryti didelį poveikį atsargų lygiui, priklausomai nuo konkrečios sandorio datos. Taigi atsargų lygis Sąjungos pramonei yra mažiau reikšmingas rodiklis.

4.4.3.4. Pelningumas, pinigų srautas, investicijos, investicijų grąža ir pajėgumas didinti kapitalą

(334) Atrinktų Sąjungos gamintojų pelningumo, pinigų srauto, investicijų ir investicijų grąžos raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

14 lentelė

Pelningumas, pinigų srautas, investicijos ir investicijų grąža

	2015 m.	2016 m.	2017 m.	TL
Pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje pelningumas (procentinė pardavimo apyvartos dalis)	– 0,1 %	0,9 %	0,8 %	0,8 %
Indeksas	*– 100*	*900*	*800*	*824*
Pinigų srautas (EUR)	23 004 159	26 458 832	35 102 719	26 286 866
Indeksas	*100*	*115*	*153*	*114*

	2015 m.	2016 m.	2017 m.	TL
Investicijos (EUR)	19 697 707	8 039 845	38 946 892	13 265 279
Indeksas	*100*	*41*	*198*	*67*
Investicijų grąža	– 3 %	18 %	16 %	17 %
Indeksas	*– 100*	*600*	*533*	*573*

Šaltinis: atrinkti Sąjungos gamintojai.

(335) Atrinktų trijų Sąjungos gamintojų pelningumą Komisija nustatė panašaus produkto pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje grynąjį pelną neatskaičius mokesčių išreiškusi šio pardavimo apyvartos procentine dalimi. Pelningumas grindžiamas parduotų prekių sąnaudomis.

(336) Per visą nagrinėjamąjį laikotarpį pelno beveik negauta, nes pelnas sudarė mažiau kaip 1 proc. apyvartos.

(337) Nepaisant žemo pelno lygio, Sąjungos pramonės veiklos pinigų srautai per visą nagrinėjamąjį laikotarpį buvo teigiami. Pramonė galėjo pati finansuoti savo veiklą.

(338) Visą nagrinėjamąjį laikotarpį Sąjungos pramonės bendrovės ir toliau investavo. Visą laikotarpį investicijos labai svyravo, o didžiausias jų lygis pasiektas 2017 m.

(339) Investicijų grąža yra pelnas, išreikštas kaip investicijų grynosios balansinės vertės procentinė dalis. Laikotarpiu nuo 2016 m. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos investicijų grąža buvo maža, tačiau teigiama, o pramonės sektorius buvo pelningas.

(340) Sąjungos pramonės finansinės veiklos rezultatai pagal pelną tiriamuoju laikotarpiu ribojo jos galimybes didinti kapitalą.

4.4.4. *Išvada dėl žalos*

(341) Visą nagrinėjamąjį laikotarpį iki 2018 m. kovo mėn., kai buvo panaikinti taikyti antidempingo muitai, importas iš Indonezijos buvo nedidelis. Dėl to tiriamuoju laikotarpiu importas reikšmingai išaugo iki 3,3 proc.

(342) Nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos suvartojimas pastoviai augo – per visą laikotarpį padidėjo 33 proc. Sąjungos pramonės gamybos ir pardavimo apimtis šią teigiamą tendenciją atitiko tik iš dalies – per tą laikotarpį padidėjo, atitinkamai, tik 11 ir 13 proc. Dėl to importas, įskaitant importą iš Indonezijos, užėmė didesnę rinkos dalį.

(343) Nagrinėjamojo laikotarpio žalos rodikliai nevienareikšmiai. Sąjungos pramonės sektoriaus gamyba ir pardavimas tam tikra apimtimi atitiko rinkos paklausą, tačiau nagrinėjamojo laikotarpio pabaigoje pasireiškusio rinkos augimo teikiamomis galimybėmis tebuvo galima pasinaudoti labai ribotai.

(344) Investicijos svyravo visą nagrinėjamąjį laikotarpį. Sąjungos pramonės sektoriaus darbuotojų skaičius per visą nagrinėjamąjį laikotarpį išliko stabilus, o gamybai plečiantis, vienam darbuotojui tenkantis našumas didėjo.

(345) Tačiau Sąjungos pramonės sektoriaus pelningumas nagrinėjamuoju laikotarpiu išliko mažas. Iš to matyti, kad Sąjungos pramonė nepajėgė pasiekti įprastinės pelningos veiklos lygio.

(346) Nors pardavimas ir gamyba dėl didėjančio suvartojimo didėjo, Sąjungos pramonės ekonominės padėties gerėjimo požymių nebuvo matyti. Nedarydama išvadų dėl materialinės žalos tiriamuoju laikotarpiu, Komisija nagrinės, ar bent kyla šios žalos grėsmė.

5. **ŽALOS GRĖSMĖ**

5.1. **Įžanga**

(347) Pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnio 8 dalį Komisija nagrinėjo, ar dėl subsidijuoto importo iš Indonezijos Sąjungos pramonei kyla materialinės žalos grėsmė.

(348) Pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnio 8 dalies antrą pastraipą analizuodama materialinės žalos Sąjungos pramonei grėsmę Komisija vertino šiuos veiksnius:

— aptariamos (-ų) subsidijos (-ų) pobūdį ir galimą jos (jų) poveikį prekybai,

— spartų subsidijuojamo importo į Sąjungos rinką didėjimo tempą, rodantį, kad importas gali iš esmės padidėti,

— pakankamą laisvai eksportuotojo disponuojamą pajėgumą arba neišvengiamai išaugsiantį tokį pajėgumą, rodantį labai padidėsiančią subsidijuoto eksporto į Sąjungą tikimybę, atsižvelgiant į kitų eksporto rinkų, galinčių absorbuoti bet kokį papildomą eksportą, prieinamumą;

— tai, ar importas įvežamas kainomis, kurios gerokai priverstinai mažintų kainas arba trukdytų kainoms kilti, kaip atsitiktų kitomis aplinkybėmis, ir tikriausiai padidintų tolesnio importo paklausą, ir

— atsargų lygį.

5.2. **Aptariamos (-ų) subsidijos (-ų) pobūdis ir dėl jo tikėtinai atsirasiantis poveikis prekybai**

(349) 263 konstatuojamojoje dalyje Komisija padarė preliminarią išvadą, kad kompensuotinų subsidijų pagal pagrindinio reglamento nuostatas būta. Iš šių subsidijų matyti, kad nagrinėjamojo produkto importui buvo teikiama vyriausybės parama. Tiriamuoju laikotarpiu nustatytas didelis priverstinis kainų mažinimas ir spaudimas kainoms artimoje ateityje tikriausiai darys dar didesnį neigiamą poveikį Sąjungos pramonės ekonominei padėčiai, kuri, kaip pastebėta dar tiriamuoju laikotarpiu, yra sudėtinga.

(350) Be to, kaip paaiškinta 203 konstatuojamojoje dalyje, Indonezijos vyriausybės priemonėmis, kuriomis remiama vietos biodyzelino pramonė, dėl mažesnių NAA įsigijimo išlaidų užtikrinama, kad biodyzelino eksportas išliktų labai konkurencingas (kitaip nei Sąjungos gamintojų, kurie neturi galimybės pasinaudoti tokiomis mažomis kainomis). Todėl galima prognozuoti, kad subsidijuojamas nagrinėjamojo produkto importas dėl Indonezijos vyriausybės paramos priemonių pobūdžio toliau darys neigiamą poveikį Sąjungos pramonės ekonominei padėčiai.

5.3. **Spartus subsidijuojamo importo į Sąjungos rinką didėjimo tempas, rodantis, kad importas gali iš esmės padidėti**

(351) Staigus ir reikšmingas biodyzelino importo iš Indonezijos į Sąjungos rinką padidėjimas nuo 2018 m. kovo mėn. ir antidempingo muitų panaikinimas nuo to paties mėnesio yra akivaizdžiai susiję dalykai. Tai rodo Indonezijos eksportuojančių gamintojų gebėjimą greitai reaguoti į kintančias rinkos sąlygas.

(352) Komisijos nuomone, atsižvelgiant į Sąjungos rinkos patrauklumą Indonezijos eksportui ir į tai, kad 2018 m. kovo mėn. panaikinus antidempingo muitus biodyzelino importo iš Indonezijos apimtis labai padidėjo, tikėtina, kad importas toliau didės.

5.4. **Pajėgumai, kuriais pakankami laisvai disponuojama, ir trečiųjų šalių absorbavimo pajėgumai**

(353) Remiantis Indonezijos vyriausybės pateikta informacija, Indonezijos biodyzelino gamintojų gamybos pajėgumai yra daug didesni už vidaus rinkos paklausą – ją viršija maždaug 300 proc. Daugiau kaip pusė gamybos pajėgumų neišnaudojami, tad Indonezijos gamintojai, norėdami, kad dabar menkai išnaudojami gamybos pajėgumai būtų naudojami daugiau, turės vykdyti eksportą.

(354) Apskaičiuota, kad nepanaudoti Indonezijos biodyzelino gamintojų pajėgumai tiriamuoju laikotarpiu sudarė apie 40 proc. ES suvartojimo. Šis rodiklis apskaičiuotas remiantis patikrinta Indonezijos vyriausybės pateikta informacija.

(355) 2017 m. lapkričio mėn. JAV nustatė laikinuosius antidempingo muitus ir kompensacinius muitus iš Indonezijos importuojamam biodyzelinui. Beveik tokie patys galutiniai muitai (92–277 proc. antidempingo muitai ir 34–65 proc. kompensaciniai muitai) nustatyti 2018 m. balandžio mėn.

(356) JAV nustatytų muitų dydis rodo, kad ši rinka laisvų Indonezijos gamybos pajėgumų absorbuoti negalės. Kitų eksporto rinkų, kurios galėtų absorbuoti labai didelius nepanaudotus Indonezijos gamybos pajėgumus, nėra žinoma, nes JAV ir Sąjungai kartu tenka apie du trečdalius pasaulinio biodyzelino suvartojimo.

(357) Kadangi kitų nemažų rinkų Indonezijos gamintojai neturi, jie greičiausiai savo nepanaudotus gamybos pajėgumus nukreips į Sąjungos rinką, tad Sąjungos pramonei žala bus daroma ir toliau.

5.5. **Subsidijuojamo importo kainos lygis**

(358) Per tiriamąjį laikotarpį iš Indonezijos į Sąjungos rinką patekęs biodyzelinas buvo importuotas už daug mažesnes negu Sąjungos pramonės taikomas kainas. Kaip paaiškinta 294 konstatuojamojoje dalyje, Komisija nustatė, kad priverstinio kainų mažinimo svertinis vidurkis tiriamuoju laikotarpiu buvo 6,0–11,6 proc. Palyginus visų kategorijų produktus, taip pat matyti, kad priverstinis kainų mažinimas sudaro 15–17,5 proc.

5.6. **Atsargų lygis**

(359) Atrinktų Sąjungos gamintojų atsargų lygio pokyčiai išsamiai aprašyti 332 konstatuojamojoje dalyje. Nagrinėjamasis produktas parduodamas nesupakuotas, todėl, kaip paaiškinta, analizuojant žalos grėsmę, atsargų lygis yra mažiau reikšmingas rodiklis.

5.7. **Išvada**

(360) Atsižvelgdama į 348 konstatuojamojoje dalyje išvardytų žalos grėsmės veiksnių analizę, Komisija padarė išvadą, kad nestabili Sąjungos pramonės ekonominė padėtis dėl neišvengiamo nuolatinio subsidijuojamo biodyzelino importo iš Indonezijos gali pablogėti. Tai patvirtina preliminarią išvadą dėl žalos grėsmės, padarytą pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnio 8 dalį.

6. **PRIEŽASTINIS RYŠYS**

6.1. **Subsidijuojamo importo poveikis**

(361) Kaip nurodyta 280 konstatuojamojoje dalyje, 2015–2017 m. ir pirmaisiais tiriamojo laikotarpio mėnesiais importas iš Indonezijos į Sąjungą buvo labai mažas. Tačiau per antrąją tiriamojo laikotarpio pusę importas labai padidėjo. Kaip pažymėta 280 konstatuojamojoje dalyje, Indonezijos importui tiriamuoju laikotarpiu teko 3,3 proc. rinkos dalis. Kaip matyti iš 294 konstatuojamosios dalies, dėl Indonezijos biodyzelino importo Sąjungos pramonės kainos tiriamuoju laikotarpiu buvo priverstinai sumažintos bent 6,0–11,6 proc. Priklausomai nuo taikomos metodikos, priverstinio kainų mažinimo rodiklis gali būti dar didesnis. Komisija taip pat nustatė, kad dėl Indonezijos biodyzelino importo Sąjungos pramonės kainoms tiriamuoju laikotarpiu buvo daromas spaudimas.

(362) Dėl labai ir staigiai padidėjusio subsidijuojamo Indonezijos biodyzelino importo ir dėl to, kad biodyzelino kainos buvo mažesnės už Sąjungos pramonės nustatytas kainas, Sąjungos pramonės rinkos dalis tiriamuoju laikotarpiu sumažėjo ir Sąjungos pramonė negalėjo pagerinti nepatenkinamo pelno dydžio, nors rinkos padėtis kitais atžvilgiais buvo palanki.

(363) Todėl Komisija padarė išvadą, kad minėtas subsidijuojamas importas padarė neigiamą poveikį Sąjungos pramonės padėčiai.

(364) Be to, Indonezijos biodyzelino gamintojai ne tik turi daug nepanaudotų pajėgumų, kuriuos gali nukreipti į Sąjungą, bet ir negalėdami patekti į antrą pagal dydį Indonezijos eksporto rinką, t. y. JAV, perteklinę produkciją, kuri sudaro 40 proc. pasaulinio suvartojimo, iš Indonezijos nukreipė į Sąjungą. Taigi, Sąjungos pramonės nenaudai, Sąjunga tapo viena patraukliausių subsidijuojamo Indonezijos biodyzelino importo rinkų.

(365) Todėl Komisija nusprendė, kad dėl subsidijuojamo Indonezijos biodyzelino importo kyla materialinės žalos grėsmė Sąjungos pramonei.

6.2. **Kiti žinomi veiksniai**

(366) Komisija taip pat nagrinėjo, ar kiti žinomi veiksniai atskirai arba kartu gali silpninti priežastinį nustatyto subsidijuojamo importo ir preliminariai nustatytos žalos grėsmės ryšį taip, kad tas ryšys nebebūtų realus ir didelis.

6.2.1. *Importas iš trečiųjų šalių*

(367) Be importo iš Indonezijos, nagrinėjamuoju laikotarpiu nemaža rinkos dalis teko importui iš kitų trijų šalių: Argentinos, Malaizijos ir Kinijos Liaudies Respublikos (toliau – KLR). Importo iš kitų trečiųjų šalių apimties raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

15 lentelė

Importas iš trečiųjų šalių

Šalis		2015 m.	2016 m.	2017 m.	TL
Argentina	Apimtis (tonomis)	31 340	0	394 005	1 525 081
	Indeksas	*100*	*0*	*1 257*	*4 866*
	Rinkos dalis	0,3 %	0 %	2,8 %	9,8 %
	Vidutinė kaina	633	0	636	621
Malaizija	Apimtis (tonomis)	349 571	273 427	378 395	404 058
	Indeksas	*100*	*78*	*108*	*116*
	Rinkos dalis	3,0 %	2,4 %	2,7 %	2,6 %
	Vidutinė kaina	880	975	1 007	899
KLR	Apimtis (tonomis)	1 159	38 496	217 313	272 146
	Indeksas	*100*	*3 320*	*18 742*	*23 472*
	Rinkos dalis	0 %	0,3 %	1,5 %	1,7 %
	Vidutinė kaina	818	763	812	778
Visos kitos šalys, išskyrus Argentiną, Malaiziją ir KLR	Apimtis (tonomis)	90 620	169 864	181 209	174 938
	Indeksas	*100*	*187*	*200*	*193*
	Rinkos dalis	0,8 %	1,5 %	1,3 %	1,1 %
	Vidutinė kaina	771	789	894	852

Šaltinis: „Surveillance 2“ duomenų bazė.

(368) 2017 m. importas iš Argentinos užėmė 2,8 proc. rinkos dalį, o tiriamuoju laikotarpiu padidėjo beveik iki 10 proc. Dėl šio importo tyrimas atliktas anksčiau. Remiantis tyrimo rezultatais, nustatytas galutinis kompensacinis muitas ([64]), 2019 m. vasario mėn. priimti įsipareigojimo pasiūlymai ([65]). Atliekant tyrimą išsiaiškinta, kad tuo atveju dėl subsidijuojamo importo Sąjungos pramonei iki tiriamojo laikotarpio pabaigos, t. y. iki 2017 m. pabaigos, kilo materialinės žalos grėsmė.

([64]) 2019 m. vasario 11 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2019/244, kuriuo importuojamam Argentinos kilmės biodyzelinui nustatomas galutinis kompensacinis muitas (OL L 40, 2019 2 12, p. 1).

([65]) 2019 m. vasario 11 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2019/245, kuriuo priimami įsipareigojimo pasiūlymai, pateikti importuojamam Argentinos kilmės biodyzelinui nustačius galutinius kompensacinius muitus (OL L 40, 2019 2 12, p. 71).

(369) Iš dalies dėl importo iš Argentinos pablogėjo žalos rodikliai, tai yra, Sąjungos pramonė tiriamuoju laikotarpiu prarado dalį rinkos ir negalėjo visapusiškai išnaudoti suvartojimo augimo Sąjungoje teiktų galimybių. Tiksliau, importo iš Indonezijos vidutinė kaina, kuri tiriamuoju laikotarpiu buvo 671 EUR už toną, buvo didesnė už importo iš Argentinos kainą, kuri tiriamuoju laikotarpiu buvo 621 EUR už toną.

(370) Tačiau Argentinos importo darytos žalos grėsmė, įskaitant labai mažas kainas, praeityje buvo mažinta nustatant kompensacinius muitus ir 2019 m. vasario mėn. priimant įsipareigojimo pasiūlymus. Todėl nuo to laiko Indonezijos importas tapo pagrindine žalos Sąjungos pramonei grėsmės priežastimi, o Argentinos importas nesilpnina priežastinio ryšio tarp subsidijuojamo importo ir materialinės žalos grėsmės taip, kad tas ryšys nebebūtų realus arba didelis.

(371) Importas iš Malaizijos visą nagrinėjamąjį laikotarpį buvo stabilus, jam teko 2,4–3,0 proc. rinkos dalis, o kainos buvo daug didesnės (899 EUR už toną) už Indonezijos kainas (671 EUR už toną) ir net didesnės už Sąjungos pardavimo kainas. Todėl dėl jų priežastinis ryšys nesusilpnėja.

(372) Importas iš KLR nagrinėjamuoju laikotarpiu pastoviai augo, o tiriamuoju laikotarpiu jam teko 1,7 proc. rinkos dalis. Tačiau importas iš KLR pagal apimtį yra daug mažesnis už importą iš Indonezijos, o importo iš KLR kainos yra daug didesnės (778 EUR už toną) už Indonezijos kainas (671 EUR už toną). Todėl dėl jų priežastinis ryšys nesusilpnėja.

(373) Importas iš kitų trečiųjų šalių, išskyrus Argentiną, Indoneziją, KLR ir Malaiziją, niekada neviršijo bendros 1,5 proc. rinkos dalies. Todėl nė viena iš tų šalių nebūtų galėjusi padaryti didelės įtakos Sąjungos pramonei, ypač atsižvelgiant į ribotą šio importo kiekį.

(374) Remdamasi pirmiau išdėstyta analize, Komisija padarė išvadą, kad tiriamuoju laikotarpiu importas iš kitų šalių nesilpnino priežastinio ryšio tarp subsidijuojamo importo ir žalos Sąjungos pramonei grėsmės.

6.2.2. *Sąjungos pramonės eksportas*

(375) Nagrinėjamuoju laikotarpiu biodyzelino neimportavo nė vienas iš atrinktų Sąjungos gamintojų. Todėl toliau pateikti eksporto statistiniai duomenys pagrįsti Eurostato duomenimis ir jie atspindi visos Sąjungos pramonės padėtį. Šie duomenys – tai paskelbti biodyzelino eksporto iš ES (pagal KN kodus 3826 00 10 ir 3826 00 90) duomenys:

16 lentelė

Sąjungos pramonės eksportas

	2015 m.	2016 m.	2017 m.	TL
Eksporto apimtis (tonomis)	199 740	336 394	323 085	462 368
Indeksas	*100*	*168*	*162*	*231*

Šaltinis: Eurostatas.

(376) Sąjungos pramonės eksporto lygis buvo nedidelis. Nė vienais nagrinėjamojo laikotarpio metais jis neviršijo 4 proc. viso pardavimo. Sąjungos pramonės eksporto veikla negalėjo susilpninti subsidijuojamo importo ir žalos grėsmės priežastinio ryšio.

6.3. **Išvada**

(377) Komisija nustatė, kad subsidijuojamo importo iš Indonezijos didėjimas nagrinėjamuoju laikotarpiu ir didelės žalos grėsmė buvo tarpusavyje susiję.

(378) Komisija nustatė visų žinomų veiksnių poveikį Sąjungos pramonės padėčiai ir atskyrė jį nuo subsidijuojamo importo iš Indonezijos žalingo poveikio.

(379) Komisija nustatė, kad dėl kitų išskirtų veiksnių, pvz., importo iš kitų trečiųjų šalių ir Sąjungos pramonės bendrovių eksporto veiklos (nei dėl pavienių veiksnių, nei dėl jų bendrai), priežastinis ryšys nesusilpnėjo. Komisija pažymi, kad, nors subsidijuojamas importas iš Argentinos tiriamuoju laikotarpiu ir iškart jam pasibaigus taip pat kėlė žalos grėsmę, šis klausimas išspręstas 2019 m. vasario mėn. nustačius kompensacinius muitus ir priėmus įsipareigojimo pasiūlymus.

(380) Iš tikrųjų importas iš Indonezijos po 2019 m. vasario mėn. toliau didėjo, o tai rodo, kad jis yra pagrindinė žalos grėsmės priežastis:

17 lentelė

Importo iš Indonezijos apimtis (tonomis) po tiriamojo laikotarpio

	2018 10	2018 11	2018 12	2019 1	2019 2	2019 3	2019 4	2019 5
Importas iš Indonezijos (tonomis)	53 204	7 020	78 866	63 409	41 757	129 511	113 831	56 283

Šaltinis: „Surveillance 2“ duomenų bazė.

7. **SĄJUNGOS INTERESAI**

(381) Remdamasi pagrindinio reglamento 31 straipsniu Komisija nagrinėjo, ar, nepaisant išvados dėl žalingo subsidijavimo, galima padaryti aiškią išvadą, kad šiuo atveju kompensuotinų subsidijų dydį atitinkančių kompensacinių priemonių nustatymas neatitiktų Sąjungos interesų. Sąjungos interesus Komisija nustato analizuodama visus susijusius interesus, įskaitant Sąjungos pramonės, importuotojų ir vartotojų interesus.

7.1. **Sąjungos pramonės interesai**

(382) Biodyzelinas yra labai svarbus mažinant išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį ir gerinant energijos tiekimo tvarumą Europos Sąjungoje.

(383) Sąjungos pramonė daugiausia naudoja Sąjungos žemės ūkio sektoriuje pagamintas žaliavas. Pradinės gamybos grandies žemės ūkio aliejaus sektorius taip pat labai priklauso nuo biodyzelino pramonės. Todėl biodyzelino importas iš Indonezijos turėtų įtakos ne tik biodyzelino pramonei, bet ir Sąjungos žemės ūkio sektoriui.

(384) Komisija nustatė, kad Sąjungos pramonės padėtis yra nestabili todėl, kad pramonė dar neatsigavo nuo anksčiau patirto dempingo. Todėl Komisija padarė preliminarią išvadą, kad priemonių nustatymas atitiktų Sąjungos pramonės interesus.

7.2. **Nesusijusių importuotojų interesai**

(385) Kaip nurodyta 22 konstatuojamojoje dalyje, Komisijos išsiųstą klausimyną užpildė tik du nesusiję importuotojai. Abu importuotojai nurodė nepritariantys priemonių nustatymui. Importuotojas „Gunvor“ pateikė pastabą, kad Sąjungos pramonės padėtį lemia neefektyvi gamybos sistema ir valdymas.

(386) Komisija nustatė, kad biodyzelino importuotojai, įskaitant dvi bendradarbiaujančias bendroves, labai dažnai Sąjungos rinkoje veikia kaip prekiautojai, kurie ne tik importuoja ir eksportuoja biodyzeliną visame pasaulyje, bet ir prekiauja iš Sąjungos gamintojų pirktu biodyzelinu. Abu bendradarbiaujantys importuotojai perka biodyzeliną iš Indonezijos, kitų trečiųjų šalių ir Sąjungos pramonės. Todėl vykdydami savo veiklą jie tik tam tikru mastu yra priklausomi nuo iš Indonezijos tiekiamo biodyzelino.

(387) Vis dėlto Sąjungos gamintojai, ypač stambesnieji, dažnai naudojasi savo platinimo kanalais. Todėl Komisija mano, kad importo, kuriam būtų taikomos priemonės, lygio importuotojai negalėtų visiškai pakeisti iš Sąjungos gamintojų pirktu biodyzelinu.

(388) Todėl Komisija padarė išvadą, kad muitų nustatymas neatitiktų importuotojų interesų. Vis dėlto galimą neigiamą poveikį importuotojams galėtų iš dalies atsverti padidėjusi iš Sąjungos pramonės nupirkto biodyzelino prekybos apimtis.

7.3. **Naudotojų ir vartotojų interesai**

(389) Per tyrimą nebendradarbiavo nė vienas naudotojas ar vartotojas, nors pranešime apie inicijavimą jie buvo specialiai kviesti tai daryti.

(390) Dyzelino gamintojai, t. y. naftos perdirbimo bendrovės, perka importuotą arba Sąjungos pramonės pagamintą biodyzeliną. Dėl 273 ir 274 konstatuojamosiose dalyse nurodytų teisinių reikalavimų naftos perdirbimo bendrovės turi į rinkoje parduodamą mineralinį dyzeliną įmaišyti biodyzelino.

(391) Todėl, nustačius priemones, padidėjusios dyzelino kainos turėtų įtakos būtent galutiniams vartotojams. Mineralinio dyzelino kaina – su retomis išimtimis – yra mažesnė už biodyzelino kainą. Kadangi biodyzelino į mineralinį dyzeliną paprastai įmaišoma ne daugiau kaip 10 proc., biodyzelino kainos padidėjimo sukeliamas neigiamas poveikis sumenksta ir nėra perkeliamas vartotojams.

7.4. **Iškraipomasis subsidijų poveikis prekybai ir veiksmingos konkurencijos atkūrimas**

(392) Pagal pagrindinio reglamento 31 straipsnio 1 dalį ypatingas dėmesys skiriamas būtinybei pašalinti žalą darančio subsidijavimo iškraipomąjį poveikį prekybai ir atkurti veiksmingą konkurenciją.

(393) Atliekant tyrimą, nustatyta, kad Indonezijos gamintojai didelę dalį subsidijuojamo biodyzelino parduoda Sąjungos rinkoje dirbtinai mažomis kainomis. Jeigu tokia padėtis tęsis, Indonezijos eksportuotojai tebeturės nesąžiningai įgytą pranašumą, o Sąjungos pramonės padėtis, kuri ir taip yra pažeidžiama, blogės toliau. Dėl to subsidijuojamo Indonezijos importo iškraipomasis poveikis prekybai ilgainiui didės ir Sąjungos pramonė neteks galimybių veikti vienodomis sąlygomis.

7.5. **Išvada dėl Sąjungos interesų**

(394) Komisija padarė preliminarią išvadą, kad, nustačius muitus, padidėtų kainos vartotojams. Vis dėlto, kadangi biodyzelino galutiniame vartotojų įsigyjamame produkte yra nedaug (paprastai ne daugiau kaip 10 proc.), šis neigiamas poveikis dyzelinių degalų kainai sudarytų tik labai nedidelę proporcinę dalį, palyginti su tiesioginiu biodyzelino kainos pokyčiu.

(395) Atsižvelgdama į tai, Komisija padarė preliminarią išvadą, kad griežtų priežasčių, dėl kurių kompensuotinų subsidijų biodyzelino importui iš Indonezijos dydį atitinkančių kompensacinių priemonių nustatymas neatitiktų Sąjungos interesų, nėra.

8. **REGISTRACIJA**

(396) 2019 m. gegužės 22 d. skundo pateikėjai pateikė prašymą pagal pagrindinio reglamento 24 straipsnio 5 dalį registruoti iš Indonezijos importuojamą biodyzeliną.

(397) Skundo pateikėjai paprašė registracijos remdamiesi šiais pagrindais:

(a) masinio Indonezijos biodyzelino pramonės subsidijavimo įrodymais;

(b) faktine ir reikšminga rizika, kad gali būti padaryta žala, kurią būtų sunku ištaisyti, jeigu importas toliau augtų pagal tokias pat tendencijas, ir

(c) poreikiu užregistruoti importą kuo greičiau tam, kad dėl importo sezoniškumo žala nesikartotų.

(398) Komisija išnagrinėjo prašymą atsižvelgdama į pagrindinio reglamento 16 straipsnio 4 dalį, kurioje nustatytos muitų rinkimo už registruotą importą sąlygos. Nagrinėdama prašymą Komisija taip pat atsižvelgė į Indonezijos vyriausybės, importuotojo „Gunvor“ ir eksportuojančių gamintojų grupės „Wilmar“ pateiktas pastabas dėl registracijos prašymo.

(399) Pagrindinio reglamento 16 straipsnio 4 dalies c punkte reikalaujama, kad Komisija įvertintų, ar pakanka įrodymų, kad susiklostys kritinės aplinkybės, kai dėl aptariamo subsidijuoto produkto, kuriam naudą teikia kompensuotinos subsidijos, didelio importo per palyginti trumpą laiką buvo padaryta sunkiai atitaisomos žalos.

(400) Pagrindinio reglamento 16 straipsnio 4 dalies d punkte taip pat reikalaujama, kad Komisija įvertintų, ar „yra manoma, kad norint užkirsti kelią tokiai žalai pasikartoti, būtina nustatyti kompensacinius muitus tokiam importui atgaline data“.

(401) Kaip paaiškinta 4 skirsnyje, Komisija nepadarė išvados, kad Sąjungos pramonei tiriamuoju laikotarpiu buvo padaryta didelė žala. Kaip paaiškinta 5 ir 6 skirsniuose Komisija kaip tik konstatavo, kad subsidijuojamas importas kelia žalos grėsmę.

(402) Taigi Komisija negalėjo nustatyti, kad subsidijuojamas importas būtų padaręs sunkiai atitaisomos žalos, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 16 straipsnio 4 dalies c punkte.

(403) Todėl Komisija padarė išvadą, kad registracijos sąlygos neįvykdytos.

(404) Kadangi Komisija surinko pakankamai įrodymų, kad 16 straipsnio 4 dalies c punkto reikalavimas neįvykdytas, vadovaudamasi pagrindinio reglamento 24 straipsnio 5a dalimi, Komisija trijų savaičių informacijos atskleidimo laikotarpiu biodyzelino importo iš Indonezijos neregistravo.

9. **LAIKINOSIOS KOMPENSACINĖS PRIEMONĖS**

(405) Remiantis Komisijos padarytomis išvadomis dėl subsidijavimo, žalos, priežastinio ryšio ir Sąjungos interesų, pagal pagrindinio reglamento 15 straipsnio 1 dalį Indonezijos kilmės biodyzelino importui turėtų būti nustatytas kompensacinis muitas.

9.1. **Laikinosios priemonės**

(406) Laikinosios kompensacinės priemonės Indonezijos kilmės biodyzelino importui turėtų būti nustatomos pagal pagrindinio reglamento 12 straipsnio 1 dalies nuostatas, kuriose nurodyta, kad laikinasis muitas turi atitikti bendrą preliminariai nustatytų kompensuotinų subsidijų sumą.

(407) Remiantis tuo, kas išdėstyta pirmiau, laikinosios kompensacinio muito normos, išreikštos CIF kaina Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, turėtų būti tokios:

Bendrovė	Laikinasis kompensacinis muitas
„PT Ciliandra Perkasa“	8,0 %
„PT Intibenua Perkasatama“ ir „PT Musim Mas“ („Musim Mas Group“)	16,3 %
„PT Pelita Agung Agrindustri“ ir „PT Permata Hijau Palm Oleo“ („Permata Group“)	18,0 %
„PT Wilmar Nabati Indonesia“ ir „PT Wilmar Bioenergi Indonesia“ („Wilmar Group“)	15,7 %
Visos kitos bendrovės	18,0 %

(408) Šiame reglamente nurodytos konkrečioms bendrovėms taikomos kompensacinio muito normos nustatytos remiantis šio tyrimo išvadomis. Todėl šios normos atitinka atliekant šį tyrimą nustatytą tų bendrovių padėtį. Šios muitų normos taikomos tik tam importuojamam nagrinėjamosios šalies kilmės nagrinėjamajam produktui, kurį pagamino konkretūs nurodyti juridiniai asmenys. Importuojamam nagrinėjamajam produktui, pagamintam bet kurios kitos bendrovės, kuri konkrečiai nepaminėta šio reglamento rezoliucinėje dalyje, įskaitant subjektus, susijusius su konkrečiai paminėtomis bendrovėmis, turėtų būti taikoma visoms kitoms bendrovėms nustatyta muito norma. Tokioms bendrovėms neturėtų būti taikoma jokių individualių kompensacinio muito normų.

(409) Pasikeitus subjekto pavadinimui, bendrovė gali prašyti, kad būtų taikomos minėtos individualios kompensacinio muito normos. Prašymas turi būti teikiamas Komisijai ([66]). Prašyme turi būti pateikta visa susijusi informacija, leidžianti įrodyti, kad pasikeitimas nedaro poveikio bendrovės teisei naudotis jai jau taikoma muito norma. Jei bendrovės pavadinimo pasikeitimas nedaro poveikio jos teisei naudotis jai taikoma muito norma, pranešimas apie pavadinimo pasikeitimą bus paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

10. **INFORMACIJA PRADINIAME ETAPE**

(410) Remdamasi pagrindinio reglamento 29a straipsniu Komisija pranešė suinteresuotosioms šalims apie planuojamą laikinųjų muitų nustatymą. Ši informacija taip pat paskelbta viešai Prekybos GD interneto svetainėje. Suinteresuotosioms šalims buvo pasiūlyta per tris darbo dienas pateikti pastabas dėl konkrečiai joms atskleistų skaičiavimų tikslumo.

(411) Gauta pastabų iš „Wilmar Group“, „Permata Group“ ir „P.T. Ciliandra Perkasa“. Komisija atsižvelgė į pastabas, kurios buvo laikytos administracinio pobūdžio, ir atitinkamai pakoregavo skirtumus.

11. **BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS**

(412) Siekdama gero administravimo Komisija paragins suinteresuotąsias šalis per nustatytą terminą pateikti raštu pastabas ir (arba) prašymus išklausyti dalyvaujant Komisijai ir (arba) prekybos bylas nagrinėjančiam pareigūnui.

(413) Išvados dėl laikinųjų muitų nustatymo yra preliminarios ir gali būti pakeistos galutiniame tyrimo etape,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Importuojamiems Indonezijos kilmės riebalų rūgščių monoalkilesteriams ir (arba) parafininiams gazoliams, gaunamiems sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neiškastinės kilmės, tiek gryniems, tiek mišinio pavidalo, kurių KN kodai šiuo metu yra ex 1516 20 98 (TARIC kodai 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 ir 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (TARIC kodai 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 ir 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (TARIC kodas 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (TARIC kodai 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 ir 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (TARIC kodai 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 ir 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (TARIC kodai 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 ir 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (TARIC kodai 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 ir 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (TARIC kodai 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 ir 3824 99 92 20), 3826 00 10 ir ex 3826 00 90 (TARIC kodai 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 ir 3826 00 90 30) nustatomas laikinasis kompensacinis muitas.

2. Laikinojo kompensacinio muito normos, taikomos 1 dalyje aprašyto produkto, kurį pagamino toliau išvardytos bendrovės, neto kainai Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, yra šios:

Bendrovė	Laikinasis kompensacinis muitas	Papildomas TARIC kodas
„PT Ciliandra Perkasa“	8,0 %	B786
„PT Intibenua Perkasatama“ ir „PT Musim Mas“ („Musim Mas Group“)	16,3 %	B787
„PT Pelita Agung Agrindustri“ ir „PT Permata Hijau Palm Oleo“ („Permata Group“)	18,0 %	B788
„PT Wilmar Nabati Indonesia“ ir „PT Wilmar Bioenergi Indonesia“ („Wilmar Group“)	15,7 %	B789
Visos kitos bendrovės	18,0 %	C999

3. 1 dalyje nurodytas produktas į laisvą apyvartą Sąjungoje išleidžiamas tik tuo atveju, jeigu pateikiama laikinojo muito dydžio garantija.

4. Jei nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios muitus reglamentuojančios nuostatos.

([66]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgium.

2 straipsnis

1. Suinteresuotosios šalys pateikia Komisijai savo pastabas raštu dėl šio reglamento per 15 kalendorinių dienų nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos.

2. Pageidaujančios būti išklausytos dalyvaujant Komisijai suinteresuotosios šalys pateikia tokį prašymą per 5 kalendorines dienas nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos.

3. Pageidaujančios būti išklausytos dalyvaujant prekybos bylas nagrinėjančiam pareigūnui suinteresuotosios šalys pateikia tokį prašymą per 5 kalendorines dienas nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos. Bylą nagrinėjantis pareigūnas išnagrinėja prašymus, pateiktus pasibaigus šiam terminui, ir gali priimti sprendimą tam tikrais atvejais juos patenkinti.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

1 straipsnis taikomas keturių mėnesių laikotarpiu.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2019 m. rugpjūčio 12 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

Jean-Claude JUNCKER